

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 357

Dosar nr. 2457/1/2016

Ședința publică din 14 iunie 2018

Completul compus din:

Maricela Cobzariu	- Președinte
Daniel Grădinaru	- Judecător
Ștefan Pistol	- Judecător

Magistrat asistent - Costin Cristian Pușcă

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Dragoș Păduraru.

Pe rol se află judecarea cauzei penale în care s-a dispus trimiterea în judecată, prin rechizitoriul nr. 308/P/2015 din data de 28 iunie 2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, a inculpaților:

- **TUDOSE LIVIU MIHAIL**, pentru săvârșirea infracțiunilor de:
 - folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea nr. 78/2000;
 - luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. b din Legea 78/2000.
- **DOSARU VIOREL**, pentru săvârșirea infracțiunilor de:
 - luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal;
 - folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000;
 - trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
 - favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 C.p, cu aplicarea prevederilor art. 5 C.p.
- **ISPAS CONSTANTIN**, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

-*trafic de influență*, prevăzută de art. 291 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal;

-*folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații*, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000.

• **GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN**, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

-*folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații*, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000;

-*dare de mită*, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal;

-*folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații*, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000;

-*dare de mită*, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000;

-*cumpărare de influență*, prev. de art. 292 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea prevederilor art. 5 C.p.;

-*conducerea unui vehicul fără permis de conducere*, prev. de art. 335 alin. 2 din Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 C.pen.;

-*șantaj*, faptă prev. de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 207 alin. 1, 2 și 3 C. pen., cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.;

-*spălare a banilor*, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplic. art. 5 alin. 1 C. pen.

• **MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN**, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

-*folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații*, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000;

-*folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații*, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000;

-*cercetare abuzivă*, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal.

Dezbaterile în cauza penală de față au avut loc în ședința publică din data de 21 mai 2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Înalta Curte, în aceeași compunere, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 31 mai 2018, apoi la data de 14 iunie 2018, când a hotărât următoarele:

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra cauzei penale înregistrată pe rolul acestei instanțe sub numărul 2457/1/2016 constată și reține următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Ploiești înregistrat sub nr.308/P/2015 din data de 28 iunie 2016 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. **TUDOSE LIVIU MIHAIL,** [REDACTAT]
[REDACTAT]
[REDACTAT]

în stare de arest preventiv în Centrul de Reținere și Arestare Preventivă din cadrul I.P.J. Prahova, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

➤ **folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000,** constând în aceea că, în perioada iunie 2013- primăvara anului 2014, în calitate de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, a permis accesul deputatului Ghiță Sebastian Aurelian la informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (obiectul dosarului, persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse, numele procurorului de caz și ale ofițerilor delegați în cauză), în scopul obținerii unor funcții de conducere în cadrul unor instituții publice pentru sine, dar și în scopul zădărnirii urmăririi penale efectuată în cauza menționată, scop urmărit atât de inculpații din dosarul menționat, cât și de deputatul Ghiță Sebastian Aurelian în vederea protejării intereselor economico - financiare ale unor persoane fizice și juridice inculpate în cauză față de care avea interese economice prin persoane interpuse.

➤ **luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. b din Legea 78/2000,** constând în aceea că, în perioada iunie 2013 – primăvara anului 2014, în calitate de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, a acceptat de la deputatul Ghiță Sebastian Aurelian sprijinul în obținerea unor funcții de conducere sau execuție în cadrul unor instituții publice centrale (Departamentul pentru Luptă Antifraudă sau Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor) în legătură cu îndeplinirea unor acte contrare atribuțiilor de serviciu, respectiv, furnizarea unor informații nedestinate publicității din dosarul nr.

465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, fapt care s-a realizat în perioada menționată,

cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.p.

2. DOSARU VIOREL, [REDACTED]

în stare de arest preventiv în Centrul de Reținere și Arestare Preventivă din cadrul I.P.J. Prahova, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

➤ **luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în perioada iunie 2013 – septembrie 2013, în calitate de șef al Inspectoratului de Poliție Județean Prahova, a pretins de la deputatul Ghiță Sebastian Aurelian menținerea în funcție sau promovarea în alte funcții de conducere, în legătură cu îndeplinirea unor acte contrare atribuțiilor de serviciu, respectiv, furnizarea unor informații nedestinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, în care ofițeri din subordine erau delegați să efectueze acte de urmărire penală, fapt care s-a și realizat în perioada menționată;**

➤ **folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000, constând în aceea că, în perioada iunie 2013- septembrie 2013, în calitate de șef al Inspectoratului de Poliție Județean Prahova, a permis accesul deputatului Ghiță Sebastian Aurelian la informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (obiectul dosarului, persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse, numele procurorului de caz și ale ofițerilor delegați în cauză), în care ofițeri din subordine erau delegați să efectueze acte de urmărire penală, în scopul menținerii în funcție sau promovării în alte funcții de conducere pentru sine, dar și în scopul zădărnicii urmăririi penale efectuată în cauza menționată, scop urmărit atât de inculpații din dosarul 465/P/2013, dar și de deputatul Ghiță Sebastian Aurelian în vederea protejării intereselor economico - financiare ale unor persoane fizice și juridice inculpate în cauză față de care avea interese economice prin persoane interpuse,**

➤ **trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 lit. c din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că, în data de 22.07.2012, în calitate de împuternicit la comanda Inspectoratului de Poliție al Județului Prahova, la solicitarea lui GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN și în schimbul**

oferirii de către acesta a sprijinului pentru menținerea în funcția de inspector șef al I.P.J. Prahova, a intervenit pe lângă lucrătorii de poliție rutieră din cadrul Biroului DN1 pentru ca aceștia să nu dispună măsurile legale, respectiv constatarea comiterii unei contravenții (depășirea limitei legale de viteză pe raza localității), a unei infracțiuni la regimul circulației (în perioada 22.03.2012-18.08.2012 Ghiță Sebastian Aurelian având suspendată exercitarea dreptului de a conduce autovehicule) și întocmirea dosarului penal, în condițiile în care în ziua de 22.07.2012 aceștia l-au surprins conducând cu încălcarea cadrului legal, un autoturism pe drumurile publice.

➤ **favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 C. p., cu aplicarea prevederilor art. 5 C. pen.,** constând în aceea că, în data de 22.07.2012, în calitate de împuternicit inspector șef al I.P.J. Prahova, l-a ajutat pe GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN în scopul împiedicării tragerii la răspundere penală, în sensul că, a intervenit pe lângă lucrătorii de poliție rutieră din cadrul Biroului DN1 pentru ca aceștia să nu dispună măsurile legale, respectiv constatarea comiterii unei infracțiuni la regimul circulației (în perioada 22.03.2012-18.08.2012 Ghiță Sebastian Aurelian având suspendată exercitarea dreptului de a conduce autovehicule) și întocmirea dosarului penal, în condițiile în care în ziua de 22.07.2012 aceștia l-au surprins conducând, cu încălcarea cadrului legal, un autoturism pe drumurile publice, **cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 și 2 Cod penal cu referire la art. 5 alin. 1 Cod penal.**

3. ISPAS CONSTANTIN

de arest preventiv în Centrul de Reținere și Arestare Preventivă din cadrul I.P.J. Prahova, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

➤ **trafic de influență, prevăzută de art. 291alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal,** constând în aceea că, în vara anului 2013, a pretins martorului Alexe Răzvan, important om de afaceri și în relații foarte apropiate cu lideri politici locali și centrali, susținere politică pentru ocuparea unor funcții în cadrul M.A.I., lăsând să se creadă că are influență asupra unui procuror cu funcție de conducere din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești pentru a-l determina să îndeplinească un act contrar îndatoririlor sale de serviciu, respectiv, să furnizeze informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse, numele

procurorului de caz), fapt care s-a și realizat în perioada septembrie 2013-octombrie 2013.

➤ **folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000**, constând în aceea că, în perioada septembrie 2013 - octombrie 2013, a folosit informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse, numele procurorului de caz), informații ce i-au fost furnizate de procurorul general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, Mihăilă Aurelian Constantin, în scopul obținerii unui folos necuvenit pentru sine,

cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 5 alin. 1 N. Cod penal.

4. GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN, [REDACTED]

infrațiunilor de:

➤ **folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000**, constând în aceea că, în perioada iunie 2013- primăvara anului 2014, a folosit informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (obiectul dosarului, persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse, numele procurorului de caz și ale ofițerilor delegați în cauză), informații ce i-au fost furnizate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, Tudose Liviu Mihail, în scopul obținerii unor funcții de conducere în cadrul unor instituții publice pentru magistratul procuror, dar și în scopul zădărnirii urmăririi penale efectuată în cauza menționată, scop urmărit atât de inculpații din dosarul nr. 465/P/2013, cât și de deputatul Ghiță Sebastian Aurelian în vederea protejării intereselor economico - financiare ale unor persoane fizice și juridice inculpate în cauză față de care avea interese economice prin persoane interpuse.

➤ **dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal**, constând în aceea că, în perioada iunie 2013 – septembrie 2013, în calitate de deputat în Parlamentul României, a promis șefului Inspectoratului de Poliție

Județean Prahova, Dosaru Viorel sprijinul în menținerea funcției, dar și obținerea unor alte funcții de conducere, în legătură cu îndeplinirea unor acte contrare atribuțiilor de serviciu de către acesta, respectiv, furnizarea unor informații nedestinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, în care ofițeri din subordine erau delegați să efectueze acte de urmărire penală;

➤ **folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000**, constând în aceea că, în perioada iunie 2013-septembrie 2013, a beneficiat de informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (obiectul dosarului, persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse, numele procurorului de caz și ale ofițerilor delegați în cauză), informații ce i-au fost furnizate de șeful Inspectoratului de Poliție Județean Prahova, Dosaru Viorel, în scopul menținerii funcției sau promovării în alte funcții de conducere pentru ofițerul de poliție, dar și în scopul zădărnirii urmăririi penale efectuată în cauza menționată, scop urmărit atât de inculpații din dosarul 465/P/2013, dar și de deputatul Ghiță Sebastian Aurelian în vederea protejării intereselor economico - financiare ale unor persoane fizice și juridice inculpate în cauză față de care avea interese economice prin persoane interpose;

➤ **dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000**, constând în aceea că, în perioada iunie 2013 –primăvara anului 2014, în calitate de deputat în Parlamentul României, a acordat procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, Tudose Liviu Mihail sprijinul în vederea obținerii unor funcții de conducere sau execuție în cadrul unor instituții publice centrale (Departamentul pentru Luptă Antifraudă sau Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor) în legătură cu îndeplinirea de către acesta din urmă a unor acte contrare atribuțiilor de serviciu, respectiv, furnizarea unor informații nedestinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, fapt care s-a și realizat în perioada menționată;

➤ **cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea prevederilor art. 5 C.p.**, constând în aceea că, în data de 22.07.2012, GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN în schimbul oferirii sprijinului pentru menținerea în funcția de inspector șef al I.P.J. Prahova, unitatea pe care la acel moment era împuternicit să o conducă, i-a solicitat comisarului șef DOSARU VIOREL să

intervină pe lângă lucrătorii de poliție rutieră din cadrul Biroului DN1 pentru ca aceștia să nu dispună măsurile legale, respectiv constatarea comiterii unei contravenții (depășirea limitei legale de viteză pe raza localității) și a unei infracțiuni la regimul circulației (în perioada 22.03.2012-18.08.2012 Ghiță Sebastian Aurelian având suspendată exercitarea dreptului de a conduce autovehicule), respectiv întocmirea dosarului penal, în condițiile în care în ziua de 22.07.2012 aceștia l-au surprins conducând cu încălcarea cadrului legal, un autoturism pe drumurile publice, intervenție care s-a și realizat;

➤ **conducerea unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. 2 din Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 C.pen.,** constând în aceea că, în data de 22.07.2012, GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN a condus pe drumurile publice autoturismul marca Mercedes cu numărul de înmatriculare [REDACTAT], fiind depistat pe raza localității Bărcănești, județul Prahova, în condițiile în care exercitarea dreptului de a conduce era suspendată pentru perioada 22.03.2012-18.08.2012.

➤ **șantaj, faptă prev. de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 207 alin. 1, 2 și 3 C. pen., cu aplic. art. 5 alin. 1 C. pen.,** constând în aceea că, în cursul lunii martie 2011, pentru a înceta difuzarea unor reportaje denigratoare la adresa SC TEHNOLOGICA RADION SRL prin intermediul postului de televiziune Realitatea TV a cărei activitate era controlată de Ghiță Sebastian Aurelian în baza unui contract de management încheiat între Realitatea Media și SC Asesoft International SA, reprezentată de acesta, l-a constrâns pe martorul Berna Theodor să încheie, în mod fictiv, în numele SC TEHNOLOGICA RADION SRL al cărei administrator era, cu SC ASESOFT INTERNAȚIONAL SA- firmă la care Ghiță Sebastian Aurelian era acționar, contractul de prestări servicii nr. 465 din data de 28.03.2011, în scopul de a dobândi, în mod injust, un folos patrimonial pentru SC ASESOFT INTERNAȚIONAL SA, respectiv, suma de 500 000 euro reprezentând valoarea contractului menționat, din care a primit, în două tranșe, în perioada iunie – septembrie 2011, suma totală de 610 202, 96 lei;

➤ **spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 Republicată, cu aplic. art. 5 alin. 1 C. pen.,** constând în aceea că, la data de 28.03.2011, pentru a ascunde proveniența sumei de **610.202, 96 lei** obținută ca urmare a săvârșirii infracțiunii de șantaj, Ghiță Sebastian Aurelian a încheiat, prin intermediul cumnatului său, Anastasescu Cristian, contractul de prestări servicii nr. 465 din 28.03.2011 pentru a atesta relații comerciale între SC TEHNOLOGICA RADION SRL și SC ASESOFT INTERNATIONAL SA, relații care, în realitate, nu au existat niciodată, **cu aplicarea art. 38 alin.1 și 2 C. pen și art. 5 alin.1 C. pen.**

5. MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN.

➤ folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000, constând în aceea că în vara anului 2013, MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN, în calitate de procuror general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, a permis ofițerului de poliție Ispas Constantin accesul la informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse, numele procurorului de caz), în scopul obținerii unui folos necuvenit pentru Ispas Constantin care, intrând în posesia informațiilor printr-un demers nelegal al procurorului general adjunct, a folosit, de asemenea, în afara cadrului legal, datele obținute, urmărind accederea în funcții de conducere în cadrul M.A.I.;

➤ folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000, constând în aceea că, în vara anului 2014, MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN, în calitate de procuror general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, a permis accesul denunțatorului Saghel Mihail Emanuel la informații ce nu erau destinate publicității din dosarul penal nr. 151/P/2011 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, privind pe avocatul Bernschutz Frantz Florentin (contract de vânzare cumpărare pentru achiziția unui autovehicul marca MITSUBISHI și un înscris olograf în care era prezentată, în rezumat, situația de fapt din dosarul menționat), în scopul de a-i fi înmânate jurnalistului Pătraru Dragoș Iustinian, la acea dată ziarist la publicația prahoveană „Alphel” pentru a le publica, creând astfel un folos necuvenit pentru jurnalistul menționat;

➤ cercetare abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal, constând în aceea că, în vara anului 2014, MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN, în calitate de procuror, a ticluit probe nereale, constând în plângerea formulată în numele numitului Budui Radu Adrian împotriva procurorului Negulescu Mircea din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de fals în declarații, plângere nedată, nesemnată și pe care ulterior a înmănat-o comisarului șef

Saghel Mihail Emanuel, ofițer cu funcție de conducere în cadrul B.C.C.O. Ploiești, pentru a fi valorificată, **cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen.**

Prioritar analizării actelor și lucrărilor dosarului, Înalta Curte va prezenta parcursul juridic al acestei cauze:

I. Ordonanța „Papici”

Prin ordonanța nr.324/P/213 din data de 01.04.2014 emisă de procurorul șef serviciu din cadrul Secției de combatere a corupției a Direcției Naționale Anticorupție, în baza prevederilor art.315 pct.1 lit. b Cod procedură penală raportat la art.16 pct.1 lit. a Cod procedură penală, s-a dispus clasarea cauzei privind presupusele fapte comise de către făptuitorii Petre Daniel Cristian, Dinu Cătălin Ștefan, Dosaru Viorel, Manea Gelu Cristian, Zecheru Nicolae, Ispas Constantin, Saghel Emanuel, Gîrbea Gheorghe, Botnaru Ionuț, Matei Liviu, Cosma Vlad, Cosma Mircea și Mihăilă Aurelian.

Prin ordonanța mai sus enunțată, procurorul de caz a apreciat că, în cauză, nu se impune începerea urmăririi penale în rem întrucât există, în mod netăgăduit, unul dintre cazurile prevăzute de art. 16 alin. 1 Cod de procedură penală, respectiv faptele nu există în materialitatea lor.

II. Infirmarya Ordonanței „Papici”

Prin ordonanța nr.36/C1/2016 emisă de procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție la data de 09 februarie 2016, a fost infirmată ordonanța nr. 324/P/2013 din 01 aprilie 2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției cu privire la soluția de clasare față de numiții Mihăilă Aurelian Constantin, Manea Gelu Cristian, Dinu Cătălin Ștefan, Zecheru Nicolae, Ispas Constantin, Cosma Vlad Alexandru, Dosaru Viorel, Matei Liviu, Botnaru Ionuț, Saghel Mihail Emanuel, Petre Daniel, Cosma Mircea și Gîrbea Gheorghe, pentru infracțiunile de constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art.367 Cod penal, art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, luare de mită prev. de art.289 Cod penal, dare de mită prev. de art.290 Cod penal și favorizarea făptuitorului prev. de art.269 Cod penal.

Procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție a apreciat că ordonanța nr. 324/P/2013 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției este nelegală și netemeinică, cercetările fiind incomplete, întrucât în cauză nu s-au administrat probe care să lămurească toate aspectele care făceau obiectul dosarului nr.324/P/2013.

Motivul pentru care a fost infirmată ordonanța de clasare nr. 324/P/2013 din 01 aprilie 2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a

Corupției a constat, în esență, în faptul că aceasta s-a bazat pe un probatoriu incomplet, superficial, nefiind administrate probe, nefiind lămurită nicio faptă sau împrejurare ce țineau de obiectul probațiunii, procurorul de caz limitându-se doar la activități de interceptare a convorbirilor telefonice pentru o perioadă de 30 de zile.

III. Confirmarea redeschiderii urmăririi penale

Pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 09 februarie 2016, a fost înregistrat dosarul nr. 705/1/2016, având ca obiect confirmarea redeschiderii urmăririi penale în dosarul nr.324/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției dispusă prin ordonanța nr.36/C1/2016 din 9 februarie 2016 emisă de procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție.

Prin cererea formulată, s-a solicitat, în temeiul art. 335 alin. 4 Cod procedură penală, să se constate legalitatea ordonanței nr.36/C1/2016 din data de 09 februarie 2016 emisă de procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție și confirmarea redeschiderii urmăririi penale în dosarul nr. 324/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției în care s-a dispus clasarea cauzei față de numiții Mihăilă Aurelian Constantin, Manea Gelu Cristian, Dinu Cătălin Ștefan, Zecheru Nicolae, Ispas Constantin, Cosma Vlad Alexandru, Dosaru Viorel, Matei Liviu, Botnaru Ionuț, Saghel Mihail Emanuel, Petre Daniel, Cosma Mircea și Gârbea Gheorghe, cercetările vizând comiterea infracțiunilor prevăzute de art.323 Cod penal, art.12 lit. b din Legea nr.78/2000, luare de mită și dare de mită.

Prin încheierea nr. 163 din 26 februarie 2016, Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art.335 alin.4 Cod procedură penală, a confirmat redeschiderea urmăririi penale în dosarul nr.324/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției față de numiții Mihăilă Aurelian Constantin, Manea Gelu Cristian, Dinu Cătălin Ștefan, Zecheru Nicolae, Ispas Constantin, Cosma Vlad Alexandru, Dosaru Viorel, Matei Liviu, Botnaru Ionuț, Saghel Mihail Emanuel, Petre Daniel, Cosma Mircea și Gârbea Gheorghe, dispusă prin Ordonanța nr.36/C1/2016 din 9 februarie 2016 emisă de procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție, pentru infracțiunile de constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art.367 Cod penal, art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, luare de mită prev. de art.289 Cod penal, dare de

mită prev. de art.290 Cod penal și favorizarea făptuitorului prev. de art.269 Cod penal.

Judecătorul de cameră preliminară a apreciat ca fiind întemeiată concluzia procurorului șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție referitoare la caracterul lacunar al cercetărilor, constatând că nu au fost efectuate toate demersurile necesare pentru verificarea și lămurirea tuturor aspectelor cu privire la toate faptele și la toate persoanele despre care se face vorbire în procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 26 noiembrie 2013, procurorul de caz nelămurind nicio faptă sau împrejurare ce țineau de obiectul probațiunii, limitându-se doar la a da eficiență interceptării convorbirilor telefonice realizate pentru o perioadă scurtă de timp de 30 de zile, după momentul când s-a reținut că s-ar fi desfășurat activitatea infracțională, de către persoanele cercetate.

Astfel, s-a constatat că, în dosarul nr.324/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, nu s-a procedat la ridicarea unor înscrisuri din alte cauze de la autorități care au relevanță probatorie în cauza de față, nu au fost audiate persoane care pot da relații cu privire la aspectele care fac obiectul sesizării, persoane cu funcții de conducere din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Prahova menționate în ordonanța de clasare a procurorului de caz și care se regăsesc menționate și în sesizare, cu privire la împrejurările despre care au luat cunoștință, raportat la investigațiile care se aflau în lucru la instituția menționată.

De asemenea, s-a constatat că procurorul de caz nu a verificat dacă pe numele persoanelor din prezenta cauză au fost emise mandate de supraveghere tehnică, în alte cauze iar în situația în care ar rezulta date esențiale, cu relevanță probatorie în prezenta cauză, iar cu acordul procurorului de caz din dosarele respective, acestea puteau fi folosite în cauza de față.

Totodată, în vederea lămuririi cauzei sub toate aspectele, Judecătorul de cameră preliminară a apreciat că era necesar ca procurorul de caz să verifice dacă au existat dosare în lucru la Serviciul de Investigare a Fraudelor din cadrul I.P.J. Prahova, care se găseau în supravegherea procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Prahova în care se efectuau investigații față de persoanele menționate în sesizare, care cu acordul procurorului de caz, puteau fi folosite acte de urmărire penală și în prezenta în cauză.

Pe de altă parte, pentru justa soluționare a cauzei, se impunea administrarea oricăror alte probe care să lămurească toate aspectele care făceau obiectul dosarului nr.324/P/2013.

În consecință, Judecătorul de cameră preliminară a apreciat ca fiind întemeiată concluzia procurorului șef adjunct, care, infirmând ordonanța de clasare nr.324/P/2013, a constatat caracterul lacunar, incomplet al cercetărilor în dosarul menționat, doar interceptările telefonice efectuate pentru o perioadă de 30 de zile, ulterior comiterii faptelor, fiind insuficiente și nerelevante pentru lămurirea împrejurărilor de fapt ale cauzei.

Urmare a acestor etape procesuale s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților astfel cum s-a arătat iar în procedura camerei preliminare situația juridical se prezintă astfel:

CAMERA PRELIMINARĂ ÎN FAZA JUDECĂȚII

În termenul de recomandare stabilit de Judecătorul de cameră preliminară, **inculpații Ghiță Sebastian, Dosaru Viorel, Ispas Constantin, Tudose Liviu Mihail**, au depus la dosarul cauzei cereri și excepții vizând neregularități ale actului de sesizare, nerespectarea dreptului la apărare, excluderea unor probe administrate nelegal și neloial.

Inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin nu a depus cereri și nu a invocat excepții cu privire la actul de sesizare al instanței.

Prin încheierea din 26 septembrie 2016 pronunțată în dosarul nr. 2457/1/2016/a1, Judecătorul de cameră preliminară a admis cererile și excepțiile invocate de inculpatul Tudose Liviu Mihail numai în ceea ce privește caracterul nelegal al probei constând în declarația dată de acesta în calitate de martor la data de 2.03.2016 și folosită ca mijloc de probă în acuzarea sa și caracterul nelegal al ordonanței nr. 308/P/2015 din 21 martie 2016 prin care s-a dispus extinderea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul Tudose Liviu Mihail pentru săvârșirea infracțiunii de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații prevăzută de art. 12 lit.b teza a II-a din Legea 78/2000 prin folosirea ca mijloc de probă a declarației dată de acesta în calitate de martor și în consecință, a exclus ca nelegală declarația dată de inculpatul Tudose Liviu Mihail în calitate de martor la data de 2.03.2016 și folosită ca mijloc de probă în acuzarea sa.

A desființat ordonanța nr. 308/P/2015 din 21 martie 2016 prin care s-a dispus extinderea urmăririi penale și efectuare în continuare a urmăririi penale față de suspectul Tudose Liviu Mihail pentru săvârșirea infracțiunii de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații prevăzută de art. 12 lit.b teza a II-a din Legea 78/2000, urmare a

nelegalei administrări în susținerea acușării aduse împotriva sa, a declarației date de acesta la data de 2.03.2016 în calitate de martor.

A dispus trimiterea cauzei în vederea înlăturării neregularităților constatate în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii cu mențiunea de a se preciza dacă se menține dispoziția de trimitere în judecată și pentru această infracțiune sau se solicită restituirea cauzei.

De asemenea, au fost respinse cererile și excepțiile formulate de inculpații Ghiță Sebastian Aurelian, Dosaru Viorel, Ispas Constantin.

În termenul stabilit de Judecătorul de cameră preliminară, Ministerul public a depus la dosarul cauzei ordonanța din data de 3.10.2016, prin care a menținut dispoziția de trimitere în judecată a inculpatului Tudose Liviu Mihail pentru infracțiunea de „folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității.

Prin încheierea nr. 923 din 05 octombrie pronunțată în dosarul nr.20162457/1/2016/a1, Judecătorul de cameră preliminară a apreciat că neregularitățile constatate nu au fost remediate astfel încât a dispus, în temeiul art.346 alin. 3 lit. a C.pr.penală, restituirea cauzei la parchet în vederea remedierii neregularităților constatate, în sensul stabilirii limitelor și obiectului judecății în ceea ce-l privește pe inculpatul Tudose Liviu Mihail în raport de utilizarea în mod nelegal în conținutul ordonanței nr. 308/P/2015 din 21.03.2016, prin care s-a dispus extinderea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale și față de suspectul Tudose Liviu Mihail pentru săvârșirea infracțiunii de „folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații”, prevăzută de art.12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000, a declarației dată de acesta în calitate de martor la data de 2.03.2016, declarație exclusă prin încheierea judecătorului de cameră preliminară din data de 26 septembrie 2016 și neadusă la îndeplinire de Ministerul public.

Faza camerei preliminare a fost finalizată la data de 5 decembrie 2017 atunci când Completul de 2 Judecători de cameră preliminară al Înaltei Curți de Casație și Justiție a soluționat contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din 26 septembrie 2016 și a încheierii nr.923 din 5 octombrie 2016 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, pronunțate în dosarul nr.2457/1/2016/a1.

Astfel, prin încheierea nr. 177/C din 5 decembrie 2016 a fost admisă contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din 26

septembrie 2016 și a încheierii nr.923 din 5 octombrie 2016 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, pronunțate în dosarul nr.2457/1/2016/a1, au fost desființate în parte încheierile atacate și, rejudecând:

Au fost respinse, ca nefondate, cererile și excepțiile invocate de inculpatul **Tudose Liviu Mihail** și s-a constatat legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu rechizitoriul nr.308/P/2015 din data de 28 iunie 2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecății.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale încheierilor contestate.

De asemenea, au fost respinse, ca nefondate, contestațiile formulate de inculpații **Tudose Liviu Mihail** și **Ghiță Sebastian Aurelian** împotriva aceluiași încheieri.

ISTORICUL MĂSURILOR PREVENTIVE: FAZA DE URMĂRIRE PENALĂ

Inculpații Mihăilă Aurelian Constantin, Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin au fost reținuți pe o perioadă de 24 ore începând cu data de 23.03.2016 ora 22.05, iar prin încheierea nr. 262 din 24/25.03.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1306/1/2016 s-a dispus arestarea preventivă a celor patru inculpați, după cum urmează:

Tudose Liviu Mihail

săvârșirea infracțiunilor de:

- folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000;
- luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. b din Legea 78/2000.

cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod penal.

pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 25 martie 2016 până la data de 23 aprilie 2016.

Mihăilă Aurelian Constantin

[redacted] pentru săvârșirea
infracțiunilor de:

- folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea nr. 78/2000;

- folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea nr. 78/2000;

- cercetare abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod penal.

cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 25 martie 2016 până la data de 23 aprilie 2016.

Ispas Constantin [redacted]

[redacted]
săvârșirea infracțiunilor de:

- trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal;

- folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea nr. 78/2000

cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 5 alin. 1 Nou Cod penal.

pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 25 martie 2016 până la data de 23 aprilie 2016.

Dosaru Viorel [redacted]

[redacted]
săvârșirea infracțiunilor de:

- luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Nou Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal;

- folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea nr. 78/2000;

- trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;

- favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 5 Cod penal.

cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 și 2 Cod penal cu referire la art. 5 alin. 1 Cod penal.

pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 25 martie 2016 până la data de 23 aprilie 2016.

Prin Încheierea nr. 73 din data de 31.03.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1369/1/2016 s-a admis contestația formulată de inculpatul **Mihăilă Aurelian Constantin**, fiind înlocuită măsura arestării preventive luată față de inculpat cu măsura controlului judiciar pentru o perioadă de 60 de zile, începând cu data de 31.03.2016 și până la data de 29.05.2016 inclusiv, fiind respinse contestațiile formulate de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin**.

Prin Ordonanța din data de 31 martie 2016, pronunțată în dosarul nr.308/P/2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești a dispus luarea măsurii controlului judiciar pe cauțiune față de inculpatul **Ghiță Sebastian-Aurelian**,

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED], pe o durată de 60 de zile, începând de la data de 31.03.2016 până la data de 29.05.2016, inclusiv.

Prin Încheierea nr. 286 din data de 06.04.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1434/1/2016, a fost respinsă, ca nefondată, plângerea declarată de inculpatul **Ghiță Sebastian Aurelian** împotriva ordonanței din data de 31 martie 2016 dispusă în dosarul nr.308/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, fiind menținută ordonanța atacată.

Prin Încheierea nr. 329 din data de 15.04.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1633/1/2016 s-a admis propunerea de prelungire a arestării preventive a inculpaților **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin**, pe o durată de 30 zile, respectiv de la data de 24.04.2016 până la 23.05.2016, inclusiv. La data de 26.04.2016 Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca nefondate contestațiile formulate de cei trei inculpați împotriva încheierii anterior menționate. (dosar nr. 1714/1/2016)

Prin Încheierea nr. 408 din data de 17.05.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1999/1/2016 s-a admis propunerea de prelungire a arestării preventive a inculpaților **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin**, pe o durată de 30 zile, respectiv de la data de 24.05.2016 până la 22.06.2016, inclusiv. La data de 01.06.2016 Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca nefondate contestațiile formulate de cei trei inculpați împotriva încheierii anterior menționate. (dosar nr. 2065/1/2016).

Prin Încheierea nr. 437 din 01.06.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 2116/1/2016, a fost respinsă, ca nefondată, plângerea declarată de inculpatul **Ghiță Sebastian Aurelian** împotriva ordonanței din data de 26 mai 2016 dispusă în dosarul nr.308/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești prin care s-a dispus prelungirea măsurii controlului judiciar pe cauțiune față de inculpatul **GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN**.

Prin Încheierea nr. 447 din 03.06.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 2117/1/2016, a fost respinsă, ca nefondată, plângerea formulată de inculpatul **Mihăilă Aurelian Constantin** împotriva măsurii de prelungire a controlului judiciar dispusă prin ordonanța din 26 mai 2016 în dosarul nr. 308/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –Direcția Națională Anticorupție –Serviciul Teritorial Ploiești.

Prin Încheierea nr. 495 din data de 21.06.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 2334/1/2016 s-a admis propunerea de prelungire a arestării preventive a inculpaților **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin**, pe o durată de 30 zile, respectiv de la data de 23.06.2016 până la 22.07.2016, inclusiv.

ETAPA CAMEREI PRELIMINARE

Prin încheierea din data de 05.07.2016 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară s-a dispus menținerea măsurii preventive a controlului judiciar pe cauțiune față de inculpatul **Ghiță Sebastian-Aurelian** pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 05 iulie 2016; revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpatul **Mihăilă Aurelian Constantin** prin încheierea nr.73/C din 31 martie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală în dosarul nr.1369/1/2016; înlocuirea măsurii arestării preventive dispusă față de inculpații **Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Tudose Liviu Mihail** cu măsura preventivă a controlului judiciar, pe o durată de 60 zile, începând cu data rămânerii definitive a respectivei încheieri.

În temeiul art. 215 alin.1 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară a dispus ca pe timpul cât se află sub control judiciar inculpații **Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Tudose Liviu Mihail** trebuie să respecte următoarele obligații: a) să se prezinte la organul de urmărire penală, la judecătorul de cameră preliminară sau la instanța de judecată ori de câte ori sunt chemați; b) să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura

sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței; c) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea lor, respectiv la Poliția Municipiului Ploiești, conform programului de supraveghere întocmit sau ori de câte ori sunt chemați.

În baza art. 215 alin.2 Cod procedură penală, pe timpul cât se află sub control judiciar inculpații Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Tudose Liviu Mihail trebuie să respecte obligația de a nu comunica direct sau indirect, pe nicio cale, între ei, cu coinculpații Ghiță Sebastian Aurelian și Mihăilă Aurelian Constantin, precum și cu martorii Pătraru Dragoș-Iustinian, Saghel Mihail Emanuel, Păvăleanu Marcel Cristian, Negulescu Mircea, Bălănescu Mihail Iulian, Georgescu Leonard, Alexe Răzvan, Soare Gheorghe, Ciorobea Ionuț Eugen, Dobre Ștefan, Zecheru Nicolae, Parepa Gheorghe, Costea Ioan Valentin, Manea Gelu Cristian, Nanu Mihaela, Neagu Florina, Teodorescu Diana Doina, Boboc Magdalena, Onea Nicolae, Stanciu Georgian, Bunescu Corneliu, Manache Nicolae Florin, Berna Theodor, Mareș Ștefan, Anghel Silvia, Dumitru Mihaela Gabriela, Crivăț Ștefan, Mocanu Dan, Obrejan Ștefan, Milițoiu Gheorghe, Buzoianu Hristea Ștefan, Anastasescu Cristian, Lupu Sorin Gheorghe, Lascu Petru, Ponta Victor Viorel, Ioniță Toma, Ionescu Gabriel, Iosif-Ungureanu Cătălin-George din dosarul nr. 308/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești.

Prin încheierea din data de 12.07.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus admiterea contestației formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din 05 iulie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, pronunțată în dosarul nr.2457/1/2016/a1.1., privind pe inculpații Dosaru Viorel, Ispas Constantin, Tudose Liviu Mihail și Mihăilă Aurelian Constantin; s-a desființat, în parte, încheierea din 05 iulie 2016, numai în ceea ce îl privește pe inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin și a menținut măsura preventivă a controlului judiciar față de acesta, pe o durată de 60 de zile, de la data rămânerii definitive a respectivei hotărâri; a menținut celelalte dispoziții ale încheierii atacate.

Prin încheierea din data de 18.08.2016 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară s-a constatat legalitatea și temeinicia măsurii preventive a controlului judiciar pe cauțiune dispusă față de inculpatul **Ghiță Sebastian-Aurelian**; s-a menținut măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune față de inculpatul Ghiță Sebastian-Aurelian; s-a respins cererea de înlocuire a măsurii preventive a controlului judiciar pe cauțiune cu măsura controlului judiciar formulată de inculpatul Ghiță Sebastian-Aurelian; s-a constatat legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar luată față de inculpații

Dosaru Viorel, Mihăilă Aurelian Constantin, Ispas Constantin și Tudose Liviu Mihail, măsură pe care a menținut-o.

Prin încheierea nr. 923 din 05 octombrie 2016, judecătorul de cameră preliminară – Înalta Curte, în baza art. 348 alin.2 raportat la art. 207 alin. 7 Cod procedură penală, a constatat legalitatea și temeinicia măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații **Mihăilă Aurelian Constantin, Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Tudose Liviu Mihail**.

În baza art. 348 alin.2 raportat la art. 207 alin.4 Cod procedură penală, a menținut măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpații **Mihăilă Aurelian Constantin, Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Tudose Liviu Mihail**, pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 05 octombrie 2016.

Prin încheierea din data de 21 noiembrie 2016, judecătorul de cameră preliminară în baza art. 348 alin.2 raportat la art. 207 alin.4 Cod procedură penală, a menținut măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpații **Mihăilă Aurelian Constantin, Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Tudose Liviu Mihail**, pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 21 noiembrie 2016.

FAZA DE JUDECATĂ

Prin încheierea din data de 05 ianuarie 2017, Înalta Curte, a admis cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție de înlocuire a măsurii preventive a controlului judiciar pe cauțiune cu măsura arestului preventiv față de inculpatul **Ghiță Sebastian Aurelian** și, în baza art. 217 alin. 9 Cod procedură penală, a înlocuit măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune dispusă prin ordonanța procurorului din data de 31 martie 2016 în dosarul nr.308/P/2015 cu măsura arestării preventive, dispunând arestarea în lipsă a inculpatului **GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN**, [redacted] născut la data de [redacted]

[redacted] de 30 de zile, începând cu data punerii efective în executare a mandatului de arestare preventivă.

Prin încheierea din data de 13 ianuarie 2017, Înalta Curte în baza art. 362 alin.2 raportat la art. 208 alin.2 Cod procedură penală, a constatat legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Mihăilă Aurelian Constantin**.

A menținut măsura preventivă a controlului judiciar pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 13 ianuarie 2017.

Prin încheierea din data de 21 februarie 2017, Înalta Curte, a dispus revocarea măsurii controlului judiciar luată față de inculpatul **Mihăilă Aurelian Constantin**.

În baza art. 362 alin.2 raportat la art. 208 alin.2 Cod procedură penală, a constatat legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**.

A menținut măsura preventivă a controlului judiciar față de acești inculpați pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 21 februarie 2017.

Prin încheierea din data de 07 aprilie 2017, Înalta Curte, în baza art. 208 alin.2 și alin.5 Cod procedură penală raportat la 207 alin.5 Cod procedură penală a dispus revocarea măsurii controlului judiciar luată față de inculpatul **Mihăilă Aurelian Constantin**, prin încheierea nr.73 din data de 31.03.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1369/1/2016.

În baza art. 362 alin.2 raportat la art. 208 alin.2 Cod procedură penală, a constatat legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**.

A menținut măsura preventivă a controlului judiciar față de acești inculpați pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 07 aprilie 2017.

Prin decizia penală nr.97 din 8 mai 2017 pronunțată de Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în dosarul nr. 1149/1/2017, a fost respinsă contestația formulată de Direcția Națională Anticorupție împotriva dispoziției de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpatul **Mihăilă Aurelian Constantin**, cuprinsă în încheierea din 07 aprilie 2017.

Prin încheierea din data de 31 mai 2017, Înalta Curte, în baza art. 362 alin.2 raportat la art. 208 alin.2 Cod procedură penală, a constatat legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**.

A menținut măsura preventivă a controlului judiciar față de acești inculpați pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 31 mai 2017.

Prin încheierea din data de 19 iulie 2017, Înalta Curte, în baza art. 362 alin.2 raportat la art. 208 alin.2 Cod procedură penală, a constatat legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**.

A menținut măsura preventivă a controlului judiciar față de acești inculpați pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 19 iulie 2017.

Prin încheierea din data de 12 septembrie 2017, Înalta Curte, în baza art. 362 alin.2 raportat la art. 208 alin.2 Cod procedură penală, a constatat legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**.

A menținut măsura preventivă a controlului judiciar față de acești inculpați pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 12 septembrie 2017.

Prin încheierea din data de 26 octombrie 2017 s-a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**, însă, prin decizia penală nr.194 din 7 noiembrie 2017 pronunțată de Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost admisă contestația formulată de Direcția Națională Anticorupție împotriva dispoziției de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin, cuprinsă în încheierea din 26 octombrie 2017, a fost desființată în parte această încheiere și s-a constatat ca legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar luată față de cei trei inculpați.

Prin încheierea din data de 27 noiembrie 2017 s-a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**, însă, prin decizia penală nr.241 din 11 decembrie 2017 pronunțată de Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost admisă contestația formulată de Direcția Națională Anticorupție împotriva dispoziției de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin, cuprinsă în încheierea din 27 noiembrie 2017, a fost desființată în parte această încheiere și s-a constatat ca legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar luată față de cei trei inculpați.

Prin încheierea din data de 29 ianuarie 2018 s-a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**.

Prin decizia penală nr.22 din 1 februarie 2018 pronunțată de Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost admisă contestația formulată de Direcția Națională Anticorupție împotriva dispoziției de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin, cuprinsă în încheierea din 29 ianuarie 2018, a fost desființată în parte această încheiere și s-a constatat ca legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar luată față de cei trei inculpați.

Prin încheierea din data de 26 martie 2018 s-a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin**.

Prin decizia penală nr. 67 din 30 martie 2018 pronunțată de Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost admisă contestația

formulată de Direcția Națională Anticorupție împotriva dispoziției de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin, cuprinsă în încheierea din 26 martie 2018, a fost desființată în parte această încheiere și s-a constatat ca legală și temeinică măsura preventivă a controlului judiciar luată față de cei trei inculpați.

Prin încheierea din data de 04 mai 2018 s-a dispus revocarea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații **Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin.**

Prin decizia penală nr. 89 din 21 mai 2018 pronunțată de Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în dosarul nr. 1270/1/2018, a fost respinsă contestația formulată de Direcția Națională Anticorupție împotriva dispoziției de revocare a măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de inculpații Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel și Ispas Constantin, cuprinsă în încheierea din 04 mai 2018.

În consecință, istoricul măsurilor preventive dispuse în cauză relevă faptul că inculpații Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Mihăilă Aurelian Constantin au fost privați de libertate, după cum urmează:

- **Tudose Liviu Mihail:**

- **Reținerea** - începând cu data de **23.03.2016, ora 22:05** până la data de **24.03.2016, ora 22:05;**
- **Arestarea preventivă** - începând cu data de **25.03.2016** până la data de **12.07.2016**, când s-a dispus, în mod definitiv, înlocuirea măsurii arestării preventive dispusă față de acesta cu măsura preventivă a controlului judiciar; (prin încheierea din data de **05.07.2016** pronunțată de judecătorul de cameră preliminară s-a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive dispusă față de inculpații **Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Tudose Liviu Mihail** cu măsura preventivă a controlului judiciar, pe o durată de 60 zile, începând cu data rămânerii definitive a respectivei încheieri, iar prin încheierea din data de **12.07.2016** pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost menținute dispozițiile privind înlocuirea arestului preventiv cuprinse în încheierea din **05.07.2016**)

- **Dosaru Viorel:**

- **Reținerea** - începând cu data de **23.03.2016, ora 22:05** până la data de **24.03.2016, ora 22:05 ;**
- **Arestarea preventivă** - începând cu data de **25.03.2016** până la data de **12.07.2016**, când s-a dispus, în mod definitiv, înlocuirea măsurii arestării preventive dispusă față de acesta cu măsura preventivă a controlului judiciar;

- **Ispas Constantin**

- **Reținerea** - începând cu data de **23.03.2016, ora 22:05** până la data de **24.03.2016, ora 22:05**;
- **Arestarea preventivă** - începând cu data de **25.03.2016** până la data de **12.07.2016**, când s-a dispus, în mod definitiv, înlocuirea măsurii arestării preventive dispusă față de acesta cu măsura preventivă a controlului judiciar;

- **Mihăilă Aurelian Constantin**

- **Reținerea** - începând cu data de **23.03.2016, ora 22:05** până la data de **24.03.2016, ora 22:05**;
- **Arestarea preventivă** - începând cu data de **25.03.2016** până la data de **31.03.2016**, când s-a dispus, în mod definitiv, înlocuirea măsurii arestării preventive dispusă față de acesta cu măsura preventivă a controlului judiciar (Prin Încheierea nr. 73 din data de 31.03.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1369/1/2016 s-a admis contestația formulată de inculpatul **Mihăilă Aurelian Constantin**, fiind înlocuită măsura arestării preventive luată față de inculpat cu măsura controlului judiciar pentru o perioadă de 60 de zile, începând cu data de 31.03.2016).

Pe fondul acuzațiilor aduse inculpaților, Înalta Curte constată și reține următoarele:

În ceea ce privește acuzațiile ce vizează infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 și infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. b din Legea 78/2000, comise de inculpatul TUDOSE LIVIU MIHAIL, respectiv, infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 și infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, comise de inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN MIHAIL, Înalta Curte constată și reține următoarele:

Analiza acuzațiilor aduse inculpaților Tudose Liviu Mihail și Ghiță Sebastian Mihail fapte din perioada iunie 2013 – primăvara anului 2014, constând în aceea că, în calitate de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, inculpatul Tudose Liviu Mihail a permis accesul deputatului Ghiță Sebastian Aurelian la informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (obiectul dosarului, persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere

dispuse, numele procurorului de caz și ale ofițerilor delegați în cauză), în scopul obținerii unor funcții de conducere în cadrul unor instituții publice pentru sine, dar și în scopul zădărnirii urmăririi penale efectuată în cauza menționată, scop urmărit atât de inculpații din dosarul menționat, cât și de deputatul Ghiță Sebastian Aurelian în vederea protejării intereselor economico - financiare ale unor persoane fizice și juridice inculpate în cauză față de care avea interese economice prin persoane interpușe, reliefează inexistența faptelor pentru considerentele ce vor fi expuse:

Actul de acuzare pe aceste infracțiuni reținute în sarcina acestor inculpați reține o așa zisă conveniență infracțională în sensul în care în schimbul informațiilor oferite de inculpatul Tudose Liviu Mihail, inculpatului Ghiță Sebastian Mihail, acesta din urmă în virtutea relațiilor pe care le avea ar fi promis acestuia funcția de șef al Departamentului pentru Luptă Antifraudă, facilitându-i în acest scop o întâlnire cu premierul de la acea dată Ponta Victor Viorel.

Pentru că rechizitoriul întocmit pe aceste acuzații își susține situația de fapt în principal pe declarațiile martorilor **cu identitate protejată Diaconescu Aurel, Cristescu Florin și Istavan Adrian**, Înalta Curte apreciază că se impune a fi făcute scurte considerațiuni despre modul și contextul în care pot fi valorificate aceste declarații ale martorilor cu identitate protejată și în ce măsură acestea pot sta la baza trimiterii în judecată și condamnării unei persoane atât prin raportare la normele de drept intern cât și cele de drept internațional.

Pentru Curtea de la Strasbourg noțiunea de „martor anonim” prezintă un sens autonom, mai larg decât în dreptul intern al statelor părți contractante. Este vorba de orice persoană care, deși nu a compărut la audiere, a depus contra acuzatului într-un stadiu anterior al procedurii și a cărei depoziții au fost utilizate de instanța națională pentru fundamentarea condamnării.

În consecință, având în vedere sensul autonom al noțiunii, poate dobândi calitatea de „martor anonim” persoana care îndeplinește următoarele condiții:

a) a făcut o declarație împotriva acuzatului în faza instrucțiunii preparatorii, fără ca acesta din urmă să fi avut posibilitatea de a testa fiabilitatea mărturiei;

b) nu s-a prezentat în fața instanței de judecată, acuzatul fiind privat de dreptul de a-i adresa întrebări în mod nemijlocit;

c) declarația sa a avut un caracter determinant în condamnarea acuzatului.

Potrivit jurisprudenței Curții, „martorii anonimi” pot fi împărțiți în două mari categorii. Prima categorie este reprezentată de persoanele a căror identitate nu a fost dezvăluită în fața acuzatului.

În această categorie poate fi încadrat martorul propriu-zis (stricto sensu) și investigatorul sub acoperire .

A doua categorie este reprezentată de persoanele a căror credibilitate nu putea fi testată de către apărare în niciun stadiu al procesului penal, cu toate că identitatea acestora era cunoscută de către acuzat, în această ultimă categorie poate fi încadrat „martorul vulnerabil” și „martorul indirect” .

Deși la prima vedere, faptul de a recurge la declarații ale persoanelor care rămân anonime, apare ca fiind în antonimie cu exigențele unui proces echitabil, în sensul art. 6 parag. 1 din Convenție, așa cum a arătat Curtea de la Strasbourg în prima sa hotărâre în această materie, „dacă apărarea ignoră identitatea unui individ pe care încearcă să-l interogheze, riscă să fie privată de precizările care îi permit să stabilească dacă acesta este parțial ostil sau nedemn de încredere” și aceasta constituie „un handicap aproape insurmontabil” pentru apărare căreia îi vor lipsi „informațiile necesare pentru a controla credibilitatea martorului sau pentru a arunca o îndoială asupra acesteia”.

Cu toate acestea, recurgerea la martorii anonimi nu este, în mod necesar, contrară Convenției, utilizarea mărturiilor anonimi este compatibilă cu exigențele unui proces echitabil și cu principiul egalității armelor, dacă sunt respectate următoarele condiții:

- a) să existe motive suficiente de a conserva anonimatul martorului;
- b) procedura urmată în fața organelor judiciare să compenseze suficient dificultățile cu care se confruntă apărarea;
- c) condamnarea acuzatului să nu fie fondată în mod exclusiv sau determinant pe declarații anonime.
- d) măsura păstrării anonimatului martorului să fie justificată

Există diverse motive care pot fi invocate de către autoritățile naționale pentru limitarea exercitării drepturilor înscrise în art. 6 parag. 3 lit. d) din Convenție. Însă, pentru justificarea acestor restricționări se impune ca autoritățile menționate să demonstreze în concreto că în lipsa acestor ingerințe, suportate de către persoana acuzată, pot fi compromise interesele legitime ale martorilor.

O mărturie anonimă este admisibilă ca mijloc de probă în proces, dacă acuzatul a avut o oportunitate adecvată de a interoga martorii acuzării și de a testa credibilitatea acestora într-o anumită fază a procesului penal și aceste considerente au fost reținute, pentru prima dată, în cauza Unterpertinger v. Austria.

Prin utilizarea unor asemenea declarații se încalcă dreptul la apărare al acuzatului, dacă acesta nu a avut, în niciun stadiu al procedurii anterioare, posibilitatea de a pune întrebări persoanelor a căror declarații au fost citite în fața instanței de judecată așa cum s-a constatat în cauza Delta v. Franța.

Curtea de la Strasbourg a subliniat că, de regulă, audierea martorului trebuie să fie efectuată de către un judecător care cunoaște identitatea acestuia și care ar putea să facă o apreciere asupra caracterului rezonabil al motivelor invocate pentru păstrarea anonimatului, cât și asupra fiabilității mărturiei așa cum a stabilit în cauza Kostovski v. Olanda, iar dacă apărarea nu a avut posibilitatea de a interoga în mod nemijlocit martorii acuzării în niciun stadiu al procesului penal declarațiile acestora nu pot fi valorificate ca probe.

Totodată, Curtea de la Strasbourg a subliniat în mod constant că în situația în care hotărârea de condamnare se întemeiază în mod exclusiv ori într-o măsură determinantă pe depoziții făcute de către o persoană a cărei credibilitate nu putea fi verificată de către acuzat, drepturile apărării sunt limitate într-o măsură care este incompatibilă cu garanțiile înscrise în art. 6 din Convenție.

Având în vedere cele prezentate se poate trage concluzia că pentru a determina măsura în care a fost respectat dreptul la apărare, se examinează în primul rând „greutatea” declarațiilor administrate fără respectarea exigențelor impuse de art. 6 parag. 3 lit. d) din Convenție.

Mai mult decât atât, Curtea Constituțională a statuat prin decizia nr. 802 din 5.12.2017 paragraful 29 că, dacă se constată în cursul judecății că s-a înfrânt principiul loialității probelor chiar dacă s-a încheiat etapa camerei preliminare, instanțele pot administra orice mijloc de probă și respectiv înlătura acele probe care au fost administrate cu încălcarea principiului loialității probelor.

Pomind de la aceste considerațiuni teoretice ce vizează utilizarea martorilor anonimi așa cum îi definește CEDO sau a martorilor cu identitate protejată așa cum sunt definiți de legislația internă, Înalta Curte apreciază că declarațiile martorilor cu identitate protejată din prezenta cauză, determinante în susținerea acuzării și trimiterea în judecată a inculpaților, nu pot fi valorificate în instanță, încălcându-se flagrant atât dreptul la apărare al inculpaților cât și dreptul la un proces echitabil în întregul său.

Înalta Curte constată că martorii cu identitate protejată Diaconescu Aurel și Cristescu Florin și pe ale căror depoziții a fost susținută în mod esențial acuzarea și au fost trimiși în judecată inculpații sunt în realitate martorii Alexe Răzvan și Cozma Vlad iar în conținutul rechizitoriului declarațiilor lor sunt valorificate **în sensul în care aceștia în calitate de**

martori cu identitate protejată vorbesc despre ei înșiși ca și cum ar fi cu totul alte persoane.

Astfel **martorul cu identitate protejată Diaconescu Aurel care este una și aceeași persoană cu martorul Alexe Răzvan** arată în conținutul declarației sale că știe că Alexe Răzvan a primit informații de la niște apropiați de-ai lui Sebastian Ghiță prin care acesta îi transmitea date din dosarul instrumentat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești în care Alexe Răzvan era cercetat și chiar l-a sfătuit să părăsească țara până la rezolvarea situației și să aștepte un semn pentru revenirea lui în țară, lucru care s-a și întâmplat.

Același martor **declară despre el însuși că în urma discuțiilor pe care Alexe Răzvan și Vlad Cosma le-au purtat cu deputatul Ghiță Sebastian**, au aflat de la acesta că este interceptat telefonic și supravegheat ambiantal, iar cauza în care este cercetat este instrumentată de procurorul Negulescu Mircea care lucrează cu trei polițiști detașați de la Serviciul Economic din cadrul I.P.J. Prahova.

În același context, **susține martorul că s-a văzut pe sine însuși când inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian** ar fi promis că se va face tot posibilul pentru a afla și alte date concrete din dosar, iar la una dintre întâlnirile ulterioare dintre Alexe Răzvan, Vlad Cosma și Sebastian Ghiță, ultimul a prezentat date certe despre obiectul dosarului, având inclusiv informația că în dosar sunt cercetate și societăți comerciale cu administratori de origine sârbă.

În susținerea acuzațiilor aduse celor doi inculpați deși li se impută că au încercat să-l ajute pe inculpatul Alexe Răzvan prin furnizarea de informații nedestinate publicității de către inculpatul Tudose Liviu Mihail și folosirea acestora de către inculpatul Sebastian Ghiță Mihail, arătând că acest aspect rezultă neechivoc din declarația **martorului cu identitate protejată Diaconescu Aurel, Înalta Curte apreciază** că această declarație nu poate fi valorificată în nici un mod, pentru că dincolo de modul neloial în care a fost administrată această probă și **a faptului că este nepermisă utilizarea depoziției unei persoane în această manieră se pune în discuție însuși modul în care a fost sesizată instanța de judecată cu aprecierea și interpretarea unor probe astfel administrate.**

Înalta Curte constată că situația este similară și în privința martorului cu identitate protejată **Cristescu Florin care este în realitate martorul Cosma Vlad și care de asemenea în conținutul declarației de martor cu identitate protejată vorbește despre el însuși ca și cum ar fi o cu totul altă persoană, care a participat în mod activ la așa zisa activitatea infracțională a celor doi inculpați.**

Astfel în actul de sesizare se arată că ”la data de 29.02.2016, în cauză a fost audiat și martorul cu identitate protejată Cristescu Florin care a confirmat depoziția martorului Diaconescu Aurel”, în sensul că Alexe Răzvan a aflat în mod direct de la Vlad Cosma date și informații nepublice din dosarul penal nr. 465/P/2013, acesta, la rândul său, fiind informat de inculpatul Ghiță Sebastian care era în relații apropiate cu procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, inculpatul Tudose Liviu Mihail și chestorul de poliție Dosaru Viorel.

Se mai arată în actul de sesizare că acest martor a arătat că are cunoștință despre o întâlnire dintre inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian și procurorul general Tudose Liviu Mihail care a avut loc în locuința ultimului din comuna Păulești, județul Prahova, în cadrul căreia procurorul l-a informat pe Ghiță Sebastian în legătură cu existența unui dosar pe rolul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, obiectul dosarului, persoanele cercetate, măsurile de supraveghere dispuse, procurorul de caz și ofițerii de poliție judiciară delegați în respectiva cauză.

Se mai susține în rechizitoriu că același martor a declarat că în vara anului 2013, Ghiță Sebastian Aurelian s-a întâlnit cu Alexe Răzvan la restaurantul Vienna Cafe din Ploiești, ocazie cu care i-a relatat date relevante din dosarul instrumentat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, **pe care le cunoștea de la procurorul general Tudose Liviu.**

Martorul Cristescu Florin (Cosma Vlad) a mai precizat că, în cursul anilor 2013-2014, în timp ce Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești instrumenta dosarul nr. 465/P/2013, **pentru a-l recompensa pentru sprijinul informativ acordat**, Ghiță Sebastian i-a facilitat lui Tudose Liviu o întâlnire cu premierul Ponta Victor Viorel, care a avut loc în municipiul București, prilej cu care procurorului i s-a oferit funcția de șef al Departamentului pentru Luptă Antifraudă. De altfel, susține martorul audiat, pentru a justifica dese întâlniri pe care le avea cu procurorul general Tudose Liviu Mihail, inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian i-a propus acestuia să devină nașul de cununie al unui apropiat de-al său, Iacobescu Vlad, lucru care s-a și materializat în cursul lunii august 2013, la eveniment fiind prezent și Ponta Victor Viorel care a stat la masă cu procurorul general.

Nici această declarație determinantă pentru acuzare nu poate fi valorificată, fiind obținută în aceleași condiții ca și cea a martorului Alexe Răzvan iar declarațiile celor doi martori date în fața instanței ca și martori cu identitate reală infirmă toate aspectele reținute de parchet în actul de acuzare.

Astfel **martorul Vlad Cosma** audiat în fața Înaltei Curți a arătat că în acest dosar are două calități, cea de martor cu identitate reală și cea de martor cu identitate protejată (**două declarații de martor cu identitate protejată sub două nume diferite, respectiv Cristescu Florin și Scarlat Tamara**) și la această ultimă calitate dorește să renunțe și să dea declarație doar în calitate de martor cu identitate reală. A arătat faptul că statutul de martor cu identitate protejată i-a fost impus de procurorul Negulescu Mircea, fără ca el să solicite acest lucru iar cererea prin care a solicitat acordarea acestui statut reprezenta în fapt o simplă formalitate dictată de domnul procuror Negulescu și i-a fost impusă. A relatat martorul că cele declarate i-au fost dictate sub amenințarea cu întocmirea unui dosar penal surorii sale Cosma Andreea, lucru care s-a și întâmplat, că a fost hărțuit în permanența de către procurorul Negulescu, că cele declarate în calitate de martor cu identitate protejată sunt nereale și că a declarat sub presiune și pentru a-și proteja familia.

De asemenea și **martorul Alexe Răzvan** a dat declarații în fața Înaltei Curți și a arătat de asemenea contextul în care a acceptat să dea declarații în calitate de martor cu identitate protejată.

Acesta a arătat faptul că a fost cercetat în mai multe dosare penale și că în acest dosar a avut triplă calitate: **denunțător, martor cu identitate reală și martor cu identitate protejată**. A relatat martorul că întrucât în denunț nu a vrut să scrie la dictarea domnului Negulescu toate aspectele pe care acesta le dorea, tot la solicitarea acestuia i s-a atribuit calitatea de martor cu identitate protejată și că a acceptat să declare întrucât era într-o presiune permanentă mai ales că la acea dată se afla sub imperiul unei măsuri preventive și de la procurorul Negulescu a aflat că ținta sa era domnul Ispas și domnul procuror Mihăilă, despre acesta din urmă i-a spus că a vrut să-i facă un dosar fiului său în legătură cu nu știu ce mașină cumpărată de acesta, iar de domnul Ispas că este „un porc gras care i-a făcut când lucra la doi și un sfert unui prieten de-al lui nu știu ce”.

A arătat că l-a cunoscut pe dl Ispas Constantin prin intermediul unui prieten comun, Lascu Petre, la biroul acestuia din urmă și că s-a întâlnit cu Ispas Constantin de trei ori întrucât pe el îl interesa dacă există vreun dosar penal cu deșeuri periculoase care ar putea avea legătură cu mine și pe dânsul îl interesa dacă un anume Răzvan Constantin care am înțeles că era și rudă cu dânsul, ar avea susținere politică. În ceea ce privește interesul său, acesta i-a spus că nu știe nimic și răspunsul a fost negativ și la solicitarea domnului Ispas din partea sa și în afara acestei situații pe care a expus-o nu am mai avut nicio întâlnire cu domnul Ispas.

A mai arătat martorul că nu este real că s-a întâlnit în vara anului 2013 la restaurantul Viena Cafe din Ploiești cu Sebastian Ghiță și că acesta i-ar fi

furnizat informații despre dosare în care era cercetat, aceasta era doar dorința domnului Negulescu ca acesta să spună acest aspect și ca atât el cât și Vlad Cosma erau chemați cu două zile înainte de declarații și li se spuneau ce obiective trebuie să atingă în conținutul declarației.

A relatat martorul că nu a plecat și respectiv întors în țară urmare a unor informații primite pe filiera Tudose – Ghiță și nici ca urmare a informațiilor primite de la Ispas, își plănuiise cu trei luni înainte să plece în America, întrucât intenționa să se căsătorească și că pe procurorul general adjunct Mihăilă Aurelian nu îl cunoștea nici măcar ca nume și nu este real faptul că avea cunoștință despre vreo relație de prietenie dintre Ispas și Mihăilă sau că acesta din urmă ar fi dat informații inculpatului Ispas pentru ca acesta din urmă să i le furnizeze lui personal.

Față de conținutul declarațiilor celor doi martori date în instanță cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale, Înalta Curte apreciază că doar acestea pot fi valorificate ca probe loiale și vor fi coroborate cu celelalte probe administrate pe aceste acuzații.

Deși s-a încercat a se acredita ideea unei relații de prietenie dintre procurorul Tudose Liviu și Sebastian Ghiță Mihail și că aceasta rezultă și din faptul că acesta din urmă a intermediat o întâlnire între procurorul Tudose și Păvăleanu Marcel, depoziția martorului Păvăleanu Marcel infirmă ipoteza susținută de parchet.

Audiat **martorul Păvăleanu Marcel** a arătat că nu este adevărat că Alexe Răzvan sau Cosma Vlad ar fi intervenit la procurorul Tudose în vederea administrării pro causa a unor probe, și că solicitarea sa de efectuare a unei expertize i-a fost respinsă de două ori. A mai arătat martorul că deși a fost în audiență la procurorul Tudose, însă și după această audiență i-a fost respinsă cererea de efectuare a unei expertize.

Nici susținerea conform căreia relația de prietenie dintre procurorul Tudose Liviu Mihail și Sebastian Ghiță rezultă și din declarația inculpatului Tudose Liviu Mihail dată în calitate de martor nu poate fi primită

În procedură de cameră preliminară Înalta Curte a înlăturat declarația acestuia dată în calitate de martor și folosită împotriva sa, dipozițiile art. 118 C. procedură penală ce reglementează audierea unui martor prevăd în mod expres că "declarația de martor dată de o persoană care în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa. Organele judiciare au obligația să menționeze, cu ocazia consemnării declarației, calitatea procesuală anterioară".

De asemenea Înalta Curte apreciază că, reală să fi fost relația de prietenie dintre aceștia, nu există nicio probă care să dovedească că această ar

fi furnizat informații nedestinate publicității inculpatului Ghiță Sebastian în scopul de a-l ajuta pe Alexe Răzvan respectiv în scopul sustragerii acestuia de la arestare și că plecarea acestuia din țară s-a datorat informațiilor furnizate de inculpatul Tudose Liviu sau firmele inculpatului Ghiță Sebastian și nici că acesta din urmă ar fi primit vreun fel de astfel de informații sau le-ar fi folosit în vreun mod.

Referirea evazivă din actul de sesizare nesuținută de nici una din probele administrate nu poate să formeze convingerea instanței că inculpatul Tudose Liviu Mihai a furnizat informații din dosarul 465/P/2013 inculpatului Ghiță Sebastian după cum nici una din probele administrate nu confirmă varianta promisiunii vreunei funcții de conducere pentru inculpatul Tudose Liviu Mihail de către inculpatul Ghiță Sebastian sau a acceptării promisiunii de către inculpatul Tudose Liviu.

Acest aspect este confirmat de altfel și de **procurorul Negulescu Mircea** care a arătat în mod expres că împreună cu procurorul general Tudose Liviu Mihail au luat toate măsurile pentru păstrarea confidențialității pe dosarul 465/P/2013 și nu relatează că l-ar fi suspectat în vreun mod pe acesta de furnizarea de informații nedestinate publicității din acest dosar.

Or, în condițiile în care procurorul Negulescu l-ar fi suspectat pe acesta de eventuale nelegalități este greu de crezut că nu i-ar fi făcut și procurorului Tudose Liviu Mihail plângere penală în condițiile în care a formulat plângere împotriva tuturor ofițerilor de poliție și procurorului Mihăilă Aurelian.

Nu poate fi acceptat de plano varianta reținută de parchet în sensul în care apare ca verosimilă o atare conivență infracțională în condițiile în care mandatul procurorului general Tudose Liviu se apropia de final atâta timp cât nicio probă nu confirmă acest lucru.

Deși se reține în acuzare că exista o relație între procurorul general Tudose Liviu Mihail și Ghiță Sebastian Aurelian și că acest aspect rezultă și din **declarația martorului cu identitate protejată Istvan Adrian**, depoziția dată de acesta în instanță nu aduce nici un plus de noutate .

Audiat în instanță acesta a arătat că în ceea ce privește influența pe care o avea domnul Sebastian Ghiță în promovarea unor persoane în funcții de conducere, nu cunoaște nimic în mod direct, însă percepția sa este aceea că toată lumea știa că fără acceptul domnului Ghiță nu se făcea nicio promovare.

A mai arătat martorul că în ceea ce îl privește pe procurorul Tudose indirect a auzit cum domnul Cosma Mircea „se plângea” de domnul **procuror Tudose, în sensul în care „nu asculta și făcea de capul lui” și că, chiar dacă domnul Ghiță i l-a prezentat pe acesta cu ani în urmă, nu conta aceasta.**

A relatat de asemenea martorul că nu cunoaște contextul în care domnul Sebastian Ghiță i l-a prezentat pe domnul procuror Tudose domnului Cosma Mircea și nici dacă între inculpatul Ghiță Sebastian și domnul procuror Tudose existau relații de prietenie după cum nu cunoaște dacă inculpatul Sebastian Ghiță avea multe informații referitoare la dosarele penale în lucru, el dădea însă impresia că știa și când spune acest lucru se referă în mod direct și expres la controalele ce se desfășurau de către ANAF la societăți.

Nici declarația martorului cu identitate protejată **Ceață Gabriel în realitate martora Stroe Cecilia** nu reliefează vreun aspect cu conotație penală.

La identitatea protejată a acestei martore s-a renunțat de asemenea de parchet iar depoziția acestei martore a fost depusă la dosarul cauzei deși în realitate aceasta a fost audiată într-un alt dosar penal fără legătură cu prezentul dosar dar cu care însă s-a dorit a se proba influența inculpatului Ghiță Sebastian Mihail.

Audiată în instanță cu identitate reală **martora Stroe Cecilia** a arătat că a avut statutul de martor cu identitate protejată sub denumirea de **Ceață Gabriel** și că deși nu s-a simțit niciodată amenințată de nimeni, a fost instruită de către procurorul Negulescu să dea declarație la DNA și să solicite identitate protejată detaliind că ea însăși a trecut prin toate etapele măsurilor preventive și că la acea dată se afla chiar în arest la domiciliu în momentul în care a fost solicitată să dea aceste declarații și că a dat mai multe declarații atât împotriva familiei Cosma, cât și în dosarul îndreptat împotriva domnului Sebastian Ghiță unde a avut numele de **Ceață Gabriel** și pe toată această perioadă a fost amenințată de către procurorul Negulescu cu menținerea stării sale de arest, alte dosare cu alte cauze și că nu va scăpa de închisoare pe o perioadă foarte lungă.

A mai arătat martora că nu cunoaște pe niciunul dintre inculpații din prezenta cauză, și nu știe contextul sau dacă a existat vreo presupusă influență sau dacă inculpatul Ghiță ar fi facilitat în vreun mod promovarea în funcție a inculpaților Dosaru Viorel și Tudose Liviu Mihail.

Totodată a arătat că nu-l cunoaște personal pe Sebastian Ghiță și nu știe dacă acesta datorită poziției pe care o avea își putea exercita influența pentru promovarea unor persoane în funcții de conducere.

Nici **declarația martorului Ponta Victor Viorel** nu reliefează vreun aspect care să confere sau să confirme vreuna din ipotezele ce caracterizează infracțiunea de luare de mită sau dare de mita reținută în sarcina acestor doi inculpați.

Depoziția acestuia, determinantă sub aspectul conținutului constitutiv al infracțiunilor de corupție, reliefează inexistența și a acestor fapte și completează practic declarațiile tuturor celorlalți martori pe aceste acuzații.

Audiat în instanță acesta a arătat că l-a întâlnit pe procurorul Tudose în doar două situații, o dată la căsătoria unui prieten și acolo a înțeles că dl Tudose era naș de cununie, iar în această calitate l-a întâmpinat, l-a salutat și au schimbat câteva cuvinte.

Ulterior acestei întâlniri, la București, fără să poată preciza data, a fost informat de șeful de cabinet că dl Tudose ar dori să îi dea o invitație, deoarece la fel ca și fiica sa și fiica dlui Tudose studia pianul și avea un concert la Ploiești. Întâlnirea a durat treizeci de secunde, pentru că avea un program foarte încărcat și i-a promis acestuia că dacă programul o să îi permită, o să onoreze invitația împreună cu familia, însă nu a reușit să ajungă și de atunci nu l-a mai întâlnit și nu a mai vorbit niciodată.

A arătat martorul că în acea perioadă, era prieten cu dl Sebastian Ghiță, iar acesta nu i-a solicitat niciodată să îl numească sau să îi ofere procurorului Tudose vreo funcție la DLAF, OLAF sau în alte structuri. Singura discuție pe care a purtat-o despre dl Tudose a fost cu dl ministru Cazanciuc și dl procuror general Tiberiu Nițu și aceasta urmare a faptului că fusese la acea nuntă și amândoi erau din Prahova și lucraseră în justiția din Prahova, sens în care s-a gândit că îl cunoșteau mai bine decât el și i-a întrebat dacă îl cunosc și dacă este o problemă de imagine publică faptul că a fost la o nuntă unde el a fost naș.

Coroborarea declarațiilor tuturor acestor martori nu confirmă existența faptelor, așa cum a arătat și parchetul în partea finală a expozitivului acestor acuzații ne aflăm în prezența unor raționamente care nu pot fi însă valorificate și cărora nu li se poate conferi caracter de probă pentru a dispune condamnarea inculpaților.

Mai mult decât atât din adresa depusă de inculpatul Tudose Liviu Mihail la dosarul cauzei, rezultă că prin cererea înregistrată sub nr. 14/13458/25.06.2015 la Consiliul Superior al Magistraturii, acesta s-a înscris în procedura organizată de Consiliul Superior al Magistraturii în vederea ocupării, prin detașare, a 4 posturi de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul aparatului propriu al Consiliului.

Înalta Curte apreciază așadar că nici una din probe administrate în cauză nu confirmă existența infracțiunilor de folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 șiluare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. b

din Legea 78/2000, totul cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.p., (fapte din perioada iunie 2013- primăvara anului 2014) de către inculpatul Tudose Liviu și nici a infracțiunilor folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 și dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (fapte din perioada iunie 2013- primăvara anului 2014 în raport de inculpatul Tudose Liviu Mihail) de către inculpatul Ghiță Sebastian sens în care în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală va dispune achitarea inculpaților întrucât faptele nu există.

În ceea ce privește acuzațiile ce vizează infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 și infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000, comise de inculpatul DOSARU VIOREL, infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 și infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, comise de inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN MIHAIL, Înalta Curte constată și reține următoarele:

Actul de sesizare al instanței reține faptul că în perioada iunie 2013 - septembrie 2013, în calitate de șef al Inspectoratului de Poliție Județean Prahova, inculpatul Dosaru Viorel a permis accesul deputatului Ghiță Sebastian Aurelian la informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești (obiectul dosarului, persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse, numele procurorului de caz și ale ofițerilor delegați în cauză), în care ofițeri din subordine erau delegați să efectueze acte de urmărire penală, în scopul menținerii în funcție sau promovării în alte funcții de conducere pentru sine, dar și în scopul zădărnirii urmăririi penale efectuată în cauza menționată, scop urmărit atât de inculpații din dosarul 465/P/2013, dar și de deputatul Ghiță Sebastian Aurelian în vederea protejării intereselor economico - financiare ale unor persoane fizice și juridice inculpate în cauză față de care avea interese economice prin persoane interpose și că pentru îndeplinirea

acestor acte contrare atribuțiilor de serviciu, respectiv, furnizarea unor informații nedestinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, în care ofițeri din subordine erau delegați să efectueze acte de urmărire penală, în aceeași perioadă, iunie 2013 – septembrie 2013, în calitate de șef al Inspectoratului de Poliție Județean Prahova, inculpatul Dosaru Viorel a pretins de la deputatul Ghiță Sebastian Aurelian menținerea în funcție sau promovarea în alte funcții de conducere, inculpatul Ghiță Aurelia Constantin promițând acordarea sprijinului în acest sens.

Raportat la acuzațiile aduse celor doi inculpați cu privire la aceste fapte, Înalta Curte constată și reține următoarele:

Ca și în cazul celorlalte acuzații aduse inculpaților din prezenta cauză, Înalta Curte constată că s-a încercat a se acredita ideea unei conspirații generale cu scopul de a se obține informații din dosarul 465/P/2013 și de a le furniza inculpatului Ghiță Sebastian pentru protejarea propriilor interese ale acestuia sau pentru a-l proteja pe martorul Alexe Răzvan, în schimbul acestor servicii inculpatul Dosaru Viorel urmărind menținerea în funcție sau promovarea sa în alte funcții de conducere.

Deși se reține că sub pretextul unui eventual control în luna iulie 2013, s-a primit prin intermediul Biroului Control Intern din cadrul I.P.J. Prahova, o adresă emisă de DGA – SJA Prahova, semnată de șeful structurii Ispas Constantin, prin care se solicitau date referitoare la existența la nivelul I.P.J. Prahova a unor lucrări diverse, penale, secrete de serviciu, secrete de stat care îl vizau pe numitul VLAD CONSTANTIN și societățile comerciale la care era acționar sau care erau administrate de acesta și că scopul real al acestor verificări aveau în realitate scopul de a se obține informații din dosarul 465/P/2013 și de a le transmite inculpatului Ghiță Sebastian, probele administrate în cauză confirmă inexistența vreunei activități infracționale din partea celor doi inculpați sau a vreunei înțelegeri între aceștia de natură a pune în pericol cercetările din acel dosar.

Depozițiile martorilor audiați în cauză nu au confirmat ipoteza susținută de parchet și nu au demonstrat nicicum că scopul acestui control a fost unul formal, subiectiv sau insidios.

Înalta Curte, constată că și pentru aceste acuzații, parchetul și-a fundamentat trimiterea în judecată **într-un mod determinant pe declarațiile martorilor cu identitate protejată Alexe Răzvan și Cosma Vlad, martori care așa cum s-a arătat au fost folosiți pentru a-și confirma propriile declarații**, dincolo de faptul că este greu de acceptat că o persoană poate fi în același timp în două locuri.

Mai mult decât atât, Înalta Curte constată că martorului **Cosma Vlad** i-au fost atribuite două identități protejate respectiv a fost audiat sub denumirea de **Cristescu Florin și Scarlat Tamara** iar în fiecare dintre aceste declarații acesta relatează despre el însuși și despre modul în care a fost prezent la activitatea pretins infracțională a celor doi.

Fără a mai relua considerațiunile referitoare la modul, modalitatea și condițiile de utilizare a martorilor cu identitate protejată și fără a mai reda conținutul declarațiilor acestora în care explicitează așa cum s-a arătat condițiile în care au acceptat să dea declarații în calitate de martori cu identitate protejată, Înalta Curte apreciază că și în această situație s-a încălcat flagrant principiul loialității administrării probelor astfel că declarațiile date de aceștia în calitate de martori cu identitate protejată vor fi înlăturate și nu vor fi valorificate la aprecierea materialului probator.

Și pentru această situație juridică, Înalta Curte apreciază că folosirea acestui procedeu de către parchet în administrarea unor probe dincolo de faptul că încalcă principiul loialității probelor, încalcă deopotrivă dreptul la un proces echitabil în condițiile în care nu au avut posibilitatea să adreseze întrebări martorilor audiați în cauză în faza de urmărire penală în nici unul din momentele derulate în faza urmăririi penale.

Audierea celorlați martori din lucrări pe caracterul pretins insidios al controlului dispus de inculpatul Ispas Constantin în scop pretins infracțional nu reliefează aspecte cu caracter penal și nici alte aspecte care să conducă la ideea acreditată de parchet.

Deși în aparență, pare ca totul să fi pornit de la adresa înaintată de către inculpatul Ispas Constantin la acea data șeful structurii DGA-SJA Prahova, parchetul dincolo de faptul că nu-i impută sub aspect infracțional acestuia nimic, raționamentul juridic al acuzării suferă o fractură juridică încă din faza de debut al prezentării așa zisei activități infracționale.

Nici una din probele administrate în cauză nu confirmă existența unei înțelegeri între inculpatul Dosaru Viorel și inculpatul Ispas Constantin sau vreo acțiune de determinare a inculpatului Ispas Constantin pentru a-l ajuta în scop infracțional pe inculpatul Dosaru Viorel așa încât Înalta Curte apreciază că nu poate fi acceptată susținerea potrivit căreia s-a creat un adevărat mecanism pentru ca inculpatul Dosaru Viorel să-și atingă atât scopul personal de menținere sau promovare în funcție sau pentru a proteja interesele economice ale inculpaților din dosarul 465/P/2013.

Pe acest aspect **martorul Dobre Ștefan** arată că referitor la adresa oficială semnată de comisarul șef Ispas Constantin prin care se solicita date și informații referitoare la o persoană cred Vlad Constantin, că a primit această adresă crede prin poșta specială și că, deși a avut îndoieli în ceea ce privește

desemnarea acestuia generat pe de o parte de faptul că venise recent în serviciu, iar pe de altă parte, datorită faptului că era de notorietate faptul că acesta era prieten cu comisarul șef Ispas Constantin, fuseseră colegi de an și i-ar fi putut da și alte informații, a solicitat verificări șefului Structurii de Securitate, căruia i-a prezentat raportul, și întrucât în urma verificărilor acesta a spus că domnul Costea are certificat ORNIS și că nu vede de ce nu ar putea avea acces și la aceste registre, după viza șefului Structurii de Securitate, ulterior a fost pusă rezoluție și de către domnul Dosaru Viorel iar ulterior de către el.

Așadar declarația acestui martor reliefează că s-au făcut verificări detaliate înainte de a se începe în mod efectiv controlul și de asemenea declarația acestui martor exclude orice implicare frauduloasă a inculpatului Dosaru Viorel în raport de natura acuzațiilor aduse.

Acest aspect este confirmat și de **martorul Parepa Gheorghe**, care deși nu a avut o colaborare profesională bună cu inculpatul Dosaru Viorel nu-i impută acestuia faptul că a fost desemnat martorul Costea să facă verificări urmare a dispoziției date de inculpatul Ispas Constantin și nici nu atribuie acestuia vreo culpa în sensul în care prin desemnarea martorului Costea Valentin ar fi urmărit obținerea de informații în dosarul 465/P/2013.

Și acest martor confirmă faptul că s-au făcut verificări aprofundate cu privire la martorul Costea și că de asemenea a solicitat Structurii de securitate verificări suplimentare care a dat aviz pozitiv acestuia.

Deși se impută inculpatului Dosaru Viorel că a pus la cale practic un adevărat plan pentru a obține informații din dosarul 465/P/2013, Înalta Curte apreciază așa cum s-a arătat că modul în care sunt prezentate faptele de către parchet, reliefează mai degrabă un interes al inculpatului Ispas Constantin decât cel al inculpatului Dosaru Viorel, însă acestuia nu-i este nimic imputat sub aspect infracțional.

Mai mult decât atât deși s-a încercat a se acredita ideea că prin faptul că inculpatul Dosaru Viorel a solicitat i se prezenta în mod direct raportul de către șeful de birou desemnat la conducerea Serviciului de Investigare a Criminalității Economice, respectiv martorul Dobre Ștefan, acesta a urmărit obținerea în mod direct de informații din dosarul 465/P/2013, declarația data de acesta în instanță infirmă această ipoteză, procedeul utilizat de inculpatul Dosaru Viorel nu poate fi interpretat decât în sensul unui mod propriu de a-și exercita atribuțiile manageriale și ar fi și absurd de interpretat că prin faptul că a renunțat la prezentarea raportului de către adjunctul său, martorul Parepa ar fi urmărit sau ar fi avut un scop ascuns dat fiind faptul că la acea data era la conducerea IPJ Prahova.

De altfel **martorul Dobre Ștefan** arată în mod expres pe acest aspect că au fost și situații în care inspectorii șefi îi chemau direct la dânsii pentru a le da informații despre activitățile mai importante și că nu i s-a părut nefiresc faptul că l-a informat direct pe comisarul șef Dosaru, deși cutuma era aceea ca să-i informeze pe adjuncți iar aceștia din urmă pe șefi, însă nu vede de ce comisarul șef Dosaru Viorel nu putea avea acces la aceste informații în calitate sa de șef al IPJ Prahova.

Cu privire la dosarul nr.465/P/2013 martorul a arătat că inculpatul Dosaru Viorel nu i-a solicitat în mod expres să-i dea informații legate de acest dosar și a preluat informații despre acest dosar de la un subordonat al său pe nume Ciorobea Ionuț, pe care le-a notat în agenda personală de lucru și nu numai aceste informații, ci activitățile ce urmau să se deruleze pe întreaga zi de lucru și a raportat aceste informații inspectorului șef Dosaru Viorel.

A mai învederat martorul că informațiile pe care i le-a adus la cunoștință domnului Dosaru au fost unele succinte, cu caracter general de genul că se efectuează măsuri de supraveghere tehnică în dosar și că era vorba despre câteva nume de firme însă nicidecum de persoane.

Așadar depoziția acestui martor înlătură din start orice dubiu cu privire la preconstituirea unei situații care ar fi avut ca scop obținerea de informații din dosarul 465/P/2013 sau că ar fi încercat prin solicitarea în mod direct obținerea de astfel de informații în cadrul ședințelor zilnice de lucru direct de la șefii de serviciu.

A arătat martorul că l-a informat cu același prilej și pe inspectorul șef adjunct, Parepa Gheorghe căruia i-a adus la cunoștință aceleași informații, acesta fiind nemulțumit de faptul că a dat informații despre acel dosar, nu că s-a dus prima dată la inspectorul șef Dosaru, iar la scurt timp, a fost chemat de procurorul general Tudose, cu care a discutat despre securizarea din nou a informațiilor din acest dosar și din câte a aflat ulterior au fost chemați și domnul Zecheru și domnul Dosaru Viorel.

Cu privire la acest dosar, a relatat martorul fost prima și ultima discuție pe care a avut-o cu cineva pe această temă și nici nu a mai primit ulterior vreun fel de informație.

Depoziția martorului este susținută de însăși declarația inculpatului Dosaru Viorel care a învederat instanței că a fost chemat de procurorul general Tudose Liviu și că li s-a pus în vedere să păstreze confidențialitatea pe dosarul 465/P/2013 iar alte discuții pe această temă nu s-au mai purtat.

Acest aspect este întărit și de **martorul Negulescu Mircea** care nu numai că a confirmat această situație dar mai mult decât atât a arătat că l-au și înlăturat pe ofițerul de caz care a fost delegat pe dosarul 465/P/2013 respectiv martorul Ciorobea Ionuț pentru a înlătura orice dubiu.

În acest sens este și depoziția **martorului Zecheru Nicolae** care a fost prezent alături de martorul Dobre Ștefan la momentul la care s-a dat raportul inculpatului Dosaru Viorel.

Acesta a relatat de asemenea că în ceea ce privește dosarul nr.465/P/2013, s-a prezentat împreună cu șefii serviciilor operative la comisarul șef Dosaru și l-au informat pe acesta cu privire la activitățile desfășurate de efectivele din subordinea sa, iar comisarul șef Dobre l-a informat cu privire la activitățile desfășurate de Serviciul de Investigare a Fraudelor și că s-au dat informații cu caracter general despre acest dosar, s-a pronunțat și un nume și ceva de o firmă, însă fiind activități de rutină nu le-a dat niciun fel de importanță.

A mai arătat martorul că nu au mai fost alte altfel de solicitări și știe că domnul comisar șef Dobre a spus că există un număr mare de posturi telefonice interceptate precum și faptul că au mai fost și alte situații în care comisarul șef Dosaru le-a solicitat să meargă să îl informeze direct, însă nu i-a atras atenția nimic în sensul a fi ceva ieșit din comun sau să îmi trezească suspiciuni.

A relatat de asemenea martorul că în acea zi au fost chemați la biroul procurorului general Tudose unde se afla și procurorul Negulescu și a fost atenționat că au fost diseminate în fața sa niște informații despre care nu trebuia să știe, le-a comunicat acestora că de regulă serviciile cooperează între ele, l-a întrebat dacă are cunoștința despre persoana ale cărui posturi erau supravegheate și a spus că nu și nici despre societățile implicate.

De asemenea martorul a arătat că potrivit percepției personale nu i s-a părut nemulțumit inspectorul șef adjunct Parepa despre faptul că a fost informat întâi inspectorul șef Dosaru iar ulterior domnia sa.

Însuși **martorul Parepa Gheorghe** arată că deși erau nemulțumiri de ordin general, nimeni în concret nu a imputat ceva anume comisarului șef Dosaru Viorel, cel mult doar faptul că se sărea în această informare peste ierarhia funcțiilor și că trebuia să se meargă și la inculpatul Dosaru Viorel și la inspectorii șefi adjuncți.

Această apreciere personală poate cel mult să arate aspecte ce țin de managementul comisarului șef Dosaru Viorel însă nu transpare nici un aspect de nelegalitate sau cu caracter penal.

Audierea **martorului Costea Ioan Valentin** cel care a fost desemnat să efectueze verificările relatează modul în care a fost desemnat pe această lucrare emisă de inculpatul Ispas Constantin și deși nu infirmă relația de prietenie cu inculpatul Ispas Constantin cu care a fost coleg de facultate arată că în ceea ce-l privește pe inculpatul Dosaru Viorel a purtat o singură

discuție cu acesta prin care a fost încunoștințat că îi va parveni ca sarcină de serviciu o lucrare clasificată și i-a atras atenția să fie discret.

Arată martorul că ulterior nu a mai ținut legătura în nici un mod cu inculpatul Dosaru Viorel.

Deși normală și firească exigența și rigoarea cu care s-a încercat protejarea informațiilor din dosarul 465/P/2013, acest aspect nu face decât să confirme că inculpatul Dosaru Viorel nu a avut nici un fel de implicare în obținerea de informații nedestinate publicității.

Așadar și depoziția acestui martor exclude implicarea infracțională a inculpatului Dosaru Viorel de la așa zisa activitate de obținere de informații nedestinate publicității din dosar 465/P/2013, lucru confirmat de altfel și prin ordonanța Papici care a reținut aceleași aspect.

Martorul Ciorobea Ionuț Eugen, ofițerul delegat în dosarul 465/P/2013 arată că în ceea ce privește acest dosar nu a primit nicio dispoziție expresă în sensul în care ar fi trebuit să raporteze activitățile pe care le desfășuram altei persoane.

La momentul sesizării, arată martorul că au existat discuții ca în afara domnului Parepa să nu mai știe altcineva din conducerea inspectoratului despre aceste cercetări și că în mod curent, dimineața îl informa pe șeful său direct, domnul Dobre, despre activitățile curente iar despre dosarul nr.465/P/2013 știe că domnul Dobre Ștefan l-a întrebat în mod expres care este obiectul dosarului, ce infracțiuni privește și ce persoane și știe că i-a comunicat numele uneia dintre persoanele juridice, crede că SC Coni SRL, însă nu i-a spus numele niciunei persoane fizice, și de asemenea că i-a mai spus că are foarte mult de lucru întrucât instanța autorizase interceptarea foarte multor posturi telefonice însă nu își aduce aminte dacă i-a spus câte, parcă numărul l-a aproximat, însă în niciun caz numele persoanelor.

Înalta Curte, apreciază că toate aceste declarații arată în mod clar și neechivoc faptul că inculpatul Dosaru Viorel nu a desfășurat nicio activitate de natură să obțină informații din dosarul 465/P/2013 excluzându-se de plano în lipsa acestor informații furnizarea lor inculpatului Ghiță Sebastian și folosirea de către acesta în scop personal sau pentru protejarea martorului Alexe Răzvan și mai mult decât atât probele administrate în cauza reliefează și faptul că urmărirea penală pe acest dosar a suferit unele scurgeri de informații imputabile însă altor persoane și care nu au legătură cu inculpații din prezenta cauză.

Deși se reține că la testul poligraf inculpatul Dosaru Viorel a prezentat caracteristici specific comportamentului disimulat, pe aspectul ce vizează eventuala furnizare de informații din dosarul 465/P/2013 Înalta Curte apreciază că dincolo de faptul că testul poligraf nu este considerată probă în

procesul penal, ci doar un simplu indiciu, analiza probelor administrate în dosar au dovedit că acest test nu se coroborează cu niciuna din probele cu valoare juridică administrate în procesul penal care susțin inexistența faptelor astfel încât în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală va achita inculpatul Dosaru Viorel pentru infracțiunea de folosirea în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații,prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 (fapte din perioada iunie 2013- septembrie 2013), precum și a inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian pentru infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 (fapte din perioada iunie 2013- septembrie 2013 în raport de inculpatul Dosaru Viorel) , întrucât faptele nu există.

În ceea ce privește solicitarea parchetului de schimbarea încadrării juridice în ceea ce-l privește pe inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN din cele două infracțiuni de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 (prima din perioada iunie 2013-primăvara anului 2014 iar cea de-a doua din perioada iunie 2013- septembrie 2013) într-o singură infracțiune de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.penal (două acte materiale), Înalta Curte apreciază că nu s-a dovedit în niciun mod unitatea de rezoluție infracțională pretins a fi reținută de parchet, solicitarea formulate în cauză urmân a fi respinsă în raport de următoarele argumente:

Într-un total nonsens juridic se solicită reținerea unității de rezoluție infracțională doar cu privire la infracțiunile de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, deși așa cum sunt prezentate faptele această unitate ar fi trebuit reținută și dovedită și în ceea ce privește infracțiunile de dare de mită în raport de inculpații Tudose Liviu Mihail și Dosaru Viorel.

Analiza celor două acte materiale astfel cum rezultă din actele dosarului, reliefează din punctul de vedere al Înaltei Curți, că nu este îndeplinită una dintre condițiile de bază și care trebuie în mod obligatoriu

îndeplinită atunci când la încadrarea juridică a unei fapte se reține forma continuată, și anume condiția ce vizează unitatea de rezoluție infracțională.

Reglementată în dispozițiile art. 35 alin 1 C.penal, „infracțiunea este continuată cand o persoana săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni” sau altfel spus infracțiunea continuată reprezintă o sumă de infracțiuni de același fel, comise în baza aceleiași hotărâri.

Definiția clară data de legiuitor prin dispozițiile art. 35 alin. 1 c.penal, a fost impusă datorită complexității infracțiunii continuate și aceasta cu atât mai mult cu cât săvârșirea de către aceeași persoană a două sau mai multor acțiuni-inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul unei infracțiuni, în mod obișnuit determină existența unui concurs de infracțiuni – infracțiunea continuată constituind o excepție de la această regulă.

În analiza și aplicarea dispozițiilor art. 35 alin. 1 C.penal, Înalta Curte, apreciază că se impune a fi verificată structura infracțiunii continuate care astfel cum a fost reglementată de legiuitor pune în lumină un element principal de pluralitate și un element principal de unitate. Pluralitatea caracterizează latura obiectivă, iar unitatea este caracteristică laturii subiective. Din punct de vedere material, infracțiunea continuată presupune mai multe acțiuni sau inacțiuni similare; din punct de vedere subiectiv, ea este caracterizată de existența unei singure rezoluții privind săvârșirea tuturor acțiunilor sau inacțiunilor.

Pluralitatea acțiunilor-inacțiunilor se conjugă pe planul laturii obiective cu două elemente de unitate. Pe de o parte, aceste acțiuni-inacțiuni trebuie să prezinte, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni, adică să se caracterizeze prin omogenitate juridică; pe de altă parte, prin săvârșirea acțiunilor-inacțiunilor multiple, se realizează un rezultat global, ca sumă a rezultatelor individuale produse prin fiecare acțiune-inacțiune. Dintre elementele de pluralitate pe care le comportă infracțiunea continuată, pluralitatea acțiunilor sau inacțiunilor este elementul principal; el imprimă caracteristica de bază a laturii obiective și, dacă n-ar exista factorul subiectiv unificator, ar determina existența unui concurs de infracțiuni.

Dintre elementele de unitate și pluralitate menționate, elementul caracterizant al infracțiunii continuate este **unitatea rezoluției** pentru că ceea ce caracterizează cu adevărat infracțiunea continuată este unitatea de rezoluție. În absența acesteia, acțiunile-inacțiunile, săvârșite de subiect la diferite intervale de timp, ar reprezenta entități infracționale distincte și independente, o pluralitate de infracțiuni autonome, în concurs. Ceea ce le

unește, făcând ca ansamblul lor să alcătuiască o singură infracțiune, este factorul subiectiv, unitatea rezoluției infracționale.

Considerarea acțiunilor-inacțiunilor multiple care compun infracțiunea continuată drept o unitate infracțională – deși acestea înfăptuiesc, fiecare în parte, conținutul unei infracțiuni – nu este rezultatul unei voințe arbitrare a legiuitorului nostru, ci expresia legală a unei realități obiective.

Pornind de la aceste considerente, obligatoriu a fi avute în vedere la stabilirea corectă a situației juridice a inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian, Înalta Curte, apreciază că nu este îndeplinită condiția unicității de rezoluție sub cele două aspecte esențiale ale sale și anume:

Astfel în ceea ce privește condiția impusă de lege în sensul în care pentru existența unicității de rezoluție aceasta trebuie să premergă săvârșirii tuturor acțiunilor-inacțiunilor, însăși actul de sesizare al instanței delimitează clar existența a două acte materiale distincte, individuale și delimitate nici una din probele administrate în cauză la urmărirea penală sau cercetarea judecătorească nu a reliefat că inculpatul a anticipat că se va implica în așa zisele activități infracționale reținute în sarcina sa.

Nu rezultă de niciunde că înainte de începerea executării acțiunilor incriminate și pentru care inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian a fost trimis în judecată, acesta a avut sau anticipat aceeași rezoluție infracțională pentru că rezoluția unică presupune mai mult decât o simplă idee infracțională.

Pentru a putea vorbi de o rezoluție infracțională trebuie ca aceasta să fie determinată, adică inculpatul să aibă în minte, cel puțin în linii mari, desfășurarea ulterioară a infracțiunii, or nici una din probele administrate în cauză nu reliefează acest aspect

Analiza celei de-a doua condiții obligatorii a fi îndeplinită în cazul infracțiunii continuate și anume aceea ca unitate de rezoluție să se mențină pe întreaga durată a activității infracționale, de asemenea nu este îndeplinită în opinia Înaltei Curți așa cum sunt prezentate și reținute faptele pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian și pentru care se solicită schimbarea încadrării juridice și nu poate fi acceptată susținerea potrivit căreia a folosit în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori a permis accesul unor persoane neautorizate la aceste informații însă în baza unor rezoluții infracționale distincte a săvârșit așa zisele infracțiuni de dare de mită în raport de inculpații Tudose Liviu Mihail și Dosaru Viorel.

Pentru că așa-zisul lanț infracțional reținut de parchet și care vizează permiterea accesului la informații nedestinate publicității de către inculpatul Dosaru Viorel, inculpatului Ghiță Sebastian în scopul arătat, Înalta Curte, deși apreciază că probatoriul administrat infirmă inexistența faptelor ce vizează

infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000, comisă de inculpatul DOSARU VIOREL și infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 comisă de inculpatul Sebastian Ghiță; constată însă că se impune a se analiza și în ce măsură inculpatul Dosaru Viorel ar fi fost interesat să primească cu titlu de mită menținerea sau promovarea în funcție de conducere, după cum se impune a se analiza și relația dintre inculpatul Ghiță Sebastian și Dosaru Viorel și dacă acest a avut vreu rol în numirea sa ca șef al IPJ Prahova.

Pentru că acuzarea își întemeiază raționamentul pe existența convorbirii telefonice între cei doi inculpați, fără a o mai reda încă o dată, Înalta Curte apreciază că aceasta nu poate fi valorificată în sensul dat de acuzare.

Înalta Curte apreciază că prin ea însăși această convorbire nu reliefează aspecte de natură penală și nu poate fi caracterizată ca fiind eliptică, lipsită de informație sau având caracter ascuns atâta timp cât nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă.

Faptul că se face analiză pe aspecte disparate, extrase din context, ce vizează conduita inculpatului Dosaru Viorel prin raportare la inculpatul Ghiță Sebastian, în sensul în care politețea în exprimare a acestuia este interpretată ca și atitudine obiedientă, servilă la adresă inculpatului Ghiță Sebastian, toate acestea reprezintă în opinia Înaltei Curți simple aprecieri subiective lipsite de suport probator și care nu prezintă nici un fel de relevanță din punct de vedere penal.

Nici susținerea potrivit căreia cei doi inculpați s-ar fi întâlnit la restaurant în scop infracțional nu a fost probate, **acuzarea își întemeiază această susținere pe declarația martorului Vlad Cosma audiat în cauză cu două identități protejate, respective sub denumirea de Cristescu Florin și Scarlat Tamara și care așa cum s-a arătat relatează despre el însuși cum a participat la discuții sau cum știe despre promovarea inculpatului Dosaru Viorel, ca și cum ar fi o cu totul altă persoană.**

Întrucât așa cum s-a argumentat și față de faptul că modul în care au fost administrate aceste probe încalcă principiul loialității administrării probelor, Înalta Curte nu le va valorifica și le va înlătura din aprecierea și interpretarea materialului probator.

Deși se reține că mita oferită inculpatului Dosaru Viorel constă în funcția de șef al IPJ Prahova, la data săvârșirii presupuselor fapte de către

inculpat acesta era deja inspector șef încă din luna mai 2013 urmare a examenului pe care l-a susținut la București la IGPR în fața unei comisii și a fost singurul candidat pentru ocuparea respectivei funcții.

Așadar și pe acest aspect acuzația adusă de parchet comportă fracturi în raționamentul expus, întrucât nu poate fi admisă logica conform căreia o persoană care a fost numită în funcție de conducere prin concurs în luna mai 2013 prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. II/3447/30.05.2013, la Inspectoratul de Poliție Județean Prahova iar pentru numirea în funcție a susținut un interviu la care a obținut nota 7,87, care a fost înregistrat audio pe suport magnetic (CD), astfel cum rezultă din procesul verbal din 21.05.2013 al Inspectoratului General al Poliției Române, Comisia de Examen, **acceptă ulterior cu titlu de mită promovarea sau menținerea în aceeași funcție de conducere.**

Mai mult decât atât probele administrate în cauză reliefează lipsa unei înțelegeri anterioare între cei doi inculpați în sensul în care unul ar fi promis și celălalt ar fi acceptat cu mult înainte de data săvârșirii presupuselor fapte o astfel de înțelegere și dincolo de faptul că nu acesta este actul material sau mai exact modalitatea de săvârșire a faptelor reținută în sarcina celor doi inculpați.

Nu există nici un fel de date din care sa rezulte că la o lună de la numirea sa în funcție s-ar fi pus problema revocării din funcție a acestuia sau că s-ar fi înregistrat disfuncționalități în activitatea desfășurată de acesta și care să necesite intervenții în favoarea acestuia în vederea menținerii acestuia în funcție.

Înalta Curte apreciază că deși s-a încercat a se acredita idea că inculpatul Ghiță Sebastian controla tot ce ținea de viața politică inclusiv numirea în funcție de conducere a diferitelor persoane așa cum este cazul și al inculpatului Dosaru Viorel, dincolo de faptul că nici una din probele administrate în cauză nu a dovedit acest lucru, această acuzație prin însăși modul în care a fost formulată creează un precedent periculos asupra percepției ce ar putea fi indusă opiniei publice în ceea ce privește modul în care funcționează până la urmă statul de drept, creându-se aparența că orice numire într-o funcție publică de conducere se face strict pe baza influenței politicului.

Or, prin raportare la prezenta speță, Înalta Curte constată că deși organele de anchetă au avut la dispoziție Cd-ul cu înregistrarea interviului inculpatului Dosaru Viorel și au putut verifica propriis sensibus dacă a fost sau nu în vreun fel aranjat concursul inculpatului Dosaru Viorel și în pofida faptului că parcursul profesional al acestuia este unul de excepție, acuzarea reține fără nicio dovadă că promovarea în funcție de conducere a acestuia s-a

datorat inculpatului Ghiță Sebastian care a intervenit la ministrul de interne de la acea data Petre Tobă pentru împuternicirea și ulterior numirea în funcția de inspector șef al IPJ Prahova; **deși presupusa activitate infracțională a acestuia este ulterioară promovării în funcția de inspector șef.**

Dincolo de acest raționament, care este lipsit de orice logică, Înalta Curte a dispus la solicitarea inculpatului Dosaru Viorel audierea președintelui comisiei de la acea dată, ministrul de interne Petre Toba și a unuia dintre membrii comisiei Oprea Florea care avea la acea data funcția de adjunct al inspectorului general.

Audiat în fața Înaltei Curți, **martorul Toba Petre** a declarat că referitor la dl Dosaru Viorel, acesta a susținut examenul de promovare fiind singurul candidat pentru această funcție și că la acea dată acesta era împuternicit deja la comanda IPJ Prahova în funcția de inspector șef. A arătat martorul că toate aceste examene erau înregistrate video audio pe suport magnetic și că, în momentul examinării domnului Dosaru cei doi membri ai comisiei au adresat întrebări acestuia întrucât potrivit regulamentului, președintele comisiei nu adresa ca regulă întrebări participantului și a obținut peste 7 la examen.

A arătat martorul că toate referințele profesionale despre domnul Dosaru erau foarte bune în sensul în care se cunoștea despre acesta că a promovat profesional treaptă cu treaptă și era foarte bine văzut în poliție și nu s-a intervenit în niciun mod pentru ca domnul Dosaru să fie numit în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Prahova, iar promovarea sa a avut loc exclusiv pe baza competențelor profesionale ale acestuia.

De asemenea a relatat că îl știa pe inculpatul Sebastian Ghiță însă în calitate sa oficială de deputat în Parlamentul României și s-a întâlnit cu acesta de două sau trei ori la activități oficiale și nu a avut niciodată cu acesta discuții pe tema subiectului Dosaru Viorel după cum nu a avut niciun fel de percepție în legătură cu vreo atitudine partinică din partea vreunui dintre membrii comisiei cu privire la Dosaru Viorel, mai mult decât atât își aduce aminte că unul dintre membrii comisiei a fost înlocuit cu o zi înainte sau în acea dimineață întrucât titularul de afla în concediu de odihnă.

De asemenea, **martorul Oprea Florea** a arătat în instanță că la data la care s-a prezentat la examen domnul Dosaru Viorel, acesta era împuternicit la comanda IPJ Prahova, iar examinarea și notarea sa s-a făcut exclusiv în baza competențelor profesionale ale acestuia fără niciun fel de imixtiune. A arătat martorul că personal nu îl cunoștea pe Ghiță Sebastian, că procedura de verificare a domnului Dosaru a fost înregistrată audio/video și nu a purtat niciun fel de discuție cu ceilalți membri ai comisiei în sensul că este de

preferat ca domnul Dosaru Viorel în calitatea sa de împuternicit la cea dată să rămână în continuare în funcția de inspector șef al IPJ Prahova.

Așadar toate aceste declarații confirmă încă o data dincolo de data susținerii examenului și data la care se reține că au fost săvârșite faptele și care sunt de-a dreptul antagonice, faptul că nu s-a realizat nici un fel de imixtiune de către inculpatul Ghiță Sebastian, că susținerea și promovarea examenului a avut loc strict în baza competențelor profesionale ale acestuia, că nu a existat nicio înțelegere între cei doi inculpați ce ar caracteriza și s-ar subsuma elementelor constitutive ale infracțiunilor de dare și respective luare de mită sens în care în raport de toate argumentele de fapt și drept expuse se va dispune achitarea celor doi inculpați în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală întrucât faptele nu există (fapte din perioada iunie 2013- septembrie 2013 în raport de inculpatul Dosaru Viorel).

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunilor de șantaj, prev. de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 207 alin. 1, 2 și 3 C. pen. și de spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, comise de inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN se reține în actul de sesizare că în cursul lunii martie 2011, pentru a înceta difuzarea unor reportaje denigratoare la adresa SC TEHNOLOGICA RADION SRL prin intermediul postului de televiziune Realitatea TV a cărei activitate o controla în baza unui contract de management încheiat între Realitatea Media și SC Asesoft International SA, inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian l-a constrâns pe martorul Berna Theodor să încheie, în mod fictiv, în numele SC TEHNOLOGICA RADION SRL al cărei administrator era, cu SC ASESOFT INTERNAȚIONAL SA- firmă la care Ghiță Sebastian Aurelian era acționar, contractul de prestări servicii nr. 465 din data de 28.03.2011, în scopul de a dobândi, în mod injust, un folos patrimonial pentru SC ASESOFT INTERNAȚIONAL SA, respectiv, suma de 500 000 euro reprezentând valoarea contractului menționat, din care a primit, în două tranșe, în perioada iunie – septembrie 2011, suma totală de 610 202, 96 lei.

Se reține de asemenea că acest contract de prestări servicii înregistrat sub numărul 465 din data de 28.03.2011 a fost încheiat de către inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian, prin intermediul cumnatului său, Anastasescu Cristian, în scopul de a ascunde proveniența sumei de bani obținută ca urmare a săvârșirii infracțiunii de șantaj, atestând relații comerciale între SC TEHNOLOGICA RADION SRL și SC ASESOFT INTERNATIONAL SA, relații care, în realitate, nu au existat niciodată.

Analiza actelor și lucrărilor dosarului în ceea ce privește infracțiunea de șantaj reținută în sarcina inculpatului Ghiță Sebastian reliefează următoarea situație de fapt:

Cu titlu preliminar, Înalta Curte apreciază că se impune a se preciza că șantajul este o infracțiune îndreptată, în principal, nu împotriva patrimoniului sau a altor interese ale persoanei, ci împotriva libertatii sale psihice astfel că pentru existența infracțiunii făptuitorul exercită o acțiune de constrângere a unei persoane fizice de natură să creeze o stare de temere, de intimidare a persoanei vătămate, astfel încat victima infracțiunii de șantaj să nu mai poată reacționa și opune rezistența.

În cazul infracțiunii de șantaj se cer îndeplinite următoarele condiții:

- exercitarea unei constrângeri cu scopul ca persoana vătămată să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva;
- fapta se comite pentru a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul;
- constrângerea să se facă prin amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată, soțul sau o rudă apropiată;
- amenințarea să vizeze producerea unui rău viitor.

Este irelevant pentru realizarea infracțiunii dacă victima a cedat sau nu violenței sau amenințării. Prin astfel de mijloace, autorul trebuie să determine subiectul pasiv să aibă conduita pretinsă de autorul șantajului, nefiind cerut de text ca victima să fi cedat violenței ori amenințării exercitate asupra sa de către subiectul activ

Urmarea imediată constă în crearea unei stari de temere a victimei, constrângerea declanșată asupra sa punând-o în fața alternativei de a îndeplini pretentiile făptuitorului ori de a suporta consecințele fizice, morale sau materiale, ceea ce echivaleaza cu o îngradire a libertății psihice a persoanei vătămate de a acționa după voința sa.

De asemenea trebuie demonstrată existența unui raport de cauzalitate între activitatea făptuitorului și urmarea produsă. Nu există o astfel de legatură dacă persoana vătămată a simulat că se afla într-o stare de temere serioasa, pentru a induce în eroare subiectul pasiv și a-l denunta.

Sub aspect subiectiv, infracțiunea se comite numai cu intenție directă, chiar calificată, pentru că însumeaza și elementul scop, scopul fiind acela ca făptuitorul să obțină un folos injust, pentru sine ori pentru altul. Dacă autorul nu a urmarit acest scop, el nu a acționat cu vinovăția cerută pentru existența delictului, deci nu avem infracțiunea de șantaj.

Pornind de la analiza sumară dar în același timp esențială în stabilirea condițiilor de tipicitate necesare a fi îndeplinite pentru a putea

fi angajată răspunderea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj, raportat la acuzația concretă adusă inculpatului Ghiță Sebastian, revine Înaltei Curți în baza probatoriului administrat obligația de a stabili:

- în ce condiții a fost încheiat contractul de prestări servicii numărul 465 din data de 28.03.2011 între Realitatea Media și SC Asesoft International SA, SC TEHNOLOGICA RADION SRL sau mai exact dacă a existat o constrângere
- dacă prin încheierea acestui contract inculpatul Ghiță Sebastian a urmărit dobândirea pentru sine a unui folos injust, respective suma de 500 000 euro
- dacă constrângerea a vizat amenințarea cu darea în vileag a unor fapte imaginare, respective publicarea de articole denigratoare ce vizau imaginea SC TEHNOLOGICA RADION SRL la postul de televiziune REALITATEA TV
- dacă încheierea contractului a avut loc ca efect al presiunilor exercitate asupra persoanei vătămate Berna Theodor, constrângerea declanșată asupra sa punand-o în fața alternativei de a îndeplini pretențiile făptuitorului ori de a suporta consecințele fizice, morale sau materiale, ceea ce echivalează cu o îngradire a libertății psihice a persoanei vătămate de a acționa după voința sa.
- și de asemenea existența unui raport de cauzalitate între activitatea făptuitorului și urmarea produsă.

Înalta Curte constată că această acuzație are la bază denunțul numitului Berna Theodor, asociat și administrator al SC Tehnologica Radion SRL, care a arătat în esență că, în cursul lunii martie 2011, inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian l-ar fi constrâns să-i remită o importantă sumă de bani pentru a înceta difuzarea unor materiale denigratoare la adresa societății SC Tehnologica Radion SRL, prin intermediul postului de televiziune Realitatea TV – deținut de Ghiță Sebastian Aurelian.

Ceea ce este de netăgăduit, este faptul că a fost încheiat contractul de prestări servicii numărul 465 din data de 28.03.2011 între Realitatea Media și SC Asesoft International SA și SC TEHNOLOGICA RADION SRL, persoanele angajate ca și reprezentanți ale celor două părți contractante fiind pe de o parte inculpatul Ghiță Sebastian iar pe de altă parte persoana vătămată Berna Theodor și așa cum rezultă din analiza contractului valoarea acestuia era de 500 000 euro din care s-a achitat în două tranșe suma totală de 610.202,96 lei.

Deși se susține că acest contract a fost încheiat sub imperiul presiunii create de inculpatul Ghiță Sebastian și și de teama ca societatea să nu-și piardă beneficiarii, în cazul în care postul de televiziune Realitatea TV ar fi continuat atacurile mediatice, Berna Theodor a acceptat propunerea lui Ghiță

Sebastian Aurelian, depozițiile martorilor audiați exhaustiv pe acest aspect infirmă existența unor acte de presiune de genul celor reținute în parchet.

Cu excepția declarației și denunțul persoanei vătămate Berna Theodor care din punctul de vedere al Înaltei Curți nu este nici pe departe de natură să demonstreze așa zisa amenințare aptă să-i producă temere, nici una din depozițiile martorilor audiați nu au fost în măsură să confirme acest aspect.

Astfel **martora Anghel Silvia** care la data săvârșirii presupuselor fapte de către inculpatul Ghiță Sebastian avea funcția de secretar la SC Tehnologica Radion SRL, societate administrată de Berna Theodor, a relatat că ea personal nu îl cunoaște pe dl Sebastian Ghiță, l-a văzut la firma dlui Berna Theodor de câteva ori, au fost câteva vizite însă nu foarte dese și de fiecare dată vizitele au fost anunțate, și nu a asistat niciodată la discuțiile dintre Ghiță Sebastian și Berna Theodor.

În ceea ce privește contractul de prestări servicii 465/2011 martora a relatat că doar l-a înregistrat, nu știe ce conține acel contract care a fost ținut o perioadă la dl Berna Theodor iar dânzei i-a parvenit spre înregistrare prin serviciul contabilitate.

Deși se ocupa în mod expres de articolele care apăreau în presă cu privire la activitatea SC Tehnologica Radion SRL arată că în acea perioadă au apărut diverse materiale denigratoare la trustul deținut de Sebastian Ghiță, **mai exact într-un ziar scris**, însă nu-și aduce aminte cum se numea publicația iar cu referire strictă la postul de televiziune a dlui Ghiță, nu își aduce aminte să fi fost difuzate astfel de materiale, de regulă avea un televizor în secretariat, iar când mai observa diverse materiale ce viza SC Tehnologica Radion SRL îi spuneam dlui Berna ca să urmărească, poate se mai redifuzau.

Întrebată în mod expres de reprezentantul Ministerului Public, martora a arătat că nu știe în ce condiții s-a încheiat contractul 465/2011.

Martorul Mareș Ștefan, prieten și angajat al persoanei vătămate Berna Theodor a arătat în instanță că declarația dată la parchet a fost dată sub influență, că a fost speculat sentimental de Berna Theodor, respectiv a crezut că sunt prieteni și în acest context a aflat din relatările acestuia că ar fi fost obligat să încheie un contract de 500.000 de euro cu firma lui Sebastian Ghiță, alternativa fiind aceea de a-i fi mediatizată negativ societatea în mediul public, lucru care i-ar fi adus un prejudiciu major de imagine și ca să încheie această situație ar fi încheiat acest contract.

Mai arată martorul în conținutul declarației sale că el personal pe Sebastian Ghiță nu l-a întâlnit niciodată în contextul SC Tehnologica Radion și tot ce știe despre derularea acestui contract cu care ar fi fost șantajat Berna

Theodor, știe de la acesta din urmă, care i-a și solicitat să depună mărturie împotriva lui Sebastian Ghiță.

Nici depoziția **martorei Dumitru Mihaela Gabriela** nu aduce un plus de noutate pe acest aspect.

Relatează martora că a avut relații de colaborare cu firma lui Berna Theodor și că au apărut în acea vreme o serie de materiale denigratoare la adresa SC Tehnologica Radion SRL la posturile Realitatea și România TV, însă nu știe dacă acționar era dl Sebastian Ghiță.

Mai arată martora că materialele erau cu privire la contractele pe care le derulase SC Tehnologica Radion SRL și erau materiale negative iar în urma discuției pe această temă cu dl Berna Theodor acesta i-a spus că ar fi întrerupt o colaborare cu dl Sebastian Ghiță și din această cauză ar apărea aceste materiale. De asemenea martora a relatat că domnul Berna Theodor nu i-a spus niciodată că dl Sebastian Ghiță dorește să se răzbune pe acesta.

Înalta Curte, constată așadar că nici una din depozițiile martorilor audiați nu reliefează existența unei constrângeri aptă să determine persoana vătămată să încheie contractul de prestări servicii 465/2011 și că nu au existat acte de constrângere a inculpatului care au determinat persoana vătămată să deruleze acest contract, pentru că doar în situația în care s-ar fi dovedit că a fost constrâns cu publicarea de materiale denigratoare la adresa sa sau mai exact de a îndeplini pretențiile inculpatului Ghiță Sebastian ori de a suporta consecințele morale sau materiale, ceea ce ar fi echivalat cu o îngradire a libertății psihice a persoanei vătămate de a acționa după voința sa; doar atunci s-ar fi pus în discuție angajarea răspunderii penale a inculpatului Ghiță Sebastian.

Deși s-a susținut de parchet că nu a fost în măsură să intre în posesia articolelor pretins denigratoare difuzate de postul Realitatea TV, și că acest lucru a fost confirmat de martora Dumitru Mihaela Gabriela apărătorii inculpatului Sebastian Ghiță au depus la dosarul cauzei înscrisuri din care rezultă emisiunile care au fost difuzate în acea perioadă și care infirmă susținerile acuzării.

De asemenea Înalta Curte constată că deși se susține că acest contract a fost încheiat în mod fictiv și că în realitate nu a fost derulat și că acest lucru este demonstrat de depozițiile martorilor Anastasescu Cristian și Istvan Adrian analiza acestor declarații infirmă teza acuzării.

Cu privire la contractul de prestări servicii 465 din 28.03.2011 încheiat între Asesoft International și SC Tehnologica Radion SRL **martorul Anastasescu Cristian** a arătat că acesta a avut ca obiect un audit informatic care avea ca scop identificarea și valorificarea unor soluții în vederea

îmbunătățirii performanțelor în domeniul informatic a SC Tehnologica Radion și că rolul său la încheierea acelui contract a fost acela de a-l semna.

A relatat martorul că nu știe cine a negociat acel contract crede că cineva din echipa de vânzări pentru că este o societate mare, iar cu inculpatul Sebastian Ghiță nu a discutat despre acest contract și nici pe ce perioadă a fost încheiat acest contract, își amintește însă că la a doua sau a treia etapă derularea lui nu a mai avut loc din cauza neplății de către Tehnologica iar până la momentul în care nu s-a mai plătit au fost prestate toate celelalte etape pentru că el personal a văzut acele etape.

De asemenea, deși se reține că acuzația de șantaj adusă inculpatului Ghiță Sebastian se confirmă și prin depoziția **martorului cu identitate protejată Istvan Adrian**, audiat în instanță aceasta a relatat că nu cunoaște niciun fel de aspecte ce vizează încheierea contractului între Tehnologica Radion și SC Asesoft; astfel că nu se poate reține existența unui raport de cauzalitate între activitatea faptuitorului și urmarea produsă.

În raport de toate argumentele de fapt și drept expuse, Înalta Curte apreciază că încheierea contractului de prestări servicii 465 din 28.03.2011 încheiat între Asesoft International și SC Tehnologica Radion SRL, prin el însuși și în modalitatea în care a fost probat nu poate angaja răspunderea penală a inculpatului Ghiță Sebastian sub aspectul infracțiunii de șantaj, dacă persoana vătămată Berna Theodor apreciază că derularea acestui contract nu s-a desfășurat conform dispozițiilor legale stipulate în contract are posibilitatea să uzeze de dispozițiile legii în materie civilă secțiunea "Contracte", astfel că se va dispune achitarea în temeiul **art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. b teza întâi C.procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prev. de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 207 alin. 1, 2 și 3 C. pen., cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen. (faptă din martie 2011) întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.**

În raport de temeiul soluției de achitare dispusă în cauză, în temeiul art. art. 25 alin. 5 C. procedură penală va lăsa nesoluționată acțiunea civilă a cauzei.

În ceea ce privește infracțiunea de spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, Înalta Curte apreciază că nu ne aflăm în prezența infracțiunii de spălare de bani întrucât lipsește infracțiunea predicat atâta timp cât nu există o activitate care îmbracă forma ilicitului penal și care să fie producătoare a banilor murdari.

Astfel, infracțiunea de spălare de bani, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin.1 lit. b din Legea 656/2002 este reglementată astfel:

Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de

la 3 la 10 ani:

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând ca bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

Având în vedere faptul că infracțiunea de spălare de bani este o infracțiune corelativă, aceasta nu poate exista în lipsa unei alte infracțiuni predicat (premisă) care să fie generatoare de bani murdari.

Obiectul material al infracțiunii de spălare de bani îl reprezintă bunurile provenite din săvârșirea de infracțiuni principale care sunt supuse operațiunilor de spălare.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii prev. de art. 29 litera b din Legea nr.656/2002 îl constituie ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând ca bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

Latura subiectivă a acestei infracțiuni o constituie intenția directă calificată prin scop care presupune întrunirea cumulativă a următoarelor elemente: -cunoașterea că obiectul „spălării” este produs al infracțiunii predicat; -motivul, imboldul rezultat din dorința de a folosi bunul produs al infracțiunii, direct sau indirect, fără riscul de a fi descoperit.

Pentru existența infracțiunii de spălare a banilor este necesar să se stabilească pe baza probelor certe, că bunurile dobândite, deținute sau folosite provin din săvârșirea de infracțiuni și că autorul cunoștea această împrejurare.

Cum în cauză s-a stabilit că nu poate fi angajată răspunderea penală a inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian sub aspectul infracțiunii de șantaj, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală, lipsa infracțiunii predicat atrage după sine în mod automat inexistența infracțiunii de spălare a banilor astfel că în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală va achita inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 Republicată, cu aplic. art. 5 alin. 1 C. pen., (faptă din data de 28.03.2011) întrucât fapta nu există.

Cu privire la acuzațiile ce vizează infracțiunea de trafic de influență, prev. de art.291 alin. 1 C. pen. rap. la art.7 lit. c din Legea nr. 78/2000 și infracțiunea de favorizare a făptuitorului, prev. de art. 269 C. p., comise de inculpatul DOSARU VIOREL, respectiv, infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. 2 din Noul Cod penal, comise

de inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN, Înalta Curte constată și reține următoarele:

Se reține în actul de sesizare că la data de 22.07.2012, inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN a condus pe drumurile publice autoturismul marca Mercedes cu numărul de înmatriculare [REDACTAT] fiind depistat pe raza localității Bărcănești, județul Prahova, în condițiile în care exercitarea dreptului de a conduce era suspendată pentru perioada 22.03.2012-18.08.2012 și că în aceste împrejurări, la solicitarea inculpatului GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN și în schimbul oferirii de către acesta a sprijinului pentru menținerea în funcția de inspector șef al I.P.J. Prahova, inculpatul Dosaru Viorel, în calitate de împuternicit la comanda Inspectoratului de Poliție al Județului Prahova a intervenit pe lângă lucrătorii de poliție rutieră din cadrul Biroului DN1 pentru ca aceștia să nu dispună măsurile legale, respectiv constatarea comiterii unei contravenții (depășirea limitei legale de viteză pe raza localității), a unei infracțiuni la regimul circulației (în perioada 22.03.2012-18.08.2012 Ghiță Sebastian Aurelian având suspendată exercitarea dreptului de a conduce autovehicule) și întocmirea dosarului penal.

Analiza acestui presupus lanț infracțional impune în opinia Înaltei Curți o abordare distinctă și aceasta motivat de faptul că acuzațiile aduse acestor doi inculpați sunt reținute prin raportare în principal la **infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. 2 din Noul Cod penal, comisă de inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN.**

Așadar, Înalta Curte în analiza acuzațiilor în raport de care au fost trimiși în judecată inculpații Dosaru Viorel și Ghiță Sebastian apreciază că se impune a se stabili prioritar dacă inculpatul Ghiță Sebastian a săvârșit infracțiunea de **conducere a unui vehicul fără permis de conducere**.

Astfel actele dosarului pe această acuzație reliefează că la data de de 22.07.2012, inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN a condus pe drumurile publice autoturismul marca Mercedes cu numărul de înmatriculare [REDACTAT] cu depășirea limitei legale de viteză pe raza localității, fiind depistat pe raza localității Bărcănești, județul Prahova.

Deși se reține că exercitarea dreptului de a conduce era suspendată inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian în perioada 22.03.2012- 18.08.2012, Înalta Curte apreciază că la data la care se reține că inculpatul avea dreptul de a conduce suspendat, acestuia îi încetase de drept această sancțiune încă din **februarie 2012**.

Astfel, prin procesul verbal de constatare și sancționarea contravențiilor seria CC, nr. 3509026 din 18.06.2009 petentul Ghiță Sebastian Aurelian a fost

sanționat contravențional cu avertisment, amendă în valoare de 540 lei și 9 puncte penalizare, în temeiul art.121 al.1 din O.U.G. nr. 195/2002 republicată și art. 101 alin.1 din OUG nr.195/2002 republicată, reținându-se că în data de 18.06.2009, în jurul orei 11³⁷, petentul a condus autoturismul înmatriculat cu numărul [REDACTED] în localitatea Tuzla cu o viteză de 114 km/h.

Împotriva acestui proces verbal petentul a formulat plângerea contravențională iar prrin sentința civilă nr.2490 din data de 7.09.2011 a Judecătoria Mangalia s-a admis excepția tardivității formulării plângerii și s-a respins ca tardivă plângerea formulată de petentul Ghiță Sebastian Aurelian în contradictoriu cu intimatul Inspectoratul de Poliție Județean Constanța – serviciul Poliției Rutiere, cu sediul în Constanța, împotriva procesului verbal de contravenție seria CC nr. 3509026/18.06.2009.

Sentința civilă mai sus menționată a rămas irevocabilă la data de 05.10.2011.

Dispozițiile art. 118 din OUG 195 din 2002 forma în vigoare aplicabilă inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian la data săvârșirii contravenției prevăd că:

1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.

(2) Plângerea suspendă executarea amenzilor și a sancțiunilor contravenționale complementare de la data înregistrării acesteia până la data pronunțării hotărârii judecătorești.

(3) Dovada înregistrării plângerii depuse la judecătoria în termenul prevăzut la alin. (1) se prezintă de contravenient la unitatea de poliție din care face parte agentul constator, care va efectua mențiunile în evidențe și îi va restitui permisul de conducere.

(3¹) Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.

(4) În termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.

(5) Neprezentarea contravenientului în termenul prevăzut la alin. (4), în mod nejustificat, atrage majorarea cu 30 de zile a duratei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale mai sus menționate inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian, avea obligația legală ca în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a sentinței civile nr. 2490 din data de

7.09.2011, a Judecătoriei Mangalia, respectiv în jurul datei de **21.11.2011** să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl avea în evidență pentru a preda permisul de conducere, sancțiunea suplimentară constând în majorarea cu 30 de zile a duratei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce.

Întrucât inculpatul nu s-a prezentat la data arătată să predea permisul de conducere, de la această dată respectiv **21.11.2011 a început să curgă termenul de 150 zile astfel cum a fost majorat pentru neîndeplinirea obligației de a preda permisul și se consideră împlinit la 18.03.2012, astfel** că la data la care s-a operat în baza de date sancțiunea aplicată inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian aceasta deja expirase.

Înalta Curte apreciază că în mod greșit s-a apreciat că suspendarea dreptului de a conduce curge de la data predării efective a permisului de conducere.

Aceasta sancțiune în opinia Înaltei Curți operează independent de actul material al predării permisului, pentru că ceea ce produce efect direct și imediat este **interzicerea dreptului de a conduce și nu predarea propriuzisă a permisului care este un act subsidiar și care nu întârzie efectele aplicării sancțiunii ce decurge din lege.**

Înalta Curte constată că interzicerea dreptului de a conduce este sancțiunea care produce efecte în condițiile expres prevăzute de lege și are consecințe imediate chiar dacă predarea efectivă a permisului de către inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian s-a făcut cu întârziere.

Faptul că serviciul de poliție rutieră a operat în baza de date cu întârziere sancțiunea exercitării dreptului de a conduce ce a fost aplicată inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian și care ar fi trebuit constatată încă din 20.11.2012, nu-i este imputabilă acestuia și nu poate fi angajată răspunderea penală a acestuia sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **conducere a unui vehicul fără permis de conducere.**

Că este vorba despre o eroare de operare în baza de date o confirmă și **martorul Buzoianu Hristea Ștefan** care arată în mod expres că la data la care a fost depistat în trafic inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian, colegul său **martorul Obrejan Ștefan**, i-a solicitat identificarea persoanei și a situației sale și urmare a verificărilor efectuate permisul inculpatului Ghiță Sebastian era valid și nu știe să fi avut suspendări sau alte interdicții. A mai arătat martorul că ori de câte ori o persoană are aplicată vreo interdicție sau are vreun drept suspendat apare marcat cu roșu, iar în situația concretă nu își amintește să fi fost vreo problemă.

Acest aspect rezultă de asemenea și din declarația **martorului Obrejan Ștefan** care arată că la data de 22.07.2012 când a fost depistat în trafic autoturismul cu inscripția [REDACTED] la final, care a depășit viteza legală, l-a oprit

pe acesta iar operatorul radar i-a spus că „este de permis”, de unde a dedus că avea viteză de peste 120 km/oră. drept pentru care l-a oprit pe inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian care nu i-a dat nici permis, nici carte de identitate, crede că doar certificatul de înmatriculare sau asigurarea, moment în care i-a spus să aștepte la mașină să își ia agenda și să noteze

Mai arată martorul că după ce a plecat în acea zi inculpatul Sebastian Ghiță, i-a verificat acestuia datele în baza de date a poliției rutiere și știe că permisul acestuia figura valid și chiar i-a spus colegului său că el îl verifică, ca să nu existe niciun fel de problemă și că nici nu se pune în discuție dacă se ia sau nu vreo măsură împotriva lui Sebastian Ghiță întrucât aceasta decurge de la lege.

Însăși depoziția martorului Crivăț Ștefan care era șeful poliției rutiere la acea dată arată că deși el este cel care a formulat denunțul pe acest aspect declară textual că practic în acel moment în care a fost oprit Sebastian Ghiță în trafic nu știa nimeni că avea permisul suspendat și că practic se urmărea protejarea unui contravenient.

Toate aceste aspecte relevă și confirmă încă o dată că sancțiunea interzicerii exercitării dreptului de a conduce expirase la data de 22.07.2012, că inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian a săvârșit doar o contravenție la acea data, sens în care se va dispune achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN, pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. 2 din Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 C.pen. (faptă din data de 22.07.2012) întrucât fapta nu există.

Întrucât raportat la această infracțiune de conducere a unui vehicul fără permis de conducere reținută în sarcina inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian s-a reținut corelativ și infracțiunea de favorizarea infractorului comisă de către inculpatul Dosaru Viorel, Înalta Curte va face analiza corelativă a acestei infracțiuni prin raportare la soluția dispusă față de inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian.

Pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, situația premisă constă în ajutorul dat făptuitorului în scopul îngreunării sau împiedicării cercetărilor într-o cauză penală de către o altă persoană, în speță de inculpatul Dosaru Viorel.

Dacă această faptă nu există, nu va putea exista nici infracțiunea de favorizarea făptuitorului, datorită caracterului subsecvent al acestei infracțiuni, care nu poate exista ca infracțiune de sine stătătoare, adică fără o infracțiune săvârșită anterior de către o altă persoană.

Mai mult decât atât trebuie avut în vedere caracterul de infracțiune conexă-corelativă cu infracțiunea al cărei făptuitor este ajutat prin fapta de favorizare, existența favorizării ca faptă subsecventă depinzând de existența faptei antecedente, or atâta timp cât nu s-a stabilit în nici un mod faptul că inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală nu se poate admite implicarea infracțională a inculpatului Dosaru Viorel în sensul arătat, motiv pentru care **în temeiul art. 396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. b teza întâi C.procedură penală va achita inculpatul DOSARU VIOREL, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 C.p, cu aplicarea prevederilor art. 5 C.p. (fapta din data de 22.07.2012).**

În analiza infracțiunilor de trafic de influență prev. de art.291 alin. 1 C. pen. rap. la art.7 lit. c din Legea nr. 78/2000 comisă de inculpatul DOSARU VIOREL, respectiv, infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/, comisă de inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN, Înalta Curte constată și reține următoarele:

Pe aceeași situație premisă expusă anterior, respectiv urmare a faptului că inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian a fost depistat pe raza localității Bărcănești, județul Prahova, în condițiile în care exercitarea dreptului de a conduce i-ar fi fost suspendată pentru perioada 22.03.2012-18.08.2012. se reține de către acuzare că la solicitarea inculpatului GHIȚĂ SEBASTIAN AURELIAN și în schimbul oferirii de către acesta a sprijinului pentru menținerea în funcția de inspector șef al I.P.J. Prahova, inculpatul Dosaru Viorel, în calitate de împuternicit la comanda Inspectoratului de Poliție al Județului Prahova a intervenit pe lângă lucrătorii de poliție rutieră din cadrul Biroului DN1 pentru ca aceștia să nu dispună măsurile legale, respectiv constatarea comiterii unei contravenții (depășirea limitei legale de viteză pe raza localității).

Și pe aceste acuzații, Înalta Curte apreciază că nu sunt întrunite condițiile pentru a fi angajată răspunderea penală a celor doi inculpați sub aspectul infracțiunilor de trafic de influență și respectiv cumpărare de influență în raport de următoarele considerente:

Este incontestabil faptul că la data de 22.07.2012, când a fost depistat în trafic inculpatul Ghiță Sebastian Aurel acesta l-a apelat pe inculpatul Dosaru Viorel.

Acest aspect este confirmat atât de inculpatul Dosaru Viorel care audiat pe acest aspect în fața Înaltei Curți a arătat că a fost sunat de către inculpatul Ghiță Sebastian care i-a spus pe un ton indignat că a fost oprit la Bărcănești și întrucât telefonul s-a întrerupt brusc a sunat imediat pe Milițoiu, care era șeful

Biroului de circulație, care i-a comunicat că nu știe nimic și că este în Deltă, iar ulterior a discutat cu martorul Ionescu Gabriel, pe care l-a întrebat despre ce este vorba și I s-a spus că a fost oprit în trafic dl Sebastian Ghiță.

A arătat inculpatul că nu a intervenit și a solicitat să dispună măsurile legale și nici nu a cerut nici un fel de detalii cât privește situația în care se afla inculpatul Sebastian Ghiță, nici viteză și dacă are permisul suspendat și nu am făcut nici un fel de intervenție în sprijinul acestuia.

Sușținerile inculpatului Dosaru Viorel sunt confirmate și de depoziția martorului Milițoiu Gheorghe, care a arătat că a fost sunat de către inculpatul Dosaru Viorel la acea data, că el personal care se afla la acel moment în timpul său liber s-a interesat ulterior la subalterni ce s-a întâmplat în acea zi după cum și faptul că a doua zi au fost convocați în biroul inculpatului Dosaru Viorel.

A mai arătat martorul că a doua zi s-au prezentat în biroul inculpatului Dosaru Viorel care s-a prezentat celor care nu îl cunoșteau, le-a reproșat cumva faptul că nu răspund la telefon însă nu a adus în discuție situația lui Ghiță Sebastian Aurelian.

Deși inculpatul Dosaru Viorel a susținut că nu a intervenit în niciun mod în favoarea inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian, depozițiile agenților rutieri de serviciu la acea data infirmă însă pe acest aspect apărarea inculpatului.

Astfel depoziția **martorului Mocanu Dan** operator radar pe zona localității Bărcănești la data de 22.07.2012 arată că în momentul în care a fost oprit în trafic inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian întrucât agentul de la oprire nu dispusese niciun fel de sancțiuni, s-a completat ca fiind scăpat precum și măsurile care s-ar impune a fi luate, pentru a lua măsurile legale astfel cum este și consemnat și în fișa radar, respectiv faptul că viteza înregistrată ar fi atras și suspendarea permisului de conducere.

A mai relatat martorul că la sfârșitul zilei a auzit de la ceilalți colegi că a fost oprit în trafic Ghiță Sebastian despre care el personal în 2012 nu știa cine este și s-a luat măsura să se trimită adresă în vederea sancționării ca urmare a intervenției unei persoane de la I.P.J Prahova și totodată că persoana care a intervenit pentru a-l lăsa în momentul respectiv să plece a fost inspectorul șef Dosaru și că ar fi primit telefon de la acesta.

În același sens este și depoziția **martorului Obrejan Ștefan** agent oprire cu aparat radar la data de 22.07.2012, care relatează că în acea zi era de serviciu la oprire mașini împreună cu martorul Ionescu Gabriel și care pe durata verificărilor inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian, martorul Ionescu Gabriel i-a spus că îl apelează inspectorul șef Dosaru Viorel, a ieșit din sediu,

a vorbit cu acesta mai puțin de un minut, după care a intrat și a spus să-l lase să plece, că așa a spus inspectorul șef.

Și depoziția **martorului Ionescu Gabriel** dată în cursul urmăririi penale și care nu a mai putut fi audiat în cursul cercetării judecătorești întrucât a decedat confirmă faptul că inculpatul Dosaru Viorel a intervenit la agenții de poliție de serviciu la acea dată în favoarea inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian.

Înalta Curte apreciază însă că dincolo de acest aspect al intervenției inculpatului Dosaru Viorel în favoarea inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian, nici una din probele administrate în cauză nu confirmă teza acuzării conform căreia inculpatul Dosaru Viorel a intervenit la agenții de poliție rutieră în schimbul oferirii de către inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian a sprijinului pentru menținerea în funcția de inspector șef al I.P.J. Prahova în calitate de împuternicit la comanda Inspectoratului de Poliție al Județului Prahova.

Nu poate fi acceptată teza acuzării pe acest aspect, nici una din probele administrate în cauză nu confirmă faptul că în momentul în care aceștia au vorbit la telefon s-au înțeles în sensul arătat de parchet, respectiv că, dacă nu-l sancționează, inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian îi va oferi sprijin politic pentru a fi promovat profesional.

Această teza este nejustificată și prin prisma faptului că deși s-a încercat a se acredita ideea unei puternice influențe a inculpatului Ghiță Sebastian Aurelian în mediul politic, la nivelul lunii iulie a anului 2012 acesta nu era parlamentar, mandatul său de deputat fiind validat abia în decembrie 2012.

Dincolo de aceste speculații, Înalta Curte apreciază și pe această situație, că în mod nejustificat s-a încercat a se acredita ideea unui control deplin de către inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian în ceea ce privește numirea la nivel local a anumitor persoane în funcții de conducere, înșiruirea unor acte normative și cu care s-a încercat a se dovedi faptul că prin însăși modul în care sunt reglementate aceste texte de lege (Legea 218/2002), recunosc influența politicului în numirea, respectiv eliberarea din funcția de inspector șef al unui inspectorat de poliție județean prin aceea că este necesar și avizul consultativ al prefectului și că numirea inculpatului Dosaru Viorel a fost semnată de prefectul Sersea Marius Gabriel, persoană obiedientă politic, nu poate fi interpretată în sens infracțional, pentru că aceasta ar însemna ca ori de câte ori se aplică dispozițiile unei legi adoptată de parlament se creează și premisele săvârșirii măcar a unei înțelegeri infracționale.

Nici susținerea potrivit căreia înțelegerea dintre cei doi inculpați este relevantă și prin prisma faptului că inculpatul Dosaru Viorel fusese

împuternicit la comanda IPJ Prahova doar din data de 29.06.2012 și că se subînțelege interesul acestuia de a accepta așa zisa promisiune făcută de inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian nu este una sustenabilă.

Nici unul din martorii audiați în cauză nu a contestat calitățile profesionale ale inculpatului Dosaru Viorel și nu există din probele administrate în cauză nici un fel de date care să conducă la concluzia că inculpatul Dosaru Viorel ar fi avut nevoie de sprijin sau susținere politică pentru a accepta măcar ideea unei posibile înțelegeri între acesta și un om de afaceri, pentru că la nivelul anului 2012, Ghiță Sebastian Aurelian era o persoană bine ancorată în mediul de afaceri și despre care așa cum au arătat și martorii audiați, în această calitate îl cunoșteau.

Deși acuzarea se bazează într-un mod determinant și pe depoziția martorului Crivăț Ștefan care era șeful poliției rutiere la acea data acesta fiind de altfel și persoana care a formulat denunț împotriva inculpatului, audierea acestuia în fața Înaltei Curți, dincolo de faptul că nu reliefează aspect de natură penală presupus a fi comise de către inculpatul Dosaru Viorel, reliefează mai degrabă o puternică stare de tensiune între cei doi, o nemulțumire perpetuă a martorului Crivăț Ștefan care își făcuse un scop din a-i "observa activitatea" inculpatului Dosaru Viorel și de a-l reclama pe acesta cu orice prilej și care așa cum s-a arătat de către Înalta Curte a relatat că nimeni nu știa că la data de **22.07.2012 inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian ar fi avut permisul suspendat.**

Depoziția acestuia, deși cu un pronunțat caracter subiectiv nu confirmă nicicum faptul că inculpatul Dosaru Viorel ar fi avut vreun interes să obțină sprijin în numirea sau menținerea sa în funcție de conducere ci mai degrabă dorința sa de a nu mai colabora cu acesta astfel cum relatează martorul care a învederat Înaltei Curți că a purtat prima discuție cu domnul Negulescu despre conduita pretins nelegală a domnului Dosaru în anul 2014 la biroul domnului Negulescu, prilej cu care i-a adus la cunoștință aspecte pe care le schițase și totodată i-a spus acestuia că a făcut un denunț în 2013 la București iar procurorul Negulescu i-a spus că ar trebui să se facă niște demersuri și să mai aștepte, iar la 01 martie 2016, l-a sunat domnul Negulescu și l-a întrebat dacă vrea să formuleze denunț cu privire la faptele lui Ghiță Sebastian.

Deși martorul a încercat a acredita ideea unor repetate abuzuri ale inculpatului Dosaru Viorel, dincolo de faptul că acestea nu fac obiectul judecății, ele nu reliefează alceva decât starea conflictuală dintre cei doi aspect confirmat și de martorul Milițoiu Gheorghe la acea data șef birou Drumuri Naționale în cadrul Poliției Rutiere Prahova care îl caracterizează pe martorul Crivăț ca fiind fixist și care arată că deși se plângea mereu că este

persecutat de inculpatul Dosaru Viorel a fost beneficiarul salariului de merit pe care l-a primit tocmai cu acordul inculpatului Dosaru Viorel.

Nici declarația **martorului cu identitate protejată Istvan Adrian** nu reliefează aspecte de natură a caracteriza elemente ce s-ar subsuma infracțiunilor de cumpărare de influență de către inculpatul Ghiță Sebastian Aurelian.

Audiat martorul a declarat că referitor la influența pe care o avea domnul Sebastian Ghiță în promovarea unor persoane în funcții de conducere, nu cunoaște nimic în mod direct, însă percepția sa era aceea că toată lumea știa că fără acceptul domnului Ghiță nu se făcea nicio promovare.

Totodată martorul a relatat că nu a auzit despre nicio intervenție în favoarea domnului Dosaru Viorel.

Toate aceste aspecte reliefează în opinia Înaltei Curți că nu sunt îndeplinite condițiile necesare pentru a fi antrenată răspunderea penală a celor doi inculpați sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență și respectiv cumpărare de influență că nu s-a făcut dovada elementelor de tipicitate ce trebuiesc îndeplinite cumulativ în raport de conținutul constitutiv al acestor infracțiuni **sens în care în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. b teza întâi C.procedură penală va achita inculpatul DOSARU VIOREL, cu aceleași date de stare civilă, pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 lit. c din Legea nr. 78/2000 și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 C.p.cu aplicarea prevederilor art. 5 C.p. (fapta din data de 22.07.2012) și inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea prevederilor art. 5 C.p.(faptă din data de 22.07.2012) întrucât faptele nu sunt prevăzute de legea penală.**

În raport de soluția de achitarea integrală adoptată în cauză cu privire la inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN se va dispune revocarea măsurii arestului preventiv în ceea ce-l privește pe inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN de sub puterea mandatului de arestare preventivă nr. 1 din data de 05.01.2017, emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală, în dosarul nr.2457/1/2016.

În temeiul art. 67.alin. 1 din Legea nr. 302/2004 va dispune comunicarea prezentei hotărâri în termen de 24 de ore de la pronunțare Ministerului Justiției.

Va dispune ridicarea măsurii sechestrului instituită prin ordonanța nr. 308/P/2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.N.A. - Serviciul Teritorial Ploiești din data de 13.05.2016 asupra bunurilor

imobile aparținând inculpatului GHITĂ SEBASTIAN-AURELIAN și restituirea cauțiunii în sumă de 59,417.133 lei instituită prin ordonanța de dispunere a măsurii controlului judiciar pe cauțiune din 31 martie 2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.N.A. - Serviciul Teritorial Ploiești.

În ceea ce privește prima acuzație reținută în sarcina inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin și pe care Înalta Curte o va analiza corelativ cu infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000 și infracțiunea de folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 comise de inculpatul Ispas Constantin, Înalta Curte constată și reține următoarele:

La baza acestei acuzații stă denunțul numitului Alexe Răzvan (așa cum s-a arătat, persoană cercetată în dosarul nr. 465/P/2013) din care rezultă că în vara anului 2013 a fost informat de către un partener de afaceri, Onea Nicolae - administrator al SC CONI SRL – de asemenea, persoană cercetată în cauza menționată, cu privire la faptul că organele de urmărire penală efectuează verificări referitoare la activitatea lor economică, situație în care l-a rugat ca „*prin relațiile pe care le are*” să se intereseze în concret despre ce ar putea fi vorba.

Se reține în acest context că martorul Alexe Răzvan l-a contactat pe inculpatul Ispas Constantin – în acea perioadă șef al Direcției Generale Anticorupție – Serviciul Județean Anticorupție Prahova, pe care l-a rugat să inițieze demersuri pentru a afla ce anume probleme de natură penală ar putea avea acesta ori partenerul său de afaceri și că acesta din urmă a dat curs solicitării omului de afaceri obținând date de anchetă nedestinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013, care îl interesau pe Alexe Răzvan, de la **Mihăilă Aurelian Constantin**, procurorul general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești de la acel moment, care printr-un demers nelegal, le obținuse chiar de la procurorul de caz Negulescu Mircea.

Se mai reține că, în schimbul informațiilor furnizate, Ispas Constantin i-a solicitat lui Alexe Răzvan să intervină la președintele Consiliului Județean Prahova, **Cosma Mircea pentru a nu se opune la avansarea sa în anumite funcții**, solicitare făcută având în vedere faptul că Alexe Răzvan făcuse parte din staff - ul de campanie al președintelui Cosma Mircea și că astfel martorul Alexe Răzvan a părăsit teritoriul României, revenind după ce împotriva sa nu mai putea fi luată măsura arestului preventiv, întrucât fusese dispusă față de

acesta o altă măsură preventivă definitivă, mai ușoară, respectiv, obligarea de a nu părăsi țara.

Informațiile diseminate de către inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin au făcut obiectul cercetărilor în dosarul 324/P/2013 al D.N.A. – Secția de Combatere a Corupției, când s-a dispus clasarea cauzei pentru această acuzație întrucât fapta nu exista și a fost reunit acest dosar la prezenta cauză urmare a infirmării ordonanței de clasare adoptată la data de 01.04.2014.

Analiza probelor administrate în cauză în ceea ce privește această acuzație reținută în sarcina inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin, reliefează următoarea situație de fapt:

În vara anului 2013, urmare a unui reportaj apărut la un post de televiziune și care relatează despre faptul că Alexe Răzvan, ajutat de prieteni, coordonează transporturi de reziduuri toxice de pe vasul Flaminia, ancorat în portul Constanța la stația de epurare aparținând Rafinăriei Astra de la Corlătești, județul Prahova, pentru a fi depozitate și prelucrate acolo, în condițiile în care stația de epurare nu mai îndeplinește condițiile tehnice de prelucrare a reziduurilor, după neutralizare deșeurile urmând a fi depozitate la centrul de depozitare a produselor periculoase Eco Master, situat în comuna Ariceștii Rahtivani, județul Prahova, în urma unei discuții purtate de procurorul Negulescu Mircea cu prim procurorul de la acea dată, inculpatul Tudose Liviu Mihail, martorul Ciorobea Ionuț Eugen, ofițer de poliție judiciară în cadrul IPJ Prahova – Serviciul de Investigare a Fraudelor s-a sesizat din oficiu cu privire săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală de către Onea Nicolae, de șantaj și de acceptare a unor deșeuri introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și care nu pot fi utilizate în scopul în care au fost introduse, de către Alexe Răzvan și Stănescu Raul Cristian.

Având în vedere natura infracțiunilor reținute, la data de 07.06.2013, cu nr. 500/P/2013, procesul de sesizare din oficiu a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova, competent să efectueze acte de urmărire penală în cauze având ca obiect infracțiuni de evaziune fiscală, reținându-se, în fapt, că Societatea Comercială CONI SRL, administrată de Onea Nicolae achiziționează produse petroliere accizabile despre care există indicii că provin din portul Constanța, achiziții care fie nu sunt evidențiate în contabilitatea societății, fie sunt înscrise ca achiziții de produse neaccizabile. Produsele „care sunt obținute cu sprijinul numitului Alexe Răzvan” sunt depozitate pe raza județului Prahova și ulterior sunt comercializate, „de asemenea ca urmare a intervenției susnumitului la anumiți factori de decizie, către diverse persoane juridice care doresc să încheie contracte de prestări servicii cu autorități publice locale de pe raza județului Prahova, aceasta

fiind de altfel o condiție imperativă pentru încheierea contractelor de achiziție publică”.

Sesizarea a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova, prin rezoluția nr. 4234/II/2013, având în vedere dispozițiile art. 209 alin. 4¹ din vechiul C.p.p. și în interesul desfășurării urmăririi penale în condiții de operativitate optimă, inculpatul Tudose Liviu Mihail a dispus preluarea dosarului nr. 500/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Prahova la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, în vederea efectuării urmăririi penale, cauza fiind înregistrată cu nr. 465/P/2013 și repartizată spre soluționare procurorului Negulescu Mircea.

La scurt timp după preluarea dosarului de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, în cauză au fost solicitate și obținute măsuri speciale de supraveghere ale persoanelor implicate, puse în executare de organele specializate (*încheierea nr. 201/ 12.06.2013 pronunțată de Tribunalul Prahova în dosarul nr. 5179/105/2013, prin care s-a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești în dosarul nr. 465/P/2013 și, în baza art. 91¹ alin. 1 C.p.p. s-a dispus autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice și mesajelor tip SMS sau MMS, efectuate și primite de la și către posturile și terminalele telefonice utilizate de Alexe Răzvan, Onea Nicolae și alții, precum și, în baza art. 91⁵ C.p.p., înregistrarea audio – video în mediul ambiantal a convorbirilor purtate de numiții Onea Nicolae, Alexe Răzvan, Păvăleanu Marcel și Moise Adrian, măsuri de supraveghere tehnică prelungite prin încheierile pronunțate de Tribunalul Prahova nr. 234/12.07.2013 și reînnoite prin încheierile nr. 308/09.10.2013 și 345/07.11.2013 ale aceluiași tribunal.*

Pe fondul acestei situații se reține astfel că inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin, ar fi furnizat informații nedestinate publicității inculpatului Ispas Constantin iar acesta din urmă a folosit aceste informații în scopul obținerii pentru sine a unui folos material, respectiv pentru menținerea sa în funcție.

Față de conținutul și natura acuzațiilor aduse inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin, Înalta Curte va analiza această faptă pe două paliere:

- primul aspect se referă la faptul că în virtutea funcției detinută ar fi exercitat acte de ingerință în derularea dosarului penal nr. 465/P/2013, în scopul identificării măsurilor dispuse împotriva lui Alexe Răzvan și prin solicitarea tuturor referatelor cu propunere de arestare preventivă a persoanelor în cauză
- cel de-al doilea aspect vizează transmiterea referatului cu propunere de arestare preventivă inculpatului Ispas Constantin încă din faza confidențialității acestuia, pentru ca acesta din urmă să le folosească în scop și

interes propriu respectiv pentru a se menține sau a nu fi schimbat din funcția de conducere.

În analiza primului aspect, Înalta Curte constată că declarațiile martorilor audiați în cauză pe această acuzație reliefează lipsa oricărei implicări a inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin, pe această acuzație.

Deși se reține în sarcina acestui inculpat faptul a obținut în virtutea funcției pe care o avea la acea dată, respectiv de procuror general adjunct informații și date privind măsuri speciale de supraveghere în acea cauză în contextul în care nu fusese desemnat să îndeplinească nicio lucrare, nu rezultă de nici unde că acesta a efectuat vreun demers în acest sens.

Declarația **martorei Bănică Mihaela**, care îndeplinea funcția de greșier șef secția judiciară în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești arată în mod expres că „Pe durata cât s-au derulat cercetările în dosarul nr.465/P/2013, nicidecum procurorul Mihăilă Aurelian Constantin nu s-a interesat în nici un mod de actele de urmărire penală efectuate în acest dosar.

A arătat martora faptul că în biroul în care lucra își desfășurau activitatea trei greșieri, primul greșier care se ocupa de registrul de penale, un alt greșier care se ocupa de înregistrarea plângerilor și ea, care se ocupa de lucrările generale și că în calitate pe care o avea putea înregistra în funcție de rezoluția primită pe lucrarea respectivă acte care aveau legătură cu dosarul 465/P/2013.

A mai relatat martora că nici celelalte două colege de birou nu au informat-o în sensul în care domnul Mihăilă ar fi fost interesat de anumite lucrări în dosarul 465/P/2013, **însă că s-au interesat alte persoane despre acest dosar, era un caz practic particular, când la un moment dat a sunat telefonul, a răspuns chiar ea, iar la capătul celălalt al firului era domnul procuror Gârbea Gheorghe.**

În discuția pe care a purtat-o cu procurorul Gârbea, acesta a întrebat-o dacă avea un dosar în lucru înregistrat cu nr. 465/P/2013, și fără să facă legătură în acel moment cu acest dosar despre care fuseseră atenționați să fie discreți a deschis registrul penal, i-a comunicat acestuia, despre faptul că era cercetată o persoană cu numele de Onea Nicolae, precum și detalii vizând obiectul dosarului, respectiv că în calitate de administrator, a desfășurat acte de import export fără să plătească taxele vamale. Totodată, i-a spus acestuia că procurorul Negulescu se ocupă de caz moment în care și-a dat seama că este vorba despre acest dosar, și a încheiat conversația.

Ulterior, realizând situația creată, martora arată că l-a informat pe procurorul general, respectiv pe domnul Tudose despre ce se întâmplase, acesta le-a spus că trebuia să fie mai atente și aceasta a fost singura discuție.

Ulterior, nicio altă persoană nu a mai sunat și nu a mai întrebat sub nicio formă despre acest dosar.

Procurorul Mihăilă, a relatat martora nici nu s-a interesat nici nu a sunat, iar de obicei în biroul unde ea și colegile ei lucrează rămâne cel puțin o persoană astfel că ea personal nu cred că acesta a accesat singur registrele pentru a afla informații.”

Declarația **inculpatului Ispas Constantin** –care era șeful DGA Prahova la acea data, nu reliefează în nici un mod că a obținut date de anchetă nedestinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013, care îl interesau pe Alexe Răzvan, de la **Mihăilă Aurelian Constantin**, procurorul general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești de la acel moment, pe care acesta din urmă le-a obținut printr-un demers nelegal, chiar de la procurorul de caz Negulescu Mircea.

Inculpatul Ispas Constantin audiat atât în cursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești a arătat că în ceea ce-l privește pe procurorul Mihăilă Aurelian s-a aflat în relații strict profesionale, discuta la persoana a II-a plural cu acesta, nu avea relații de familie și se întâlneau doar dacă aveau activități profesionale comune.

Pe dosarul 465/P/2013 a arătat inculpatul personal nu a avut niciun fel de atribuție, nu a cunoscut despre acest dosar decât când a apărut în presă și nu a solicitat niciun fel de date sau informații cu privire la modul de derulare a anchetei în acest dosar și nu a solicitat inculpatului Mihăilă niciun fel de informații sau acte cu referire la acest dosar.

A declarat inculpatul Ispas Constantin că în mod cert nu a primit referatul cu propunere de arestare de la procuror Mihăilă și că a primit acest referat ori de la un alt ofițer ori de la un avocat iar în perioada nepublică nu a intrat în posesia referatului întrucât se afla la o convocare.

Iar de asemenea declarația dată de acesta în cursul urmăririi penale cu prilejul soluționării propunerii de arestare preventivă din data de 24.03.2016 îl exclude pe inculpatul **Mihăilă Aurelian Constantin de la orice** implicare astfel cum a fost reținută în sarcina acestuia și a arătat în mod expres că a obținut referatul de la unul din ofițerii de poliție judiciară.

Însăși declarația **martorului Negulescu Mircea**, procurorul de caz de la acea dată, în afara unei discuții purtate cu procurorul Mihăilă A.C., pe tema reportajului cu deșeurile și căreia nu i se poate acorda nici măcar o minimă valoare de probă cu conotație penală, nu reliefează nici un aspect din care să rezulte că ar fi furnizat inculpatului Mihăilă A.C. date și informații nedestinate publicității ce aveau legătură cu ds. 465/P/2013.

Astfel acesta relatează cu prilejul declarației date în fața Înaltei Curți, că după ce a văzut acel reportaj la televizor despre deșeuri, a mers la serviciu

și întrucât procurorul general Tudose se afla în concediu de odihnă sau în delegație, a hotărât să poarte această discuție cu procurorul general adjunct Mihăilă Aurelian și i-a comunicat acestuia că intenționează să demareze o anchetă pe subiectul precizat, iar acesta i-a spus că „nu știe cine este Alexe Răzvan”?, precizându-i, de asemenea, că este omul de casă al lui Cosma Mircea, acesta din urmă fiind președintele la acea dată al Consiliului Județean Prahova, un om cu foarte multă influență politică.

A arătat martorul că inculpatul Mihăilă nu i-a solicitat în mod expres să nu demareze o anchetă pe tema precizată, însă el a dedus din atitudinea acestuia care era evidentă, că nu dorește demararea unei anchete.

A mai precizat martorul că ulterior s-a prezentat la procurorul general Tudose, căruia i-a povestit toată întâlnirea și modul în care a perceput el poziția domnului Mihăilă și de comun acord cu procurorul Tudose, au demarat procedurile pentru înregistrarea unei cauze și totodată au convenit ca această cauză să rămână spre cercetare la Parchetul de pe lângă curtea de apel și în raport de persoanele ce urmau a fi cercetate toate lucrările să fie desfășurate cât mai confidențial.

A declarat de asemenea că au stabilit cu procurorul general Tudose, să știe despre dosar doar el, domnia sa și trei ofițeri de poliție judiciară, respectiv Cioroabea care ulterior a fost schimbat, Georgescu Leonard, Iordache Mihai și ulterior prin înlocuirea lui Cioroabea, Mitrea Ionuț și că urmare a relatărilor sale despre **atitudinea inculpatului Mihăilă vis a vis de demararea acestei cauze, crede sau cel puțin aceasta a fost convingerea că și procurorul general Tudose a avut aceeași reprezentare ca și el în sensul că inculpatul Mihăilă ar trebui să nu mai știe nimic despre ce urmează să se întâmple în acest dosar; și așa s-a și întâmplat în sensul că inculpatul Mihăilă nu a avut cunoștință, deși în raport de funcția deținută răspundea de activitatea desfășurată de secția de urmărire penală, de niciun act, măsură sau vreo lucrare ce viza acest dosar.”**

Așadar conținutul acestor declarații reliefează clar că inculpatul Mihăilă A.C., nu a solicitat și nici nu a intervenit în aflarea unor informații nedestinate publicității și nici că la rândul-i i le-a transmis inculpatului Ispas Constantin. Referirea generică că ar fi obținut aceste informații printr-un demers nelegal, chiar de la procurorul de caz Negulescu Mircea este infirmată de însuși procurorul Negulescu în conținutul depoziției sale de martor.

În analiza celui de-al doilea aspect care vizează transmiterea referatului cu propunere de arestare preventivă inculpatului Ispas Constantin încă din faza confidențialității acestuia, pentru ca acesta din urmă să le folosească în scop și interes propriu respectiv pentru a se

menține sau a nu fi schimbat din funcția de conducere Înalta Curte constată următoarele:

Pe acest capăt de acuzare, Înalta Curte apreciază că se impun a fi clarificate etapele soluționării propunerii de arestare preventivă formulată în dosarul 465/P/2013, care este momentul în care inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin a intrat în posesia referatului și dacă el este cel care l-a înmânat inculpatului Ispas Constantin.

Analiza actelor dosarului reliefează faptul că în dosarul 465/P/2013 s-a formulat propunere de arestare preventivă la data de 18.10.2013, propunere ce a fost soluționată la acea dată pentru o parte dintre inculpați iar pentru alți doi din motive procedurale a fost amânată cauza pentru data de 24.10.2013 eliberarea a două mandate de arestare preventivă *in absentia* pentru numiții Alexe Răzvan și Popa Corneliu Ciprian (la acel moment, primul se afla în străinătate, iar cel de-al doilea era urmărit general).

Așadar data de 24.10.2013 este data la care s-a soluționat și disjungerea pe celelalte două solicitări, informațiile referitoare la solicitarea de arestare preventivă fiind publice încă din data de formulării propunerii de arestare preventivă și afișate pe site-ul Ministerului Public –DNA.

Deși se reține că procurorul general adjunct Mihăilă Aurelian Constantin a reluat acțiunile de ingerință în derularea dosarului penal nr. 465/P/2013, în scopul identificării măsurilor dispuse împotriva lui Alexe Răzvan prin solicitarea tuturor referatelor cu propunere de arestare preventivă a persoanelor în cauză în data de 24.10.2013 și că la data de la 25.10.2013, Mihăilă Aurelian Constantin a reformulat, insistent, cerința adresată procurorului de caz de a-i fi remis referatul cu propunere de arestare preventivă pentru Alexe Răzvan, solicitând ca aceasta să se facă prin intermediul unui stick de memorie, deși ar fi putut consulta electronic formatul tipărit, Înalta Curte constată că la data de 25.10.2013, când martorul Georgescu Leonard a dus procurorului Mihăilă Aurelian Constantin stick-ul cu referatul de propunere arestare preventivă, dosarul ce avea ca obiect propunere arestare preventivă fusese soluționat.

Astfel martorul Georgescu Leonard a declarat că spre finalul lunii octombrie, după ce a dus dosarul la instanță, în care au fost vreo 17 inculpați, procurorul Negulescu a intrat în biroul său unde stăteau și ofițerii și extrem de nervos a afirmat că procurorul general adjunct respectiv dl Mihăilă i-a solicitat referatul cu propunere de arestare preventivă, întrucât are un prieten la una din societățile cercetate în dosar.

A declarat că procurorul Negulescu i-a solicitat să îi pună pe stick referatul cu propunere de arestare preventivă și întrucât lucra la unitatea de calcul, i-a solicitat să facă în așa fel să găsească o variantă încât să nu se poată interveni pe text, ceea ce a și făcut, că a vrut să predea stick-ul procurorului Negulescu, însă acesta i-a solicitat să i-l ducă el procurorului Mihăilă, ceea ce a și făcut, iar procurorul Mihăilă, după ce i-a predat stick-ul a spus că o să vorbească el cu procurorul Negulescu.

Și de asemenea același martor a arătat că **până la momentul la care s-a solicitat referatul cu propunere de arestare preventivă, nu au existat și nu a avut cunoștință ca procurorul Mihăilă să mai fi solicitat și alte acte din acest dosar”**

Pe acest aspect, Înalta Curte, constată că în cauză a fost emisă o singură propunere de arestare preventivă care a fost soluționată de instanță astfel cum s-a arătat în două etape, astfel că acuzația adusă acestuia în sensul în care ar fi solicitat înaintarea tuturor referatelor cu propunere de arestare preventivă a persoanelor în cauză în data de 24.10.2013, se referă în realitate la un singur referat cu propunere de arestare care viza mai mulți inculpați.

În însăși declarația dată, inculpatul Mihăilă nu a contesta nici un moment faptul că a solicitat referatul, însă acesta și-a susținut această solicitare prin prisma faptului că această cauză înregistrată sub nr. 465/P/2003 a fost intens mediatizată, că în fiecare zi se afla presa în fața parchetului și că dorea să fie informat în situația în care i s-ar fi solicitat relații, mai ales că era și purtător de cuvânt în cadrul parchetului.

Apărarea inculpatului este din punctul de vedere al Înaltei Curți una veridică și sustenabilă în raport de funcția pe care o deținea la acea dată de procuror general adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, atâta timp cât nici una din declarațiile martorilor audiați în cauză nu confirmă vreo ingerință în actul de justiție din partea acestuia.

Deși se susține că anterior soluționării propunerii de arestare preventivă a formulat, în cadrul unei ședințe de lucru, propunerea declinării competenței de soluționare a dosarului nr. 465/P/2013 către D.I.C.O.T. - S.T. Ploiești, propunere respinsă însă de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, audierea martorei Iordache Mona, procuror judiciarist a declarat că nu se discutau la ședințele de analiză referatele cu propunere de arestare preventivă și că nu s-au purtat astfel de discuții, chiar dacă nu-și amintește detalii.

În ceea ce privește motivul pentru care se susține că ar fi fost solicitat referatul cu propunere de arestare preventivă de către inculpatul Mihăilescu C.A., chiar dacă fi reală susținerea martorului Negulescu Mircea în sensul că motivul invocat de inculpatul Mihăilă Aurelian a fost acela că un prieten de-

al său lucrează în calitate de consilier juridic la o societate comercială, STRADEM - societate ce făcea obiectul anchetei în dosarul penal mai sus menționat și că astfel are nevoie de referat, această solicitare poate constitui cel mult o abatere disciplinară și nicidecum nu se încadrează pe condițiile de tipicitate a infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată.

Nu se poate reține nici acuzația parchetului în sensul în care față de faptul că în conținutul referatului se aflau datele personale a inculpaților și modalitatea de comitere a faptei prin deținerea referatului de către inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin, acesta ar fi ajutat persoanele cercetate să își pregătească apărarea.

Dincolo de faptul că persoanele cercetate într-un dosar penal au dreptul legal de a cunoaște probele administrate și acuzațiile aduse împotriva lor tocmai pentru a-și formula apărări în cauză, drept garantat de un întreg șir de acte normative interne și internaționale, așa cum s-a arătat, la data la care inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin a intrat în posesia referatului cu propunere de arestare preventivă, dosarul cu propunere de arestare preventivă fusese soluționat astfel că nu se poate imputa acestuia aspecte care îl exclud total din câmpul infracțional.

Totodată Înalta Curte constată că nu rezultă din nicio probă faptul că inculpatul Ispas Constantin și inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin erau prieteni și că acesta din urmă furnizând, în afara cadrului legal, informații nedestinate publicității referitoare la persoane cercetate, măsuri speciale de supraveghere dispuse și numele procurorului de caz din dosarul de urmărire penală nr. 465/P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, a acceptat și urmărit obținerea unui folos material necuvenit de către inculpatul Ispas Constantin prin folosirea informațiilor în posesia cărora a intrat în condițiile anterior precizate.

Toate susținerile acuzației sunt în opinia Înaltei Curți simple aserțiuni, dincolo de relația profesională dintre acești doi inculpați nu transpare nici măcar sub forma unui indiciu vreo informație care să justifice și să explice o astfel de conduită.

Deși la percheziția realizată în biroul inculpatului Ispas Constantin a fost găsit referatul cu propunere de arestare, nu rezultă din probele administrate că acesta i-a fost înmănat de inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin, astfel că nu a fost probată acuzația de furnizare de informații nedestinate publicității, mecanismul infracțional prezentat de parchet suferind fracturi grave în stabilirea raportului de conexitate pe lanțul infracțional ce ține de această acuzație.

Pentru toate considerentele de fapt și drept expuse, Înalta Curte apreciază că nu s-a făcut dovada implicării infracționale a inculpatului

sub aspectul săvârșirii infracțiunii de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 (faptă din vara anului 2013); sens în care În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală va achita inculpatul MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN, întrucât fapta nu există.

Așa cum s-a arătat la începutul analizei acestei infracțiuni reținută în sarcina inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin, în raport de faptul că implicarea infracțională a acestuia este reținută în strânsă legătură cu faptele **inculpatului Ispas Constantin**, Înalta Curte va analiza în acest context și acuzațiile aduse acestui inculpat.

Probatoriul administrat în cauză în ceea ce-l privește pe acest inculpat susține până la un anumit moment aspecte ce conturează o anumită implicare a acestuia însă, într-o sferă ce excede atribuțiilor sale de serviciu.

Revine în acest context Înaltei Curți de a stabili în ce măsură aceste aspecte se plasează în sfera infracționalului și dacă aceste aspecte sunt de natură să atragă răspunderea penală a inculpatului prin prisma acuzațiilor formulate împotriva sa.

Ceea ce nu poate fi contestat este faptul că inculpatul Ispas Constantin a intrat în posesia referatului cu propunere de arestare preventivă formulată în dosarul 365/P/2013, fără însă ca parchetul să poată face dovada astfel cum s-a arătat anterior că acesta i-a fost înmănat de inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin. Singurul mijloc de probă administrat pe acest aspect și care poate fi valorificat este însăși declarația inculpatului Ispas Constantin care a arătat că a intrat în posesia referatului prin intermediul unuia din ofițerii de poliție judiciară.

Cum nu s-a făcut dovada contrarie a susținerii acestui inculpat, Înalta Curte va valorifica din punct de vedere probator declarația acestuia, celelalte susțineri ale parchetului fiind doar simple afirmații și nu vor fi valorificate în niciun mod.

De asemenea Înalta Curte, va analiza declarațiile martorilor din lucrări prin prisma folosirii acestui referat și a unor eventuale informații din doasrul 465/P/2013 de către inculpatul Ispas Constantin în scopul obținerii pentru sine a unor beneficii constând așa cum se reține în actul de sesizare respectiv menținerea sa în funcție de conducere.

Audierea martorilor pe această teză probatorie reliefează următoarele aspecte:

Martorul Păvăleanu Marcel audiat în instanță a arătat că în primăvara anului 2013, a fost contactat de Bălănescu Iulian, care i-a transmis că șeful

său, respectiv dl Ispas Constantin ar dori să se întâlnească cu Alexe Răzvan. A mai arătat martorul că a intermediat întâlnirea cu Alexe Răzvan și s-a deplasat împreună cu acesta la câțiva kilometri de comuna Bărcănești, lângă rafinăria Brazi, în apropierea podului de la rafinăria Brazi.

A mai arătat martorul că la locul stabilit a venit domnul Bălănescu cu un Logan însoțit de domnul Ispas și că el personal nu a participat la discuții și că Alexe Răzvan împreună cu domnul Ispas s-au deplasat la o distanță de cele două mașini și că nici atunci și nici ulterior Alexe Răzvan nu i-a povestit ce a discutat cu Ispas Constantin.

Martorul Bălănescu Iulian cel care l-a dus la locul întâlnirii pe inculpatul Ispas Constantin și care avea funcția de ofițer în cadrul DGA, relatează de asemenea faptul că a intermediat la solicitarea lui Ispas Constantin o întâlnire cu Alexe Răzvan și întrucât inculpatul Ispas C a refuzat să meargă la biroul lui Răzvan Alexe, spunând că nu este bine întâlnirea s-a realizat în localitatea Tătărani undeva până în podul Brazi.

Și acest martor relatează că nu a participat la discuția dintre cei doi întrucât a rămas în mașină aproape tot timpul cu excepția situațiilor în care a ieșit să fumeze o țigară, și nu a auzit în nici un context și nici nu a dat importanță ce au discutat cei doi. Mai arată martorul că în prezența sa domnul Ispas și domnul Răzvan Alexe nu s-au mai întâlnit niciodată și nu cunoaște dacă anterior aceștia s-au mai întâlnit sau ulterior.

A mai arătat martorul că nu cunoaște aspecte legate de faptul că cineva ar fi vizat funcția domnului Ispas, însă relatează că își amintește cu exactitate că era pe holul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești cu diverse treburi împreună cu colegul său Veghiu Gabriel, iar pe hol era și domnul procuror Negulescu cu mai multe persoane care atunci când i-a văzut, i-a salutat și le-a spus că „ba, m-a felicitat șeful vostru pentru activitățile pe care le am.”

Întrucât știa că Alexe Răzvan este și el cercetat în dosar, s-a gândit atunci că întâlnirea dintre cei doi poate fi explicată prin prisma unor informații pe care acesta i le poate da domnului Ispas însă a mai precizat că **faptul că în acea perioadă se făceau cercetări față de Alexe Răzvan, Păvăleanu și multe alte persoane, era practic de notorietate locală, nu era persoană în parchet să nu știe aspectul acesta.**

Martorul Veghiu Gabriel audiat în instanță a relatat că la data săvârșirii presupuselor fapte, era ofițer de informații în cadrul Serviciului județean de informații și protecție internă Prahova, iar domnul Ispas era șef serviciu zonal de informații și protecție internă Ploiești și că a aflat pe fondul unor informații pe care le deținea în virtutea funcției că se urmărea schimbarea din funcție a domnului Ispas Constantin și că în spatele acestor

schimbări era domnul Alexe Răzvan. A mai arătat martorul că prin intermediul unei cunoștințe comune, respectiv dl Lascu Petru care era prieten cu Alexe Răzvan a aflat că Alexe Răzvan nu avea nimic personal cu dl Ispas dar că se făceau alte presiuni ca dl Ispas să fie schimbat din funcție și s-a oferit să intermedieze o întâlnire între Alexe Răzvan și dl Ispas pentru a putea fi clarificate aceste aspecte, lucru care s-a și întâmplat.

A arătat martorul că nu a participat la discuție, însă ulterior, dl Ispas i-a povestit că se urmărea schimbarea sa din funcție, că deciziile fuseseră luate deja, lucru care s-a și întâmplat.

Din zvon public a relatat martorul că se știa că Alexe Răzvan are un puternic rol decident politic, lucru care de fapt se știa în toată comunitatea și știe că la nivelul instituției s-au diseminat informații către parchet, către alte instituții, pe aspecte ce țineau de presupusa activitate infracțională a lui Alexe.

Martorul Lascu Petru cel care a intermediat întâlnirea dintre Ispas Constantin și Alexe Răzvan a declarat că în anul 2013 era administratorul unei societăți comerciale și că îi cunoștea pe cei doi de mai multă vreme și întrucât era prieten cu ambii, în 2013 la solicitarea dl Ispas a aranjat acestuia o întâlnire cu dl Alexe Răzvan.

Mai relatează martorul că el personal nu a participat la întâlnirea celor doi, în momentul în care s-au întâlnit la biroul firmei sale și nici nu a întrebât pe niciunul dintre ei care a fost subiectul discuției.

Analiză depozițiilor acestor martori reliefează doar aspectul ce vizează întâlnirea dintre inculpatul Ispas Constantin și martorul Alexe Răzvan, aspect ce nu a fost contestat de către inculpat însă nu demonstrează sub nicio formă că la acele întâlniri inculpatul Ispas Constantin i-a furnizat lui Alexe Răzvan informații cu privire la situația sa juridică în scopul de a-i facilita sustragerea acestuia de la răspundere penală și pentru ca el la rândul-i să obțină vreun folos în sensul celor precizate prin actul de acuzare.

Așa cum s-a arătat cu prilejul analizării acuzațiilor aduse inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin, nu s-a dovedit în nici un mod că inculpatul a deținut date sau informații ce viza cercetarea penală în dosarul 465/P/2013, cu excepția referatului de arestare preventivă în posesia căruia a intra abia la data de 25.10.2013 după ce se soluționase propunerea de arestare preventivă în acea cauză astfel că în pofida susținerilor parchetului nici una din probele administrate în cauză nu demonstrează că inculpatul Ispas Constantin a folosit în afara cadrului legal, date obținute de la inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin și că le-a furnizat la rândul-i martorului Alexe Răzvan în scopul accederii sale în funcție de conducere în cadrul MAI dar și ca folos pentru

martorul Alexe Răzvan, respectiv pentru a se zădarnici urmărirea penală împotriva sa.

De altfel audiat în instanță **martorul Alexe Răzvan** cu privire la această faptă acesta a declarat că el este cel care a formulat denunț împotriva inculpatului și că motivul care stă la baza denunțului împotriva inculpatului Ispas Constantin era acela că se afla într-o presiune permanentă mai ales că la acea dată se afla sub imperiul unei măsuri preventive și de la procurorul Negulescu a aflat că țarghetul său era domnul Ispas și domnul procuror Mihăilă, despre acesta din urmă i-a spus că a vrut să-i facă un dosar fiului său în legătură cu nu știu ce mașină cumpărată de acesta, iar de domnul Ispas că este „un porc gras care i-a făcut când lucra la doi și un sfert unui prieten de-al lui nu știu ce”.

A arătat martorul că pe dl Ispas Constantin l-a cunoscut personal prin intermediul unui prieten comun, Lascu Petre, la biroul acestuia din urmă și că s-a întâlnit cu domnul Ispas Constantin de trei ori: una la biroul domnului Lascu, una la un restaurant din Ploiești care a fost una extrem de scurtă, practic cinci minute la aceeași masă și o alta în apropierea unui pod de la rafinăria Brazi. A arătat că primele două situații în care s-a văzut cu domnul Ispas nu au fost întâlniri propriu-zise ci doar conjuncturale, iar cea de-a treia întâlnire care a avut loc în zona Brazi, a fost intermediată de Păvăleanu Marcel și Iulian Bălănescu, a susținut martorul că discuția s-a purtat doar între el și domnul Ispas și că pe el îl interesa dacă există vreun dosar penal cu deșeuri periculoase care ar putea avea legătură cu persoana sa și pe dânsul îl interesa dacă un anume Răzvan Constantin despre care a înțeles că era și rudă cu dânsul, ar avea susținere politică. În ceea ce privește interesul său inculpatul Ispas Constantin, acesta i-a spus că nu știe nimic și răspunsul a fost negativ și la solicitarea domnului Ispas din partea sa.

Nici declarația **martorului Onea Nicolae** nu aduce un plus de noutate, ba dimpotrivă confirmă faptul că ancheta ce se derula în dosarul 465/P/2013 nu era tocmai secretă și că peste tot în spațiul public se discuta despre acest aspect și că el personal a aflat că și firma sa era cercetată în acest dosar de la primarul orașului Ploiești, domnul Bădescu, iar acesta este și motivul pentru care a apelat la avocatul Bunescu Corneliu, aspect confirmat de acesta din urmă.

Declarația acestuia coroborată cu celelalte declarații de martori astfel cum au fost prezentate și analizate nu conduce nicidecum la concluzia că inculpatul Ispas Constantin a pretins martorului Alexe Răzvan susținere politică, lăsându-l pe acesta din urmă să creadă că are influență asupra unui procuror cu funcție de conducere din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești în speță asupra inculpatului Mihăilă C.A. și că poate să-l

determine să îndeplinească pe acesta acte contrare îndatoririlor sale de serviciu, respectiv să furnizeze informații ce nu erau destinate publicității din dosarul nr. 465/P/2013.

Totodată, Înalta Curte constată că în susținerea acușării, parchetul și-a sprijinit în mod esențial acușările pe declarația martorilor cu identitate protejată **Cristescu Florin și Diaconescu Aurel**.

Întrucât în instanța acești martori au renunțat la cele două identități și au arătat că identitatea reală este cea de **Cosma Vlad pentru martorul cu identitate protejată Cristescu Florin și Alexe Răzvan pentru martorul cu identitate protejată Diaconescu Aurel** și că au dat aceste declarații sub presiunea procurorului de caz Negulescu Mircea, instanța nu va valorifica această declarații întrucât așa cum s-a arătat acestea încalcă în mod flagrant principiul loialității administrării probelor.

Înalta Curte constată că pe aceste acușări aduse inculpatului Ispas Constantin **martorul Cosma Vlad a avut două calități: de denunțator și de martor cu identitate protejată, atribuindu-se de două ori această din urmă calitate.**

Audierea acestuia în calitate de martor s-a dispus de către Înalta Curte la solicitarea inculpaților, dată la care martorul Cosma Vlad a arătat că în prezenta cauză a fost audiat în calitate și de martor cu identitate protejată și că nu dorește să fie audiat în calitate de martor cu identitate protejată, întrucât statutul de martor cu identitate protejată i-a fost impus de procurorul Negulescu Mircea, fără ca el să solicite acest lucru și că solicitarea acestui statut i-a fost impus sub presiuni și amenințări la adresa sa și a familiei sale.

A arătat martorul în detaliu că procurorul de caz Negulescu Mircea, i-a amenințat sora, respectiv pe numita Cosma Andreea cu întocmirea unui dosar penal dacă nu formulează denunțuri penale în cauză, lucru care s-a și întâmplat în decurs de două săptămâni de la amenințare.

A mai arătat martorul că la una din chemările repetate la parchet pentru a da declarații împotriva inculpaților din prezenta cauză a constatat că pe holurile parchetului se afla Alexe Răzvan și a asistat la momentul la care i se cerea lui Păvăleanu Marcel să susțină un denunț formulat în prezenta cauză, respectiv i se cerea martorului Păvăleanu să susțină faptul că participase la o discuție dintre dl Alexe Răzvan și dl Ispas Constantin undeva pe centura orașului Ploiești, aspect pe care a fost pus și el în mod nereal să îl confirme într-una din declarațiile de martor cu identitate protejată.

Dincolo de calitățile atribuite acestui martor, Înalta Curte apreciază că nu pot fi valorificate aceste declarații și prin prisma modului în care au fost obținute.

Astfel în conținutul declarației de martor cu identitate protejată Cristescu Florin și care este una și aceeași persoană cu martorul Cosma Vlad declară de asemenea și cu privire la aceste acuzații despre sine însuși ca și cum ar fi fost o cu totul altă persoană, în sensul în care arată că știe astfel de informații de la Cosma Vlad.

Declarația martorului cu identitate protejată Diaconescu Aurel, care este martorul Alexe Răzvan, așa zisul beneficiar al unor informații nedestinate publicității vine de asemenea în sprijinul confirmării celorlalte declarații pe care tot acesta le-a dat, așa încât Înalta Curte apreciază neoloială administrarea acestor probe în cursul urmăririi penale și le va înlătura din analiza materialului probator.

Atitudinea inculpatului Ispas Constantin, prin prisma probatoriului administrat în cauză reliefează cel mult o conduită incompatibilă cu funcția pe care o deținea la acea dată, însă nu se poate circumscrie nicum sferei penalului ci unei abateri care ar fi putut atrage o sancțiune disciplinară.

În raport de argumentele prezentate astfel cum reiese din probele administrate în cauză, Înalta Curte apreciază că nu s-a făcut dovada pentru nici una din cele două infracțiuni reținute în sarcina inculpatului Ispas Constantin a scopului pentru care s-a găsit asupra acestuia referatul cu propunere de arestare preventivă în ceea ce privește infracțiune de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000, (fapta din perioada septembrie 2013- octombrie 2013), respectiv că ar fi încercat să zădarnicească tragerea la răspundere penală a lui Alexe Răzvan astfel că în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală va achita inculpatul întrucât fapta nu există iar în cazul infracțiunii de trafic de influență în raport de argumentele de fapt și drept expuse și față de faptul că nu rezultă din nicio probă că și-ar fi exercitat influența și ar fi obținut de la inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin în afara cadrului legal informații din dosarul penal 465/P/2013, și că le-a furnizat la rândul-i martorului Alexe Răzvan în scopul accederii sale în funcție de conducere în cadrul Ministerului de Interne se va dispune de asemenea achitarea inculpatului Ispas Constantin în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. b teza întâi C.procedură penală (faptă din vara anului 2013), întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

În ceea ce privește acuzația adusă inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin ce vizează săvârșirea infracțiunii de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori

permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000, Înalta Curte constată și reține următoarele:

Se reține în actul de acuzare în sarcina inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin că în vara anului 2014, în calitate de procuror general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin a permis accesul martorului Saghel Mihail Emanuel la informații ce nu erau destinate publicității din dosarul penal nr. 151/P/2011 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, privind pe avocatul Bernschutz Frantz Florentin, punându-i la dispoziție, în copie, contractul de vânzare cumpărare pentru achiziția unui autovehicul marca MITSUBISHI, procesul verbal de sechestrul pentru bunuri mobile, dar și un înscris olograf în care era prezentată situația, la care erau atașate declarații de avere și interese ale magistratului menționat, mai multe înscrisuri conținând informații fiscale despre Negulescu Mircea și soția acestuia, Negulescu Sonia Janina, în rezumat, situația de fapt din dosarul menționat, în scopul de a-i fi înmânate jurnalistului Pătraru Dragoș Iustinian, la acea dată ziarist la publicația prahoveană „Alphel” pentru a le publica, creând astfel un folos necuvenit pentru jurnalistul menționat.

Analiza probelor administrate în cauză pe această acuzație reliefează în opinia Înaltei Curți, inexistența acestei fapte pentru considerentele ce vor fi expuse:

La baza investigării acestei infracțiuni stă denunțul martorului Saghel Emanuel, el însuși cercetat penal și aflat în stare de arest preventiv într-un alt dosar penal la data săvârșirii presupuselor fapte de către inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin, și care a reclamat organelor de cercetare penală că pe fondul discuții preexistente despre procurorul Negulescu Mircea s-a întâlnit cu inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin cu care era prieten la acea dată la el acasă, ocazie cu care acesta i-a înmânat un set de documente în copie cu rugămintea de a le înmâna numitului Dragoș Pătraru care avea o publicație scrisă și online numită Altphel cunoscând de altfel și relația sa de prietenie cu Dragoș Pătraru cu solicitarea ca acesta din urmă să le publice.

A mai arătat martorul denunțator care a fost audiat și în fața Înaltei Curți că documentele în copie se refereau la niște declarații de avere în care procurorul Negulescu nu și-ar fi trecut niște venituri realizate, că mai era o plângere a unui persoane împotriva lui, nu mai ține minte cum se numea persoana și, de asemenea faptul că inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin i-a relatat niște aspecte privind un posibil dosar mușamalizat de către procurorul Negulescu care privea un avocat pe nume Bernschutz Frantz Florentin și căruia Fiscul îi stabilise o sumă de plată, îi pusese sechestrul pe o mașină, iar

acesta vânduse această mașină printr-un act antedat fiului lui Negulescu. Cu privire la acest ultim aspect, a relatat martorul că și-a luat notițe, și s-a uitat împreună cu procurorul Mihăilă pe niște înscrisuri însă nu își amintește ca acesta să-i fi lăsat vreun document și că la baza hotărârii de a-i solicita domnului Pătraru Dragoș să publice înscrisurile la care a făcut referire, a fost dorința de a aduce la cunoștința opiniei publice că procurorul Negulescu nu era un om cinstit și de asemenea acest demers a fost determinat și de momentul la care a luat cunoștință de ordonanța Papici și care i-a revoltat pe toți cei vizați de această ordonanță.

A mai susținut martorul că a dat aceste înscrisuri domnului Dragoș Pătraru spunându-i de unde provin, i-a spus că dacă dorește se poate întâlni cu domnul Mihăilă, iar la acel moment domnul Pătraru a zis că le publică, însă nu știe ce s-a întâmplat, și că deși s-a stabilit o întâlnire la domnul Pătraru acasă nu s-au mai dus, întrucât domnul Mihăilă a declinat invitația.

A arătat martorul faptul că premergător predării înscrisurilor la care a făcut referire domnului Dragoș Pătraru, a făcut copie de pe acele înscrisuri și aceste copii au fost găsite la mine în birou la percheziție.

Audierea celorlalți martori din lucrări de către Înalta Curte, infirmă susținerile martorului denunțator Saghel Emanuel a cărei declarație și respectiv denunț este mai mult decât îndoielnică dată fiind calitatea de inculpat pe care el însuși o avea la data formulării denunțului precum și faptul că el însuși se afla în stare de arest preventiv la data formulării denunțului.

Așadar, revine Înaltei Curți de a stabili dacă denunțul formulat de inculpatul Saghei Emanuel se coroborează cu alte mijloace de probă, pentru că prin el însuși acest denunț nu poate sta la baza condamnării unei persoane.

În analiza probelor, Înalta Curte constată că însuși martorul Negulescu Mirce, presupusa victimă a manoperelor frauduloase ale inculpatului Mihăilă A.C. în declarația dată nu îl incriminează în vreun mod pe acesta din urmă.

Arată martorul pe acest capăt de acuzație că undeva în martie, mai exact la momentul în care a fost reținut primarul municipiului Ploiești, domnul Bădescu, a fost contactat de domnul Dragoș Pătraru, care i-a spus la rândul-i, că în urma unei întâlniri cu comisarul șef de poliție Saghel Emanuel care era un șef de structură la BCCO Prahova, i-a înmănat mai multe înscrisuri sub semnătură privată, respectiv un contract de vânzare – cumpărare a unui autovehicul încheiat de fiul său cu o altă persoană și un proces verbal de sechestrul care ar fi fost pus pe autoturismul respectiv, cu scopul de a-l discredita și că i-a comunicat faptul că Saghel Emanuel ar fi spus că are aceste înscrisuri de la procurorul general adjunct, însă el nu intră în astfel de jocuri și că nu va publica astfel de lucruri.

A arătat martorul că după ce i-a spus domnul Dragoș Pătraru despre ce acte este vorba, fără a i le arăta efectiv, și-a dat seama că este vorba despre un dosar ce fusese instrumentat la parchetul curții și singurul care putea avea acces la aceste acte ar fi fost vreun procuror.

A mai arătat martorul, că în dosarul ce viza autoturismul cumpărat de fiul său, domnul Mihăilă a infirmat soluția inițială de clasare și suplimentar a arătat faptul că a purtat o discuție la acel moment pe acest subiect la inițiativa domnului Mihăilă care cu o atitudine extrem de prietenoasă i-a spus că dosarul trebuia soluționat mai repede, favorabil, și să fie înștiințat și el.

Așadar declarația martorului Negulescu Mircea relevă mai degrabă contrariul susținerilor martorului denunțator Saghel Emanuel și îl plasează pe acesta din urmă în centrul evenimentelor care s-au succedat și care au avut la baza toată înlănțuirea de acțiuni ce s-a finalizat cu înmânarea înscrisurilor mai sus menționate jurnalistului Dragoș Pătraru.

De altfel așa cum a declarat însuși martorul Saghel Emanuel, el însuși era una dintre persoanele extrem de nemulțumite de "ordonanța Papici" cea prin care fuseseră cercetați pentru infracțiuni cu privire la care s-a dispus clasarea alături și de inculpații din prezentul dosar și așa cum a precizat în cuprinsul declarației date și-a și informat șeful direct, pe domnul Furtună că dorește să ia măsuri legale.

Faptul că au fost găsite asupra sa copii a acestor înscrisuri reliefează mai degrabă implicarea sa directă în obținerea și înmânarea acestora, martorului Dragoș Pătraru decât cea a inculpatului Mihăilă A.C.

Mai mult decât atât **martorul Furtună Constantin** audiat în instanță a arătat că era șeful acestuia direct al denunțatorului Saghel E. și oficial nu a fost informat de domnul Saghel despre întâlnirile sale cu domnul Mihăilă, ulterior din presă a înțeles că s-au întâlnit însă nu cunoaște despre ce au discutat.

A mai arătat martorul că nu a fost informat de Saghel despre faptul că are o problemă cu procurorul Negulescu, însă era un lucru cunoscut despre faptul că procurorul Negulescu îl urmărea într-un fel și că nu a avut acordul său în momentul în care acesta a luat hotărârea de a formula denunț.

Totodată a precizat că Saghel Emanuel nu i-a spus niciodată că procurorul Mihăilă i-ar fi dat niște acte, niște înscrisuri cu scopul de a-l discredita pe procurorul Negulescu și că nu i-a spus nici că el personal ar deține niște înscrisuri cu scopul de a-l discredita pe procurorul Negulescu, de altfel el personal nu avea competența să îi întocmească un dosar procurorului Negulescu și mai mult decât atât **dl Saghel era extrem de vorbăreț, spunea multe**, de altfel acesta i-a spus că orice informație trebuie să se materializeze într-un raport al lui.

Așadar această depoziție confirmă încă o dată că martorul denunțator Saghel a dat prezenta declarație spre a se disculpa spre sine și pentru a-și creea o situație favorabilă, și deși a declarat în instanță că șeful său direct martorul Furtună Victor îi cunoștea demersurile, declarația acestuia îi infirmă complet susținerile.

Nici declarația inculpatului Ispas Constantin nu reliefează aspecte noi; deși se reține că în urmă discuției purtate cu inculpatul Mihăilă A.C., urmare a apariției ordonanței Papici, a fost întrebat de acesta din urmă ce are de gând să facă, audiat în instanță expres pe acest aspect a declarat că nu a purtat cu procurorul Mihăilă niciun fel de discuții pe seama ordonanței Papici iar dacă s-au purtat aceste discuții el nu le-a dat niciun fel de importanță.

De asemenea nici **declarația martorului denunțator Petre Sever Tudor** nu demonstrează că înscrisurile înmânate lui Dragoș Pătraru, s-au făcut de către sau la dispoziția inculpatului Mihăilă A.C..

Acesta a arătat în instanță că la acea dată avea calitatea de ofițer în cadrul SRI și că a participat la o întâlnire între Florea Daniel și Mihăilă Aurelian la un restaurant de la periferia Mun. Ploiești, întâlnire la care l-a cunoscut pentru prima dată pe procurorul Mihăilă, că au fost discuții cu caracter general și că tangențial a perceput discuțiile ce s-au purtat pe seama celebrei ordonanțe Papici că domnul Mihăilă era supărat; întrucât se considera nevinovat și îi atribuia cumva o vină domnului procuror Negulescu pentru cele întâmplate.

A mai arătat martorul că nici lui personal și nici în cadrul acelei întâlniri nu i s-au solicitat și nici nu s-a pus în discuție eventualitatea obținerii unor informații despre procurorul Negulescu cu caracter clasificat sau nu și că deși s-a mai întâlnit ulterior cu domnul procuror Mihăilă de două ori însă total întâmplător nu a mai purtat nici un fel de discuții pe seama procurorului Negulescu.

A susținut totodată martorul că a purtat discuție și cu dl Saghel, pe tema ordonanței Papici și acesta era la rândul său nemulțumit de procurorul Negulescu și i-a spus că dacă ar reuși să probeze anumite fapte cu caracter penal a unor persoane prietene cu dl Negulescu implicit ar reuși să strângă probe și împotriva acestuia, a domnului Negulescu.

Depozițiile tuturor acestor martori dovedesc clar și neechivoc că nu inculpatul Mihăilă Aurelia Constantin este cel care a furnizat informații despre procurorul Negulescu ce au făcut obiectul dosarului 151/P/2015, jurnalistului Dragoș Pătraru, faptul că a avut un rol în instrumentarea acestui dosar în anul 2011, cu mult înainte de a fi demarate cercetările în acest dosar, în sensul în care potrivit propriei declarații a semnat în acel dosar rezoluția potrivit căreia a dispus admiterea plângerii, infirmarea soluției și completarea

cercetărilor, nu demonstrează decât faptul că în virtutea funcției pe care o avea la acea dată a îndeplinit o atribuție de serviciu și care îi revenea potrivit fișei postului.

Și, deși acesta a fost trimis în judecată pentru o așa zisă infracțiune de folosire de informații ce nu sunt destinate publicității sau mai exact că ar fi permis accesul denunțatorului Saghel Emanuel Mihail la dosarul procurorului Negulescu **prin ordonanța de clasare nr.987/P/2015 din 4.12.2017 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție- Secția de combatere a Corupției, s-a stabilit că cei care au obținut aceste informații din dosarul 151/P/2011 sunt de fapt Saghel Emanuel Mihail și Ispas Constantin arătându-se expres că :**

...”In consecință, Ispas Constantin și Saghel Emanuel Mihail, folosindu-se de funcțiile pe care -le dețineau (șef al Serviciului Județean Anticorupție Prahova, respectiv șef serviciu în cadrul B.C.C.O. Ploiești) au desfășurat activități prin care au urmărit obținerea unor materiale/informații cu caracter acuzator privitoare la procurorul Negulescu Mircea, aceștia efectuând în interes personal investigații și acțiuni de filaj asupra procurorului, deși nu intra în competența Direcției Generale Anticorupție sau D.C.C.O.A. documentarea și cercetarea unor fapte de corupție săvârșite de către magistrați.

Prin consultarea declarațiilor de avere și interogarea bazei de date a A.N.A.F., bază ce conține informații nedestinate publicității și la care avea acces doar în virtutea funcției deținute și în vederea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, **Saghel Emanuel Mihail a obținut date privitoare la veniturile familiei procurorului Negulescu Mircea din perioada 2003 - 2012.”**

Așadar conținutul acestei ordonanțe reliefează încă o dată faptul că inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin nu a avut nici un fel de implicare în obținerea și furnizarea de informații ce nu sunt destinate publicității și care îl vizau pe procurorul Negulescu Mircea.

Nici susținerea potrivit căreia este evident că prin transmiterea înscrisurilor la care s-a făcut referire anterior, prin intermediul martorului Saghel Mihail Emanuel, jurnalistului Pătraru Dragoș Iustinian, este evident că inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin a urmărit obținerea unui folos necuvenit pentru jurnalist prin publicarea informațiilor conținute în acele înscrisuri nu este dovedită.

Deși se reține că proba determinată în acest sens este declarația denunțatorului Saghel Emanuel, Înalta Curte apreciază că valoare probatorie o are declarația presupusului beneficiar al acestor informații, respectiv martorul Dragoș Pătraru, pentru că așa cum se reține în actul de sesizare, **”este evident că inculpatul Mihăilă A.C., a urmărit prin înmânarea**

acestor înscrisuri obținerea unui beneficiu pentru jurnalistul Dragoș Pătraru, respectiv creșterea tirajului publicației acestui jurnalist”.

Fără că actul de sesizare să demonstreze care este ”motivul evident” sau mai exact mobilul pentru care inculpatul Mihăilă A.C., ar fi dorit obținerea unui avantaj patrimonial martorului Dragoș Pătraru, Înalta Curte apreciază că nu poate fi vorba despre crearea un folos necuvenit pentru martorul Dragoș Pătraru la acea dată ziarist la publicația prahoveană „Alphel”.

Astfel, audiat în instanță acesta a arătat că în vara anului 2014, s-a întâlnit cu domnul Saghel Emanuel pe care îl cunoștea de ceva vreme întrucât mai colaborase cu acesta, respectiv îi furnizase materiale documentate de el pe care e le publicase și în urma cărora s-au făcut dosare și alte demersuri juridice și că domnul Saghel Emanuel era practic una dintre sursele sale, așa cum lucrează orice jurnalist.

A mai arătat martorul că în acest context, s-a întâlnit cu domnul Saghel care i-a spus că are să îi dea niște înscrisuri, cu privire la eventuale abuzuri săvârșite de un procuror, mai exact de domnul Negulescu, sens în care i-a dat niște extrase de la Fisc, un contract de vânzare - cumpărare a unei mașini sau cineva vorbind despre vânzarea aceea în scris și mai era o poveste a cuiva scrisă de mână cu privire la aspectele sesizate.

A relatat martorul că personal era la curent cu existența unui conflict deschis între domnul Saghel și domnul procuror Negulescu și mai detaliat între domnul Mihăilă și domnul Negulescu, însă personal nu-l știa pe domnul Mihăilă și că era practic de notorietate locală că încercau practic să se șicaneze unul pe celălalt.

A declarat martorul că nu a publicat nimic cu privire al cele arătate și că la data respectivă avea crede un tiraj de trei, patru mii de exemplare, și că se pregătea să-și încheie activitatea la publicația Althel și să plece la București, iar în eventualitatea unui demers jurnalistic pe acest subiect nu ar fi avut niciun fel de beneficiu, serviciile prestate fiind în interesul public.

În pofida declarațiilor martorului denunțator Saghel Emanuel, martorul a susținut că el și inculpatul Mihăilă nu s-au întâlnit niciodată și nu l-a invitat pe acesta niciodată la el acasă și mai mult decât atât pe durata audierii sale în fața Înaltei Curți nu a fost în măsură să identifice care dintre persoanele prezente în sală este inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin.

Așadar față de conținutul depozițiilor martorilor audiați în cauza prin raportare la infracțiunea reținută în sarcina inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin, Înalta Curte apreciază că nu s-a făcut dovada implicării infracționale a inculpatului sub aspectul săvârșirii infracțiunii

de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 (faptă din vara anului 2014) astfel că în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală va achita inculpatul întrucât fapta nu există

Cu privire la acuzația ce vizează infracțiunea de cercetare abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal, săvârșită de inculpatul MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN, Înalta Curte constată și reține următoarele:

S-a reținut în sarcina inculpatului, că în vara anului 2014, în calitate de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin a ticluit probe nereale, constând în plângerea formulată în numele numitului Budui Radu Adrian împotriva procurorului Negulescu Mircea din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de fals în declarații, plângere nedată, nesemnată și pe care ulterior a înmănat-o comisarului șef Saghel Mihail Emanuel, ofițer cu funcție de conducere în cadrul B.C.C.O. Ploiești, pentru a fi valorificată.

Premergător analizării acestei acuzații, Înalta Curte apreciază că se impun a fi făcute scurte considerațiuni cu privire la infracțiune de cercetare abuzivă și contextul în care se poate angaja răspunderea penală atunci când organele de cercetare penală sunt investite cu asemenea infracțiuni.

Pentru că inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin a fost trimis în judecată pe alineatul 2 al art.280 C.penal, respectiv pe varianta calificată a acestui text de lege care constă în producerea, falsificarea ori ticluirea de probe nereale de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător, fără a face o analiza ex integrum a acestei infracțiuni, Înalta Curte apreciază că se impune a se analiza și delimita noțiunile de "probă în procesul penal" și cea de "sesizare a organelor de cercetare" și dacă această din urmă noțiune poate fi asimilată standardului de probă astfel cum este reglementată de codul de procedură penală.

Înalta Curte constată că în conținutul dispozițiilor art.288 din codul de procedură penală intitulat **Modurile de sesizare** sunt reglementate în mod expres situațiile în care pot fi demarate cercetările într-o cauză penală:

(1) Organul de urmarire penala este sesizat prin plangere sau denunt, prin actele incheiate de alte organe de constatare prevazute de lege ori se sesizeaza din oficiu.

(2) Cand, potrivit legii, punerea in miscare a actiunii penale se face numai la plangerea prealabila a persoanei vatamate, la sesizarea formulata de persoana

prevazuta de lege ori cu autorizarea organului prevazut de lege, actiunea penala nu poate fi pusa in miscare in lipsa acestora.

Pornind de la aceste dispozitii legale, rezultă așadar că actul de sesizare reprezintă numai o modalitate prin care organul de urmărire penală ia cunoștință despre săvârșirea unei infracțiuni, consecința din punct de vedere juridic care decurge din această manifestare de voință este aceea de a „obliga” organul de urmărire penală să declanșeze complexul de activități, în sensul de a strânge probe, și să se pronunțe, în sensul de a dispune sau nu începerea urmăririi penale.

Prin mod de sesizare a organului de urmărire penală se înțelege mijlocul prin care acesta ia cunoștință, în condițiile legii, despre săvârșirea unei infracțiuni, determinând obligația de a se pronunța cu privire la începerea urmăririi penale

Astfel organele de cercetare penală iau cunoștință de încălcarea unor norme sociale transpuse la nivelul conținutului constitutiv al infracțiunilor și declanșează complexul de activități judiciare legate de strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptuitorilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este cazul sau nu să se dispună trimiterea în judecată a persoanelor vinovate de săvârșirea faptelor cu caracter antisocial.

Or, în speță se reține în sarcina inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin că ar fi ticluit o plângere penală în numele unei persoane cu dizabilități psihice pe nume Bădui Radu Adrian ce suferă de schizofrenie paranoidă, astfel cum rezultă din actele medicale care se regăsesc la dosar și că acesta nu a recunoscut că a formulat o astfel de plângere.

Se mai reține în actul de sesizare că această așa zisă plângere care ar fi fost dusă de către denunțatorul Saghel Emanuel nici măcar nu a fost înregistrată întrucât potrivit declarațiilor martorului Furtună Constantin șeful direct al lui Saghel E, concluzia fiind că aceasta **”nu prezintă valoare operativă”**, motiv pentru care nu s-au sesizat din oficiu.

Elementul de noutate al infracțiunii de cercetare abuzivă îl constituie introducerea unei forme asimilate care constă în producerea, falsificarea ori ticluirea de probe nereale de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător.

Noțiunea de „probă” are înțelesul explicat în art. 97 NCPP, respectiv acela de orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.

Așadar dincolo de faptul că se face confuzie între modurile de sesizare și noțiunea de probă reglementate distinct și explicit în dispozițiile codului de procedură penală, Înalta Curte apreciază că și celelalte probe administrate în sprijinul acestei acuzații nu reliefează existența infracțiunii.

Înalta Curte apreciază că nu se poate da valoare declarației unei persoane cu dizabilități psihice, susținerea acuzării în sensul în care acesta fiind întrebat a arătat că nu-și amintește să fi semnat vreo plângere nu are nicio semnificație.

Deși se reține că inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin, ar fi ticluit această plângere la care erau atașate declarații de avere și interese ale magistratului menționat, mai multe înscrisuri conținând informații fiscale despre Negulescu Mircea și soția acestuia, Negulescu Sonia Janina și că doar el a avut acces la ele depozitiile martorelor Boboc Magdalena, Teodorescu Doina - șef Serviciu, Neagu Florina, Nanu Mihaela – șef Serviciu, toate angajate la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești; reliefează faptul că niciodată în baza unei simple solicitări nu pot fi furnizate informații cu privire la situația fiscală a unei persoane ci doar în baza solicitării persoanei interesate pe baza actului de identitate.

Așadar nu s-a demonstrat în nici un mod vreo implicare a inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin în obținerea acestor informații deși actul de sesizare arată în mod expres acest aspect și îl indică totuși pe acesta ca pretins autor în baza unor simple supoziții.

De asemenea prin aceeași ordonanță nr.987/P/2015 din 4.12.2017 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție- Secția de combatere a Corupției, s-a stabilit că cel care a scris această plângere este de fapt Saghel Emanuel Mihail.

Astfel în expozitivul ordonanței de clasare mai sus menționată și care-l viza în fapt pe inculpatul Ispas Constantin este înserat în mod expres acest aspect care va fi redat de către Înalta Curte pentru lămurirea pe deplin a situației de fapt și care rezultă de altfel din întregul material probator administrat în cauză.

”După obținerea acestor date, Saghel Emanuel Mihail a întocmit o plângere nedată și nesemnată, folosind numele lui Budui Radu Adrian, din conținutul căreia pretinsul petent sesiza faptul că la întocmirea declarației de avere aferentă, procurorul Negulescu Mircea a săvârșit infracțiunea de fals în declarații iar în cuprinsul plângerii au fost înserate date referitoare la veniturile obținute și nedeclarate de către procurorul Negulescu Mircea și soția sa, Negulescu Sonia-Janinu. Cu privire la această plângere, cu ocazia cercetărilor efectuate în cauza penală nr. 150/P/2014 (instrumentată de

către Direcția Națională Anticorupție - Servicii, teritorial Ploiești) s-a stabilit că numitul Budui Radu Adrian nu a întocmit plângerea respectivă. De menționat faptul că numitul Budui Radu Adrian este o persoană cu handicap, fiind diagnosticat și luat în evidențele medicale cu schizofrenie naran

Ulterior, datele obținute de către Saghel Emanuei Mihail au fost puse de către acesta la dispoziția lui Ispas Constantin.”

Această ordonanță dincolo de faptul că exclude orice implicare a inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin, reliefează și faptul că deși la data săvârșirii presupuselor fapte **de către acest inculpat au existat serioase îndoieli în ceea ce privește implicarea sa infracțională cu toate acestea s-a dispus trimiterea acestuia în judecată iar în paralel pentru aceeași acuzație a fost cercetat și inculpatul Ispas Constantin față de care așa cum s-a arătat s-a dispus clasarea.**

În ceea ce privește solicitarea de schimbare a încadrării juridice formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.N.A. - Serviciul Teritorial Ploiești în ceea ce-l privește pe inculpatul **MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN** din infracțiunile de **folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 și cercetare abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal în infracțiunea de răzbunare pentru ajutorul dat justiției faptă prevăzută de art 274 C.penal raportat la art. 304 alin.1 C.penal (fapte din vara anului 2014) în principal, iar în subsidiar din infracțiunile de folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 și cercetare abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal în infracțiunea de divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice prevăzută de art. 304 alin.1 C.penal (fapte din vara anului 2014), Înalta Curte apreciază că infracțiunea prevăzută de art. 274 Cod penal intitulată răzbunarea pentru ajutorul dat justiției este reglementată în capitolul ”Infracțiuni contra persoanei” și impune ca situație premisă constatarea și existența unei infracțiuni împotriva unei persoane săvârșită în scopul arătat în articolul arătat ori presupusele infracțiuni reținute în actul de acuzare nu se încadrează în această categorie de infracțiuni.**

Nu pot fi asimilate infracțiunilor contra persoanei infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Mihăilă Aurelian Constantin astfel că solicitarea de schimbare a încadrării juridice este nefondată și urmează a fi respinsă pe cale de consecință.

Nici susținerea potrivit căreia s-ar impune reținerea dispozițiilor art. 304 Cod penal, fără însă a se arăta în mod expres pentru care din cele două fapte se impune schimbarea încadrării juridice și că astfel s-ar impune reținerea dispozițiilor art. 274 Cod penal prin raportare la această nouă infracțiune nu este fondată, infracțiunea prevăzută de art.304 Cod penal intitulată divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice este de asemenea o infracțiune de serviciu și nu o infracțiune contra persoanei .

În raport de toate considerentele de fapt și drept expuse, Înalta Curte apreciază că și pentru această acuzație nu a fost demonstrată vreo implicare a inculpatului Mihăilă Aurelian Constantin sens în care **în temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală va achita inculpatul pentru infracțiunea de cercetare abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal, (faptă din vara anului 2014) întrucât fapta nu există.**

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

I. În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul **TUDOSE LIVIU MIHAIL, fiul lui**

- folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații,prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000;
- luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. b din Legea 78/2000, totul cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.p., (fapte din perioada iunie 2013- primăvara anului 2014) întrucât faptele nu există.

II. În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul **DOSARU VIOREL.**

prevăzută de art. 289 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal și folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 (fapte din perioada iunie 2013- septembrie 2013), întrucât faptele nu există.

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. b teza întâi C.procedură penală achită inculpatul **DOSARU VIOREL**, cu aceleași date de stare civilă, pentru săvârșirea infracțiunilor de **trafic de influență**, prev. de art.291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 lit. c din Legea nr. 78/2000 și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 C.p, cu aplicarea prevederilor art. 5 C.p. (fapte din data de 22.07.2012) totul cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 și 2 Cod penal cu referire la art. 5 alin. 1 Cod penal, întrucât faptele nu sunt prevăzute de legea penală.

III. În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. b teza întâi C.procedură penală achită inculpatul **ISPAS CONSTANTIN**, fiul lui

influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 7 lit. c din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (faptă din vara anului 2013), întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul **ISPAS CONSTANTIN**, cu aceleași date de stare civilă, pentru săvârșirea infracțiunii de **folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații**, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000, cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 5 alin. 1 N. Cod penal. (faptă din perioada septembrie 2013- octombrie 2013) întrucât fapta nu există.

IV. În temeiul art 386 C.procedură penală respinge cererea de schimbarea încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.N.A. - Serviciul Teritorial Ploiești în ceea ce-l privește pe inculpatul **GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN** din cele două infracțiuni de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000

(prima din perioada iunie 2013- primăvara anului 2014 iar cea de-a doua din perioada iunie 2013- septembrie 2013) **într-o singură infracțiune de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.penal (două acte materiale).**

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul **GHÎȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN,**

în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 și dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (fapte din perioada iunie 2013- primăvara anului 2014 în raport de inculpatul Tudose Liviu Mihail), întrucât faptele nu există.

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul **GHÎȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN,** cu aceleași date de stare civilă, pentru săvârșirea infracțiunilor de **folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza I din Legea 78/2000 și dare de mită, prevăzută de art. 290 alin. 1 N. Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (fapte din perioada iunie 2013- septembrie 2013 în raport de inculpatul Dosaru Viorel) , întrucât faptele nu există.**

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. b teza întâi C.procedură penală achită inculpatul **GHÎȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN,** pentru săvârșirea infracțiunii de **cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea prevederilor art. 5 C.p.(faptă din data de 22.07.2012) întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.**

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul **GHÎȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN,** pentru săvârșirea infracțiunii de **conducerea unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. 2 din Noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 C.pen. (faptă din data de 22.07.2012) întrucât fapta nu există.**

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. b teza întâi C.procedură penală achită inculpatul **GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN**, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, **faptă prev. de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 207 alin. 1, 2 și 3 C. pen., cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.** (faptă din martie 2011) **întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.**

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul **GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, **prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplic. art. 5 alin. 1 C. pen.**(faptă din data de 28.03.2011), **totul cu aplicarea art.38 alin.2 C.p., întrucât fapta nu există.**

Dispune revocarea măsurii arestului preventiv în ceea ce-l privește pe inculpatul GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN de sub puterea mandatului de arestare preventivă nr. 1 din data de 05.01.2017, emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală, în dosarul nr.2457/1/2016.

În temeiul art. 67.alin. 1 din Legea nr. 302/2004 dispune comunicarea prezentei hotărâri în termen de 24 de ore de la pronunțare Ministerului Justiției.

Dispune ridicarea măsurii sechestrului instituită prin ordonanța nr. 308/P/2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.N.A. - Serviciul Teritorial Ploiești din data de 13.05.2016 asupra bunurilor imobile aparținând inculpatului **GHIȚĂ SEBASTIAN-AURELIAN.**

Dispune restituirea cauțiunii în sumă de 59,417.133 lei instituită prin ordonanța de dispunere a măsurii controlului judiciar pe cauțiune din 31 martie 2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.N.A. - Serviciul Teritorial Ploiești.

În temeiul art. 25 alin. 5 C. procedură penală, lasă nesoluționată latura civilă a cauzei în ceea ce privește partea civilă **SC TEHNOLOGICA RADION SRL.**

V. În temeiul art 386 C.procedură penală respinge cererile de schimbarea încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, D.N.A. - Serviciul Teritorial Ploiești în ceea ce-l privește pe inculpatul **MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN după cum urmează:**

- **din infracțiunile de folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 și cercetare abuzivă,**

prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal în infracțiunea de răzbunare pentru ajutorul dat justiției faptă prevăzută de art 274 C.penal raportat la art. 304 alin.1 C.penal (fapte din vara anului 2014) în principal, iar

- în subsidiar din infracțiunile de folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 și cercetare abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal în infracțiunea de divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice prevăzută de art. 304 alin.1 C.penal (fapte din vara anului 2014)

În temeiul art.396 alin. 5 C.procedură penală raportat la art.16 lit. a C.procedură penală achită inculpatul **MIHĂILĂ AURELIAN CONSTANTIN**,

folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații,prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 (faptă din vara anului 2013); folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, prevăzută de art. 12 lit. b teza a II-a din Legea 78/2000 (faptă din vara anului 2014) și cercetare abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 Cod Penal, (faptă din vara anului 2014) totul cu aplic. finală a art. 38 alin. 1 C. pen., întrucât faptele nu există.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Onorariile convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații Tudose Liviu Mihail, Dosaru Viorel, Ispas Constantin și Mihăilă Aurelian Constantin, în sumă de câte 520 lei, rămân în sarcina statului.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 14 iunie 2018.

PREȘEDINTE,
M. Cobzariu

JUDECĂTOR,
D. Grădinaru

JUDECĂTOR,
Șt. Pistol

**MAGISTRAT ASISTENT,
C.C.Puşcă**

Red. Jud.M.C.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO